

63949/3

PESMI.

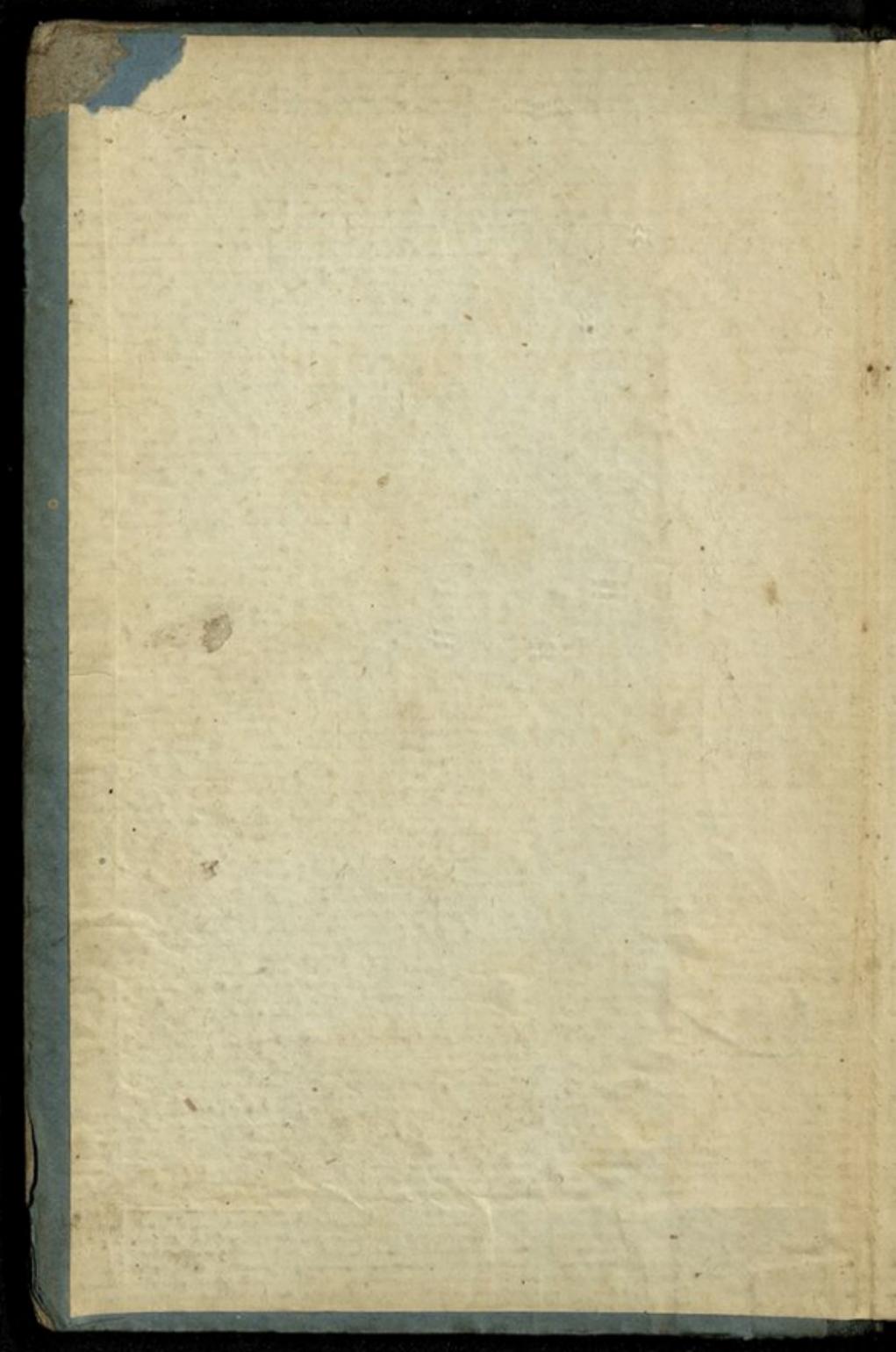
Treće i cetvrti dnevnik
sljedeći zapis njezinoj smrti.

V. MELLIANI
J. Volčić de Ljeran.

Zadnji dan života, 20. prosinca 1850.
Zagreb, Školska knjiga.

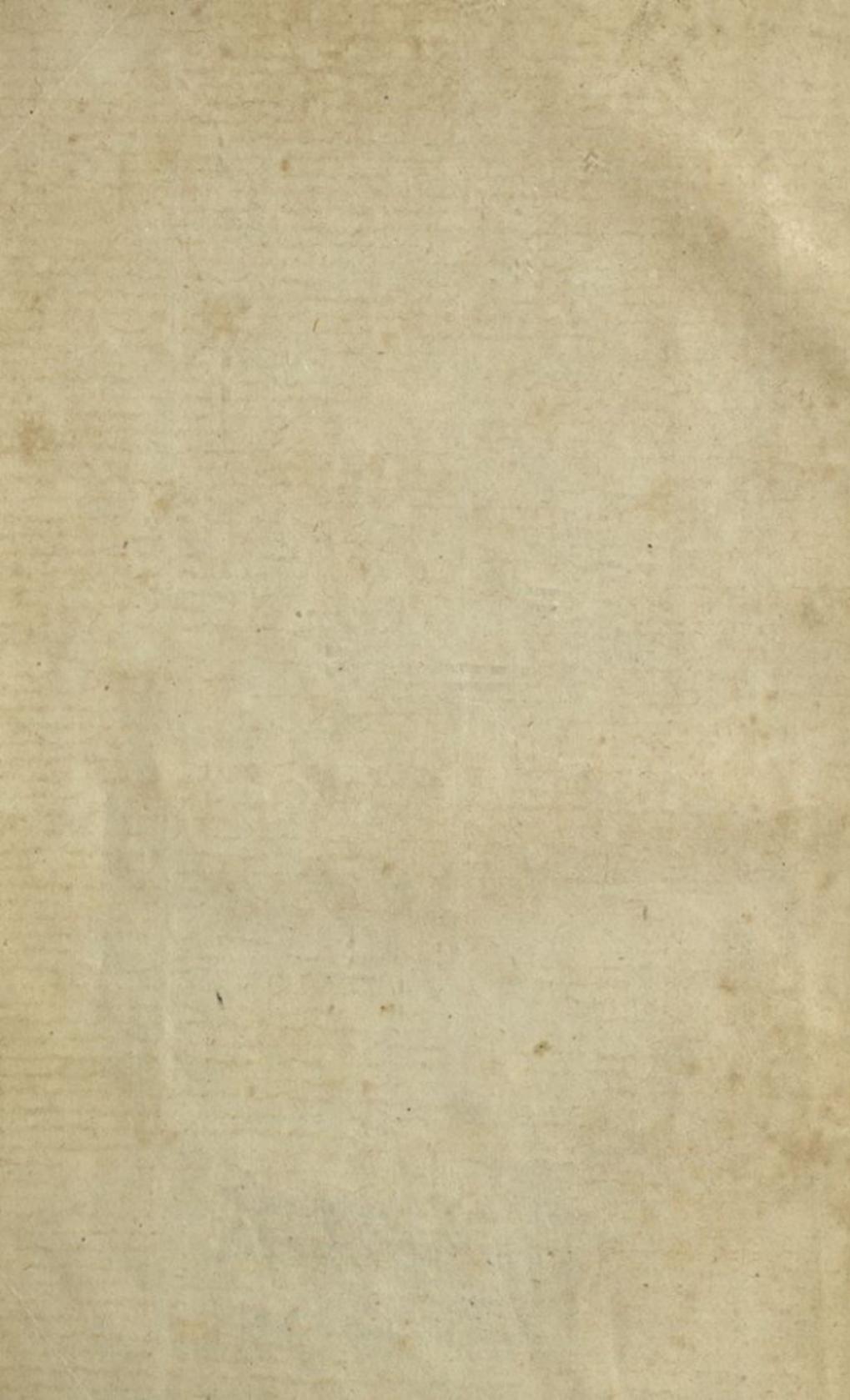
V. MELLIANI.

Zadnji dan života, 20. prosinca 1850.

2

Neovaj. dupl.

Svete pesmi.

Tedje

Četerte bukvice.

S privoljenjem pesnikov

nabral

JANEZ VOLČIČ.

(Četerti natis.)

Z dovoljenjem visokočastitljiviga Ljubljanskiga
Škofijstva.

V LJUBLJANI.

Natisnili Blaznikovi dediči.

1874.

63949

Novo pesem zapojte Gospodu.
Cela zemlja naj poje Gospodu.

Ps. 95.

O de bi mogel jest kdaj doživetī,
De bi Marijo vse serca ljubile!

Sv. Alfons Ligvorjan.

Prejeto od urada
za upravljanje imovine
upornikov

Pesmi sv. Alfonza.

(Poslovenil Blaž Potočnik.)

Marija naše upanje. I.

O upanje mi lepo !
Vse moje zaželenje,
Ti moje si življenje,
Moj mir, Marija Ti.

Če Te, Marija kličem,
Al če se spomnim na Te,
Sladkost, veselje za Te
Prevzame mi sercé.

Če kdaj težavna misel,
Serce v grenkost pobije,
Samo imé Marije
Prežene vso britkost.

Na morju t'ga življenja,
 Si zvezda meni mila,
 K' bo čolnič moj vodila,
 Da pridem srečno v kraj.

Pod Tvojim ljubim varstvam.
 Preljuba moja Mati !
 Želim jest prebivati,
 Umreti tud, pod njim.

Če srečen, o Marija !
 Vmerjem v ljubezni Tvoji,
 O blagor duši moji !
 V nebesa pohitim.

Z vezmí ljubezni svete
 Mi Ti sercé ukleni,
 Tvoj sužinj, blagor meni !
 Bom tebi zvest ostal.

Sej to serce, Marija !
 Od zdaj ni nič več moje,
 Bogu ga daj, je Tvoje,
 Ga nočem več nazaj.

Marija naše upanje. II.

Z nebés visok'ga trona,
 O Mati vse dobrote!
 Poglej nas revne srote
 Enkrat, samo enkrat.

In če sercé se Tvoje
 Nas vbogih ne usmili,
 Še bolj bomo prosili,
 De se ozri na nas.

Poglej, de smerti vredni
 Smo mi pred Sinam Tvojim,
 De smo z napuham svojim
 Vžalili mu srcé.

Pa Ti ga potolažiš,
 Besedo eno dati
 Če hočeš, ljuba Mati!
 In bo odpustil nam.

Gospa mogočna, blaga!
 Le rec' v ljubezni svoji,
 De smo otroci Tvoji
 In milostljiv nam bo.

Pač res, de nismo vredni
 Žavolj hudôbe svoje
 Se štet' še otroke Tvoje,
 Pa Ti si Mati še.

Svoj mili plajš razgerni,
 Brez straha bomo stali
 V ljubezni prebivali,
 Če nas objameš vanj.

O Mati sladka mila!
 Poslušaj kličejoče,
 Zveličaj ljubijoče,
 Ki v Té zaupajo.

Marija naša Mati.

Marija preblaga,
 Prečista in draga!
 Vse duše vedó,
 De Matere slajši
 Nikoli ni bilo.

O Mati presveta!
 Hči svet'ga Očeta,

Vse milosti vir,
 Mi upanje daješ,
 Veselje in mir.
 Marija preblaga! itd.

O Mati Devica,
 Nebeška Kraljica!
 Kdo Te je častil,
 De b' vender pri Tebi
 Uslišan ne bil?
 Marija preblaga! itd.

O Mat' ljubezljiva,
 Nar bolj dobrotljiva!
 Ti zamé,
 De budem Te ljubil
 In gorel za Té;
 Marija preblaga! itd.

Mogočna si, Mati,
 Bog nič Ti ne ukrati,
 Kar hočeš, storiš;
 Ti da, kar ga prosiš,
 Ti da, kar želiš.
 Marija preblaga! itd.

O Mati ljubezni !
 Ozdravi bolezni
     Ti moj'ga sercá,
 De začnem ljubiti
     Preljub'ga Boga.
 Marija preblaga. itd.

Ljubezen do Marije. I.

Veš, o Marija !
 Moje veselje !
 Veš moje želje ?
     Ljubil bi te ;
 Zmiraj pri Tebi
 Hotel bi stati,
 Ljubljena Mati !
     Zverzi me ne.

Kaj pa Ti hočeš,
 Moja Kraljica ,
 Sladka Devica ,
     De Ti podam ?
 Druziga nimam ,
 Prosim pohlevno ,
 Vzem' serce revno ,
     Rad Ti ga dam .

Pa Ti, Kraljica!
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
 Za Te gorí.
 Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudimu brani,
 Reši ga Ti.

Slava Marije.

Nar bolj blaga, mila, draga
 Si Marija D'vica Ti,
 In čistejši, in svetnejši
 Ni bilo nikolj stvari.

Tvoje obličje, lepotičje,
 Je z golj milost in sladkost.
 Ni človeško, je nebeško,
 Zmaga angeljsko svetlost.

Dopadljive, ljubeznjive
 Zvezde, očesa Tvoje so;
 Kakor pšice, vse sladčice
 Naše serca ranijo.

Perle drage, ljube, blage
 Tvoje svete so roke,
 Polne gnade, ktero rade,
 In obilno nam delé.

Ti, Devica, si Kraljica
 Cele zemlje, vsih nebés :
 Pa ponižaš, in približaš
 Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala
 Tudi mojim se očém ?
 Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
 De s Teboj Te gledat grem.

Brez števila duš rešila
 Si sovražniku iz rók,
 Pridi k meni, in me deni
 V trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo,
 K' nam je tako Mater zbral,
 Ga ljubimo, ga molimo,
 K' je vso čast Mariji dal.

Živi! živi! vpimo : živi!
 V sercih nam Marije imé!
 Hvali vedno, hvali vredno
 Jezusa zvesto seré.

Lepota Marije.

Dajte, hribi in doline,
 Gojzdi, travniki, planine,
 Vsi Devico počastite,
 Ki je lepši nima svet.

Vsi potoki vi šumeči,
 Ljubi tički žvergoleči,
 Premogočni vših Kraljici
 Pojte hvalo, pojte čast!

Vsi recite : o Devica,
 Kako lepa si Kraljica!
 Bodи čast in hvala večna
 Tvoj'mu Stvarniku, Bogu!

Ti si solnce, serca greješ
 Od ljubezni, ktero seješ;
 Ti si luna razsvetljena
 Od svetlobe vših nebés.

Lil'ja, roža si cveteča,
 Nar prijetnejši dišeča,
 Si brez madeža, vsa čista,
 Polna ljubeznjivosti.

Kar še dela ljubeznjivo,
 In Gospodu dopadljivo,
Tə je Tvoja prelepota,
 Polna vse ponižnosti.

O Marija, Bogu draga!
 Nam pa sladka, mila, blaga!
Kakor ljubiš svoj'ga Sina,
 Bodi milostljiva nam.

Smert Marije.

Zapojmo! častimo
 Hčer, sveto nevesto,
 In Mater vso zvesto
 Presvet'ga Boga!
 Oj, živi Marija!
 Marija, oj, živi!
 Oj živi Marija!
 In Bog, k' nam jo da!

Odločena Mati
Od Sina v daljavi,
Ko lil'ja v gošavi
 Med nami je b'la.
Oj, živi Marija ! itd.

Se z Bogam skleniti.
V nebo hrepenela,
In serčno želeta,
 De smert bi prišla.
Oj, živi Marija ! itd.

Nje Ženin preljubi,
 Spolniti ji želje,
 Jo kliče v veselje,
 K počitku serca.
Oj, živi Marija ! itd.

Zdaj pride ljubezen
 S sladko svojo pšico,
Sprijazno desnico
 Jo v serce ji da.
Oj, živi Marija ! itd.

Tak sveta Devica
 Medli od ljubezni,

V tej sladki bolezni
 Življenje konča.
 Oj, živi Marija! itd.

Presveta dušica
 Od zemlje se vzdigne,
 Sam Sin ji pomigne,
 V nebo jo peljá.
 Oj, živi Marija! itd.

V nebesih, Marija,
 Se razveseljuješ,
 Na desni kraljuješ
 Zdaj Sina svoj'ga.
 Oj, živi Marija! itd.

Nebeška Kraljica!
 Oh prosi tam za me,
 De m' v sercu se vname
 Ljubezen sladkà.
 Oj, živi Marija! itd.

Marija v nebo vzeta. I.

Moj duh iz telesa
 Z Marijo v nebesa
 Povzdigni se ti.

Gospa je postala,
 Bo tam kraljevala,
 Kjer Sin nje živi,
 Moj duh iz telesa itd.
 Brez nje jest na sveti
 Ne morem živeti,
 Veselje več ni.
 Moj duh iz telesa itd.
 Oh hudo ločenje!
 Kdo dá mi življenje?
 Kdo pomoč deli?
 Moj duh iz telesa itd.
 Če tud' se ločila
 Je Mati premila,
 Nas ne zapusti.
 Moj duh iz telesa itd.
 Je Mati skerbljiva,
 Gospa ljubeznjiva,
 Za nas govori.
 Moj duh iz telesa itd.
 Otroke v težavah,
 V skerbéh in skušnjavah
 Vse rešit' želi
 Moj duh iz telesa itd.

Ga hoče oteti,
 Kdor čisto živeti
     Serčno hrepeni.
 Moj duh iz telesa itd..

    Sercé polno sreče,
 V ljubezni goreče
     Za njo pohiti.
 Moj duh iz telesa itd.

Marija v nebo vzeta. II.

Marija! Teb' serce v ljubezni je gorelo,
 Ljubilo je, in od ljubezni kopernelo.
 O srečna smert! če smé se smert imenovati,
 K' Ti jo je hotel Bog, Devica sveta, dati.
 Veselo, mirno in presladko si zaspala,
 Od zemlje se v nebeški paradiž podala.
 Si šla v nebo, o Mati moja, in življenje!
 Si šla k Zveličarju v nebeško poslavljene,
 S Teboj želim tud' jest to zemljo zapustiti,
 In se pri tebi, moja Mati! veseliti.
 O blagor meni! in o blagor duši moji,
 Če kdaj dosežem stati pri Kraljici svoji.

O srečen , kdor Te gledati pri Sinu more,
povzdignjeno čez angelov visoke kore!

Na zadnjo uro pridi k meni , o Devica !

De se razveseli takrat moja dušica ,
De, ko se bode pred Sodnikam prikazala ,
Boš, Mati vsmiljena, ji Ti na strani stala.

Žalostna Mati Božja.

O vi, ki v mojih silnih prebritkostih ,
Veseli tu po poti memo greste ,
Poglejte, če za bolečine veste ,
De bi bila enaka moji kdaj.

Ta , ki pred nama tu na križi vmira ,
Razbit, kervav , ko grešnik zaničljivi ,
Ta je moj Sin, nedolžni , ljubezljivi ,
Ljubezni , ne sramote vreden je.

Ta Sin je Stvarnika nebes in zemlje
Očeta svoj'ga oznan'val in molil ,
Ta Sin je mene si za Mater zvolil ,
Še preden je cel' svet ustvarjen bil.

On je moj Bog, ki sim vidila ga perva
 Presrečno tisto noč rojeno Dete;
 Njegov nebešk' obraz je želje svete
 Ljubezni do njega mi v sercu vžgal.

Je mene, svojo ljubo tovaršico
 Izvolil zvesto v tukajšnjem življenji,
 Me ranjeno, v ljubezni, zaželenji
 Z lepoto svojo vklenjeno derži.

Oh! njega vmirati zdaj tukej vidim
 Na zasram'vanja postelji, v slabosti,
 V terpljenji hudem, v žalosti, britkosti,
 De žalostne tud skale pokajo.

Oh! kamor se oberne, ga ne najde
 Nikjer prijatla, tud' ne pomočnika;
 Hudobnih truma gleda ga velika,
 Ki le britkejši smert mu delajo.

Bog, Oče večni! ki ga serčno ljubiš,
 Kako se moreš v ljubiga ozreti?
 Kako ga gledati, tol'kanj terpeti,
 Pa vender se usmiliti ga ne?

Z dolgmi sveta ga Bog pokrit'ga vidi,
 In serd njegov ne dá se ustanoviti,
 Dokler ne vidi smerti ga storiti
 Iz zgol' ljubezni do krivičnih nas.

Preljubi Sin, ki vmirati Te vidim,
 Oh! de bi mogla jest Ti pomagati!
 De b' mogla v svojih rokah Te deržati!
 De bi v naročji maternem umerl.

Joj! de Ti jest polajšati ne morem!
 Kjer sama s svojo žalostjo, slabostjo
 Navdajam Ti serce še bolj z britkostjo,
 Ti delam še grenkejši Tvojo smert!

Oh duše! oj ljubite ga, ljubite!
 Ki tu terpi za vaše odrešenje,
 Ljubezni poln, daje za vas življenje,
 In le ljubezen tud' od vas želi.

Ljubezen do Marije. II.

Tisto Gospo in Devico jest ljubim,
 Ktere serce je v ljubezni goreče,
 Ljubi vse duše po nji hrepeneče,
 De si nevredne, jih čertit' ne zna.

V svetih nebesih je ona Kraljica,
 Vender se milostljivo približuje
 Vsacimu, kteri v ljubezni zdihuje,
 Njeno nebeško lepoto časti.

Ta tako lepa in čista Devica,
 Ktero je sam Bog, preljubo in zvesto,
 Zvolil si Mater, in hčer in Nevesto,
 Ta mi je vnela in vzela serce.

O de bi mogel jest kdaj doživeti,
 De bi Marijo vse serca ljubile,
 Slišati, de bi vse trume častile,
 Sвето in sladko Marije ime.

De bi se pela po zemlje pokraj'nah
 Razlegajoč se vsih serc harmonija:
 Živi, oj Jezus, Devica Marija!
 Živi nam Jezus, k' jo ljubi takó.

Iše naj druge ljubezni, kdor hoče,
 Ljubi, če more, naj kdo kogarkoli,
 Moja ljubezen, k' serce mi jo voli,
 To je Marija, k' jo ljubi tud' Bog.

Stegni roko, o Marija premila!
 Zmágavka serc moja sladka! in vzemi
 Moje serce mi iz pers, in ga vnemi,
 De bo gorelo, medlelo za Te.

Vnemi ga s tistim plamenam ljubezni,
 V kterim je tvoje prot Bogu se vnelo
 De bo tud moje v tem ognji gorelo,
 V večni ljubezni do moj'ga Boga.

Pesmi pri sv. Obhajilu.

Pot prot nebesam.

Poznate dom? na zemlji njega ni,
Od kter'ga britko serce govori,

Kjer vtihne mil' glas, solze ne tekó
In dobri srečo, slabi moč dobó.

Poznate ga? Le nanj
Mi mislimo vès čas sedanj'.

Poznate pot? je ternjeva steza;
Naprej ni moč, skerbi popotnika;
Spotakne se, pogleda v prahu gor;
Okrajšaj Oče: tek, omagam skor!

Poznate jo? Ta gre
Tje gor, kjer upa vse sercé.

Poznate ga? prijatel je z nebes,
 Clovešk otrok, in več še, Bog je res;
 Naprej je šel on ternjevo stezó,
 Popotnikam pristopi milostno.
 Poznate ga? Le ta
 Prot nebu srečno nas pelja.

Hicinger.

Pri sv. Obhajilu.

O kam? Gospod!
 Gre Twoja pot;
 Kam stopnje Te peljajo?
 Se že mrači,
 Se dan temni,
 In zvezde že migljajo.

Zveličar moj!
 Pri men' obstoj,
 Te čem pod streho vzeti;
 Res, hišica
 Je srotina,
 Pa željna Te sprejeti.

Straši me noč,
 Sovražna moč;
 Gospod! pri men' ostani;
 Kjer Ti stojiš,
 Noč razsvetliš,
 Strahovi so pregnani.

Vкуп bodeva
 Večerjala,
 O sreča neizrečena!
 Živ kruh mi bo
 Tvoje Telo;
 Men' duša oživljena.
 Gospod, želim
 In hrepenim,
 De spolniš svete želje:
 Posveti me,
 De ljubim Te,
 Doverši mi veselje.

O bod' z menoj,
 Preljubi moj!
 Ki v lilijah prebivaš:
 S cveticami
 Posteljem Ti
 Sercé, de v njem počivaš.

Pri meni čuj,
 Me prebuduj,
 Ne daj mi v grehu umreti;
 Daruj pomoč,
 De mine noč,
 Nebeški dan zasveti.

Potočnik.

Nar slajši serce.

Serce nar ljubeznjivši
 V nebesih in na sveti!
 Kdo da mi grešnim' sinu,
 Od Tebe pesem peti? —
 O Jezus! Tvoje sladko serce
 Naj ljubijo, časté
 Vse ljudstva, vsi jeziki.
 Vse angeljske versté.

Ti serce si pohlevno,
 Si serce Jezusovo;
 Ti serce si vse krotko,
 Si serce Jagnjetovo.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Ti serce si ponižno,
 Oh! daj spoznat' mi Tebe,
 De Tebe vsak čas išem,
 Ne išem sam'ga sebe.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Ti serce si vse čisto,
 Nad belo lil'jo belo ;
 O de b' tud' moje serce
 V nedolžnost' obelelo !
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Ti serce si dobrotno,
 Dobrotno vsim ubožnim,
 Dobrotno vsim dobrotnim,
 Dobrotno vsim nedolžnim.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Ti serce si ljubljivo,
 Ti ljubiš vse goreče,
 Ti ljubiš vse proseče,
 Ti ljubiš Te ljubeče.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Ti serce si ljubljivo,
 Kdo Te dohvalil bode ?

Ti ljubiš mlade, stare,
 Ti ljubiš vse narode.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, sveto serce!
 Si vse ljudi rešilo;
 Človeško ktero serce
 Ti to bo povernilo?
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, sladko serce!
 Z rosó nebés napajaš
 Pravične in nedolžne,
 Zveličanje jim dajaš.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, dobro serce!
 Vse grešne k sebi vabiš:
 Vse hudo, kar so stor'li,
 Poboljšanim pozabiš.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, ljubo serce!
 Zakaj Te svet ne ljubi?
 Unemi ga v ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, milo serce!
 Zakaj Te star' ne ljubi?
 Ogrej ga k nov' ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi!
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, sladko serce!
 Zakaj Te mlad' ne ljubi?
 Serce mu vžgi v ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi!
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O Jezus! v vsih sercih
 Ljubezni iskro vterni;
 Zgubljene vse ovčice
 Na pravo pot zaverni!
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Dolžni smo vsi Te ljúbit',
 Ker vsih dolgé si vmlival,
 Za vse britkosti terpel,
 Oh! kri za vse prelival.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce nar sladkejši!
 Mi vsi v stotere glase

Te hvalimo, častimo
 Zdaj in na večne čase.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd

Jeran.

Pré sv. Rešnjim Telesam.

Cvetice vé ! ki noč in dan cvetete
 Pred Jezusam, o trikrat blagor vam !
 Očesec vele dokler ne zaprete,
 Se srečne, pred ne ločite od tam ;
 O de bi mogel jest, kjer vé vmerjete,
 Na vaši stopnji bit', pred Jezusam,
 De bi pri Njem za Njega dal življenje,
 Ki dal je sebe v moje odrešenje.

Tud' blagor vam, vi svetlobele sveče !
 Tam gorite Zveličarju na čast ;
 O de bi jest deležen bil te sreče ,
 Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast !
 De bi, enako vam, sercé gereče
 Povžilo v meni se Gospodu v last ;
 Bi jest zamenjal z vami stopnjo mojo ,
 Dosegel koj bi srečo, radost svojo ?

Bod' slava tebi, blažena gospa,
 Ki v tebi On prebiva, ljubi moj;
 Vdeljena ti je častna osoda,
 Kot Božji hram se svetiš pred menoij;
 O ko bi služba, v sé hranit' Gospoda,
 Mi dana bila le en dan --- nocoj!
 Ves gorel bi, ljubezni se povžival,
 Kér bi ljubezeni plamen v men' prebival.

Al vender kelh in sveče in cvetice!
 O koljko srečnejši sim jest, kot vi!
 Če pride k meni zvest' Pastir ovčice,
 Mi vžiti svoje dá Meso in Kri;
 Če v Jezusu prejmem nebés slaščice,
 In v sercu mojem Kristus sam živi!
 Takrat medlim, merjem moči ognjene,
 Ker se Zveličar moj sam z manoij sklene.

O duša, kakor vešica se sukaj
 Okol' te Luči neprenehama,
 Od vere in ljubezni živi tukaj,
 Ogrevaj se v svetlobi Ljubiga.
 In kadar se ti dá prejeti, ukaj,
 S teboj mu poje truma angelska;

Objemi ga, terdó se ga okleni,

Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni!

Potočnik.

Marija.

(Po sv. Alfonzu)

— Marija! v Tebe upam,
O sladko tolažilo!
— V Tebi ohladilo
Serce se moje bo.
— Če v Té, Marija! mislim,
Te hočem zgovoriti,
— Mi če sercé stopiti
Čutilo presladko.

Britkost, al kalna žalost
Obleže serce moje,
Ime presladko Tvoje
Zaziblje ga v pokoj.
O svitla morska Zvezda!
Ko val visoko vstaja,
Ko grom neviht razgraja,
Ti kermiš čolnič moj.

Pod Tvojo brambo zvesto,
 Gospa preljubeznjiva!
 Dni mojih tek izliva
 Naj v rajske se zaton,
 Zaupam, o Marija!
 Ak se v ljubezni Tvoji
 Stečejo dnevi moji,
 Bom šel pred Božji tron.

 Zakuj serce mi moje
 V svoje spone zlate:
 Gorelo v njih bo — zate,
 Gorelo vekomaj.
 Sercé, sercé, Marija!
 Moje zamé ne bije —
 Na gá, — le k Tebi dije,
 Ga Sinu, Sinu daj.

Jeran.

Mariji.

O Devica! bod' češena,
 Ti Kraljica vših nebes!
 Ti si všim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res.

Svit blišobe Te obdaja,
 Solnčno sije Tvoj obraz,
 Vsa lepota svet'ga raja,
 Služi Tebi v večni kras.

Vender Tvoj obraz je mili,
 Mile Tvoje so oči; —
 Vse kar Tebe bi prosili,
 Nas poslušaš Mati Ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas revne grešnike,
 De od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus reši vse!
 In, ko enkrat že nagnilo
 Se življenja naše bo,
 Takrat k nam ozri se milo,
 Spremi v sveto nas nebó.

Tebi vdani hoč'mo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Zmiraj hoč'mo Te častiti,
 Peti slavo Ti na glas:

O Devica bod' češena!
 Bod' češena vekomej,
 Taka mati ni nobena,
 Kot si bila Ti vselej.

Praprotnik.

Marija, zgodnja Danica.

Marija, o zgodnja Danica!
 Prisveti, vsih milosti Kraljica!
 Nam Jezusa, milosti Solnce znanuj:
     Nam grešnim v temnicah hudobe,
     Prižgi luč nebeške svitlobe,
 Luč vere katol'ske nad nami razsuj.

Vihar po valovih nas meče,
 'Z oblakov nam strele blišeče
 Razbiti čolnič, nas končati proté;
 De b' skorej nam Ti zasvetila!
 Prikaži obupnim se, mila!
 Nam z upanjem svetim umiri sercé!

Tak blizo se solnca sprehajaš,
 Se v morji radosti napajaš,

Ter v ognji Njegove ljubezni goriš;
 Ti merzle nam serca ogrevaj,
 In prošnjo na prošnjo pridevaj,
 De dar nam goreče ljubezni dobiš.

Nas grehi, krivice težijo,
 Pravične nam kazni protijo,
 In cerkve katol'ske je žalosten stan;
 Dobrotljiva Mati se skaži,
 Serd Večniga Ti potolaži,
 De milost in spravo doseže kristjan.

Potočnik.

Sveti Devici.

Visoko bod' Marija Ti češena!
 Zmed žen vsih milost Božja je zvolila,
 Te Sinu svoj'mu Mater, ohranila
 Devištvo, si brez madeža rojena,
 Tam gor se truma angelov Ti vklanja,
 Pojo zveličani duhovi hvalo,
 Nebesa Te časté svojo Kraljico.

Je bila smert po Evi zadolžena,
 Življenja vir si Ti nam podarila,

Z nebeškim miram zemljo napolnila,
In krog in krog lepo je spremenjena.

Človeštvo, kter'mu ni tu stanovanja,
Je vselej k Tebi, Mati! zdihovalo,
V Té vedno kliče, svojo Pomočnico.

Hicinger.

Jezus.

Jezus, Zveličar! priserčno radost,
Serafov slast in nebeško sladkost
Čutim v britkostih, če mislim na Té,
V morje ljubezni vtopi se sercé.

Rosa prijetniši ne pokrepčá
Suhiga cvetja sred vel'ga poljá,
Veči ni slasti za dušne močí,
Kakor če Jezus mi v sercu živí.

Čudno razsvita pozémeljsko noč,
Vera oživilja Njegova mi moč;
Upanje dela mi, dušo serčno,
Plamen ljubezni poganja v nebó.

Torej Te iše, Te kliče sercé,
 V slasti, bridkosti ozéra se v Te,
 Vedno Te kliče zdih'vaje od tod:
 Pridi, o Jezus! kmal' pridi, Gospod!

Ime Marijno.

Po Ligvorji.

Zakličem Marijo, in polno že je
 Mirú in veselja pri meni tu vse:
 Pri glasu imena se vzdigne sercé,
 Vsa žalost proč gre.
 O srečen, kdor ljubi Marijo zvestó!

Zakličem Marijo, občutki sladkí
 Presilijo vnete mi duše močí;
 Svitloba lepote, ki izreči ni je,
 Vse v meni užge,
 O srečen, kdor služi Mariji skerbnó!

Zakličem Marijo, in duh ves goreč
 Veselja prenesti ne more že več;
 Ime ljubeznjivo vse v meni končá,
 Živeti ne dá.

O srečen, kdor sklenil v ljubezni nje bo!

Hicinger.

Pesmi od Matere Božje.

Marija pomočnica.

O Devica!
Pomočnica
Bila si in boš nam Ti!
Le sladkosti
In blagosti
Tvoja roka nam deli.
Ko cveteča
In dišeča
Si Marija rožica;
Sem iz raja,
Svet'ga kraja
Diješ cvetje upanja.

Ko danica
Tolažnica

V temni noči siješ nam;
 Mati mila
 Vedno bila
 Si ubogim grešnikam.
 Pri slabostih
 In bridkostih
 Rada nam pomagaš Ti;
 Pri skušnjavah
 In težavah
 Pomočnica vselej si.

Čast Marije
 Naj razlije
 Se po svetu krog in krog.;
 Njo častimo
 In prosimo
 Pomočnico vših nadlog.
 Ljuba Mati
 V zarji zlati
 Nam prisijaj zadnji dan,
 Boš prosila,
 Govorila,
 Srečno bode ték dognan.

Praprotnik

Sladko sercé Marije.

O Marijno serce sveto,
 Proti nam ljubezni vneto,
 Polno Božje milosti,
 Polno lepe čednosti!
 Naj Marija! petje moje
 Hvali sladko serce Tvoje!
 Kar se giblje in živi,
 Naj ga hvali in časti!

Čisto serce za-se zbrati,
 V njem prijazno stanovati
 Hotel Stvarnik vsih reči,
 Vlil je va-nj z nebes dari.
 Naj Marija! itd.

Sveto serce se je vnelo,
 Za Boga je zdaj gorelo;
 Ni ljubilo drugiga,
 Ko Gospoda samiga.
 Naj Marija! itd.

Blago serce je vse milo,
 Nas otrók ni pozabilo;

Dobrotljivo je za vse,
 Prosi še za grešnike.
 Naj Marijo! itd.

Krotko serce je terpelo,
 Je britkosti dosti imelo.
 Ko je nosil ljubi Sin
 Težo smertnih bolečin.
 Naj Marija! itd.

Sladko serce zdaj kraljuje,
 Se v nebesih zveseluje;
 Z Bogom svojim sklenjeno
 Nam v pomoč pripravljeno.
 Naj Marija! itd.

Hicinger.

Mariji.

V spomin na sv. Vušarje.

Češena Kraljica,
 Češena mi bod'!
 O čista Devica,
 Češena mi bod'! —

Pred Tebe, Marija !
 Tje v duhu hitim,
 Po Tebi Marija !
 Serčnó hrepelim,
 Češena Kraljica ! itd.

Pa nekaj, predraga !
 Nazaj me derži ;
 Devica preblaga
 Oh ! greh me teži.
 Češena itd.

Sim deleč zabredel
 Od Tebe, moj up !
 Globoko je vjedel
 Pregrehe me strup.
 Češena itd.

Kak hočem jest vstatи
 Brez Tvoje moči ?
 Usmili se Mati ;
 Oh reši me Ti !
 Češena itd.

Pomagaj, Marija,
 O prosi za mé !

Pomagaj Marija,
De pridem pred Té!
Češena itd.

Vse upanje svoje
Postavim na Té,
Le Dete Ti svoje
Poprosi za mé!
Češena itd.

Kaj ne? o Devica,
De upati znam,
De Tebe, Kraljica,
Za Mater imam.
Češena itd.

Sej Ti si Devica,
Dobrotljiva vsa!
Si nam pomočnica,
Kot nekdaj si b'la;
Zatorej, Marija!
Češena mi bod'!
Na veke, Marija!
Češena mi bod'!

Volčič.

Pesem mornarjeva.

Ko noč po morji plajš razvije,
 In zvezdica pri zvezdi sije,
 Ko v lučih sinja plan migljá,
 Za Té čistó
 Se mi vnamó,
 Marija! čutja v dnu sercá.

Ko samoč na korablji čujem
 In zoro Božjo ogledujem,
 Ki vzdiga glavo nad morjé;
 Tuď meni z ljó
 Dvigujejo,
 Marija, k Tebi se željé!

Ko zvezde se začnó srebriti,
 Nebo in morje rudečiti,
 Ko jasni dan se porodi:
 Z molitvico
 Te jutranjo,
 Marija! Tvoj mornar slaví.

Ko mi pa zadnji dan zasveti,
 Na svetu ko nehám živeti.

Marija! Ti me pelji v raj!

De bom s Tabo

V sveto nebo

Se šel radovat vekomaj.

Jan. Valjavec.

Marija.

Poleg laškiga: O amabile Maria!

Marija ljubeznjiva!

Ti moje si veselje,

Vse moje serčne želje

So, vedno Te častit'.

Če se me žalost loti,

Al grozne bolečine,

Mi vsa nadloga mine,

Ko k Tebi priběžim.

Imé presveto Tvoje

V sercé si čem vsaditi,

In sabo ga nositi

V sercu, kjerkoli bom.

In ko zavoljo greha

Mi serce v strahu bije,
 Samo Ime Marije
 Mi serce vpokoji.

In kadar bodem vmiral,
 Bom klical Ime Marije,
 To mi tolažba vlijе
 V prežalostno sercé.
 Marija! iz serca zdihnem ,
 Ko zora zjutraj vstaja ;
 In solnce ko zahaja,
 Marijo kličem spet.

Ko me sovražnik skuša,
 Zavpijem: Oh Marija !
 In ta peklenška zmija
 Prestrašena zbeži.
 To sveto Ime Marije
 Klicaje, bodem srečno
 Tu živel, ino večno
 Se tamkej veselil.

Usmiljena Marija !
 Ti si mi zvesta Mati,
 Za to se ni mi bati,
 Te klicat' na pomoč.

Zatorej bodem klical
 Marijo v saki sili,
 Ker Ona se usmili,
 Kot Mati ljubljena.

Št. Kociančič.

Izročilo Mariji.

Misionarjem.

O Marija, naša Mati!
 Čez valove, od nevihte gnane,
 Tje v dežele, potnikam neznane,
 V Té zaupajoči gremo.
 O Marija, varuj nas!
 O Marija, vodi nas
 Po pravi poti v sveti raj!

O Marija, naša Mati!
 Če nesreča nam bo kon'c kazala,
 Up naš pobijála terda skala,
 Takrat Mater nam se skaži!
 O Marija, itd.

O Marija, naša Mati !
 Kadarkoli bomo v hudi sili,
K Tebi se, Marija ! obernili,
 S svojim plajšem nas zakrivaj !
 O Marija ! itd.

O Marija, naša Mati !
 Kakor veš in znaš, nas varno vodi,
 Skerbna, mila Mati, z nami hodi !
 Spremljaj nas do kon'c življenja !
 O Marija ! itd.

Volčič.

Božji rožici.

Karkoli rožic je poljá,
 Kar gora, vert, jih log ima,
 Počasi omerjejo ;
 Al Ena se še le derži,
 Ko ji nikjer več sestre ni ;
 Imé ji je : Marija.

V jeséni zadnja rož merjé,
 Ji slana cvetjiče ospè,
 In rožica je vela ;

Al Ene pa cvetè obraz,
 Ko druge je umoril mraz,
 Ime ji je: Marija.

Za rožice ni vsaki svet,
 Al Té povsod se najde cvet,
 Leskeči cvet dišeči ;
 Ki leto, zima in pomlad
 Jo cvesti najde vsakikrat,
 Ime ji je: Marija.

Ne skloni je vihar, ne mraz,
 Peresic ji ne spuli čas,
 Tej rožici prečudni ;
 Zatorej bodi hvaljena,
 Nebeška večna rožica,
 Oj rožica Marija !

Jan. Valjavec.

V god Marijniga serca.

Tvoj'mu sercu, Dvica sveta !
 Moja pesem naj bo peta,

De doní v nebeško plan!
 V kviško šinite glasovi,
 Poslavite vred z duhovi
 Božje Porodnice dan.

Oh! kako je ljubeznjivo
 Serce Njeno občutljivo,
 Kadar vanj se vzre okó:
 Ono, naših duš medica,
 Samih angelov sladčica,
 In Kerubov je nebó.

Kot bi lune svit dobilo,
 Sveti Njeno serce milo,
 In nam vžiga upanje;
 Ono, zvezda odrešenja,
 Varuje nas pogubljenja,
 Prosi za nas grešnike.

Nje serce, dobrote polno,
 Kak je pomagati voljno,
 Kdor le k Njemu prebiži,
 Ono z lučjo svojo žarno
 Njemu zjasni noč viharno
 Vselej, ko se mu zroči.

Tvojiga serca čistota,
 O Marija! je belota
 Pervo padliga snega ;
 Rosni demanti po travi
 V Tvoji gasnejo blišavi,
 V zdihih triplje lilijs.

Tvoje celo serce sije
 Take rajske lepotije,
 Ki ves časni bliš stemné.
 Torej, o devic Kraljica !
 Večna pela se slavica
 Bo za sveto Ti sercé !

Jan. Valjavec.

Marija, Mati milosti.

Če revne huda moč zatira,
 Nadloge britke nas moré,
 Že ves rešenja up umira,
 Pobite serca koperné;
 Takrat povzdignemo svoj glas:
 Marija, Mati milosti !
 Marija, Mati milosti !
 O sliši, ne zapusti nas !

Če nas obidejo težave
 In pride stiske hud vihar,
 Če nas obdajajo skušnjave,
 O ne obupajmo nikar,
 Le kličimo s serca, rekoč:
 Marija, Mati milosti!
 Marija, Mati milosti!
 O pridi, pridi nam v pomoč!

Če ti v bolezni in slabosti
 Telo opešano medlí,
 In teža notranje britkosti
 Otožniga duha mori,
 O takrat serce zdihne naj:
 Marija, Mati milosti!
 Marija, Mati milosti!
 Oh omagat' mi ne daj!

Če vest te peče brez ponehe,
 Nikar v obup se ne podaj,
 Zapusti naglo grob pregrehe,
 Glej, čas je milosti še zdaj!
 Le moli, kliči iz serca:
 Marija, Mati milosti!
 Marija, Mati milosti!
 O prosi za-me grešnika!

In kadar strašna ura bije,
 Življenja pride zadnji boj,
 Ko pot mertvaški nas zalije,
 Že sodbo vid'mo pred seboj,
 O prósimo za tisti čas :
 Marija, Mati milosti !
 Marija, Mati milosti !
 Takrat Ti ne zapusti nas !
 Vselej nam Mati mila bodi,
 De Tvoje hvalimo Imé ;
 Dobrote Tvoje vsi narodi
 Spoznajo naj in Te slavé,
 De eden se razlega glas :
 Marija, Mati milosti !
 Marija, Mati milosti !
 Češena bodi večni čas !

M. Frelih.

Dobri pastir !

Ti, o Jezus serčno mili !
 Naš pastir naj boljši si ;
 Kak bi vender ne ljubili
 Zvesto Te iz vsih moči ?

— Doli k nam si se ponižal,
 In ovčic iskat prišel;
 — Ljud nezdušni Te je križal,
 — Za naš greh si smert terpel.

— Kak uboge me ovčice
 — Tebi to vernile bi? —
 — Svoje damo Ti dušice
 — V duhu čiste vdanosti.
 — Zvesto bomo poslušali
 — Tvojih ust presladki glas,
 — Tvojo voljo spolnovali
 — Radi bomo vsaki čas.

— Oh prijetno je hoditi,
 — Pasti v Tvoji čedi se!
 — Kak je sladko Ti slediti
 — In ljubiti večno Te!
 — Pasi nas, o Jezus mili!
 — V cvetji svojiga medú;
 — Daj, de bi sladkosti pili
 — V viru večniga mirú.

— In ko steče čas se paše,
 — V dom nebeški pelji nas,
 — Gori v prebival'še naše,
 — Gledat mili Tvoj obraz.

Tamkej zveste boš ovčice,
 Ti udane k sebi zbral,
 Boš podelil vse sladčice,
 In plačilo večno dal.

Praprotnik.

Češena si Marija.

Ko v jasnim jutru primiglja
 Že zvezdica daničica,

Se sliši milo že zvonjenje,
 Mariji čast in počešenje,
 In z zlatō zar'jo vse časti:
 „Češena si, Marija Ti!“

Ko višej sije solnce že,
 Vzdiguje se, čez poldne gre,
 Se sliši zopet nam zvonjenje,
 Mariji čast in počešenje, —
 Čez hrib in plan se oglasi:
 „Češena si, Marija Ti!“

In kadar solnce že ljubó
 Nam za goro žari slovó,
 Se glasno sliši še zvonjenje,
 Mariji čast in počešenje, —

V večernem hladu se glasi:
 „Češena si, Marija Ti!“
 „Češena si, Marija Ti!“
 Naj se glasi do konca dni!
 Naj vedno sliši se zvonjenje,
 Mariji čast in počešenje, —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si, Marija Ti!“

Praprotnik.

Vesela pesem Jezusu.

Po sv. Jederti.

O Jezus! ves moj blagor Ti!
 Ljubezin sladka čez moči!
 Serce po Tebi vse gori,
 Ko v Tebi le se zveseli;
 Ne zmaga zlato solnce Te,
 Ti umakne mila luna se,
 Prijazna zarja zad Ti je,
 In tudi svitle zvezdice.

Tak čisto lil'je ne cvetó,
 Ne blage rož'ce tak lepó,
 Duha vijol'ce ne dajó,
 Ne nageljci tako ljubó;

Tak sladka ni nobena stvar,
 Ni toljko drag nekaki denar,
 Tak milj prijatel ni nikdar,
 Kot serc Ti mili Gospodar.

Ni proti Tebi višjiga,
 Lepota zemlje zgine vsa,
 Duhov spremine množica,
 Zbledi luč neba svitliga. —
 V ljubezni pesem podarim,
 Jo v serce Tvoje izročim,
 Se s trumo angelov združim,
 Veselo z njimi Te častim.

Ti dušo mojo sam živiš,
 Seboj v ljubezni zaročiš,
 Mi toljko radost dodeliš,
 Sercé obilno zveseliš.
 O ljubi ženin, sladki cvet!
 Si dražji mi, kot celi svet;
 Za Te vse slasti štejem v smet,
 In raji križ si zvolim spet.

Po Tebi le so želje vse,
 Ki zame v smert podal si se;
 Porôsi s svojo gnado me,
 Ko s sercem, z ustmi prosim Te!

Serca veselje Ti sladko !
 Ki si me ljubil tak močno,
 Ko steče mi življenje to,
 Me pelji v večni mir v nebo !

Hicinger.

K svetimu Duhu.

Po Ligvorji.

O želje in upi posvetni bežite,
 Nasitvati druge, le druge hitite,
 Se v duši mi dalje nikar ne mudite,
 Ve razveseliti ne morete me ;
 Preserčno veselje sam Bog le mi je. —
 O Rosa nebeška! ki serca zrahluješ,
 In ogenj nesvetih čutil pogasuješ;
 Zdihujem, de v meni ljubezen zmnožuješ,
 De išem v življenji Boga le samo —
 O Rosa nebeška, dodeli mi to !

Bežite ! vé niste mi v stanu dopasti,
 Več nisim, ne vam, in ne sebi v oblasti,
 Oprostena duša le v Božji je lasti;

O Jezus preljubi! le Tvoja samo,
 Dobrota narvikši, le Tvoja naj bo! —
 Ti Ogenj! žariš le čistejši, čistejši,
 In duše vzdiguješ sladkejši, sladkejši;
 O pridi mi v serce, ga storí svetejši;
 Naj plamen naj lepši le v njem se zбуди,
 Za Tebe, o Bog! naj živi in gori!

Duh Božje topote; Ti Ogenj presveti!
 Te prosim ponižno, med svoje me vzeti,
 Z nebeško gorkoto sercé mí ogreti;
 Če Tebi nasproti se vzdignilo kdaj,
 O ogenj dobrotni, omeči ga zdaj! —
 Neskončna ljubezen! presrečen je šteti,
 Kdor gleda v nebesih obraz Tvoj presveti,
 Oh! kdaj mi bo dano, to srečo imeti?
 Že serčne ljubezni se taja sercé,
 O vleci ljubezen me večna na sé!

Hicinger.

Spokorna pesem.

Oh! prizanesi
 Mi, Oče mili!
 Se me usmili,
 Ki tu klečim.

Milostiv bodi! —
 Greh zapustiti,
 K Tebi verniti
 Se spet želim.

De sim zaslužil
 V peklu goreti,
 Večno terpeti,
 To me manj skli;
 Pa, de sim Tebe,
 Dobroto večno,
 Zgubil nesrečno
 Bolj me bolí.

Preljubi Oče,
 Tebe sim zgubil,
 Nisim Te ljubil
 'z cel'ga serca.
 Žalosten vernem
 Zopet se k Tebi;
 Vzemi še k sebi
 Me grešnika!
 In če je z jokam
 Sprati mogoče
 Pregrehe, vroče
 Solze bom lil:

Vsim zgled pokore,
 Bom britko jokal,
 Jokal bom jokal,
 De sim grešil.

In ako hočes,
 De dam življenje
 Za zadostenje
 Vsih hudobij:
 Rad tud' umerjem,
 De se vtolažiš,
 In ne sovražiš
 Svoje stvari,
 Vterdi mi vero,
 Up mi pomnoži.
 Ljubezen vloži
 V moje sercé:
 In kadar vmerjem,
 Kliči iz telésa
 Dušo v nebesa
 Med zvoljene !

Kociančič.

Sv. Cicilija.

Vzdigni pesem glase svoje
 V sveto čast Cecilije,
 Pišel, struna naj zapoje,
 In razlega v koru se!
 Rada, o Devica sveta!
 Svetе pesmi pela si,
 V Božjim petju bila vneta
 Pletla venec čistosti.

Pri nevercih zvesta bila
 Svoj'mu si Zveličarju;
 Si za vero kri prelila
 Se dar'vala Jezusu.
 Valer'janu tovaršica,
 V sveto vero ga dobiš;
 Z njim živila ko devica,
 Z njim v nebesih zdaj živiš.

Marternica in devica,
 Dvojni venec venča Te;
 V raju svetim si cvetlica,
 Kjer spomlad Ti večna je.
 Zdaj prepevaš brez nehanja
 D'viško pesem Jagnjeta!

S trumo zvoljenih obdana
Slaviš večniga Boga!

Vzdigni pesem glase svoje
V čast zato Cecilije;
Pišel, struna naj zapoje,
In razlega v koru se!
„Bod' pozdravljen, devica!“
Naj stoglasno zaverši:
Pevcem svetim pomočnica
Bodi zvesta vselej Ti!

Praprotnik.

Mariji prečisti Devici.

Za sv. leto 1854.

Zarí se. Danica veselo priplava,
O Marija! Ti Danica,
Ti prečista si Devica;
O Marija! davno že to vem.
Vsa si lepa, vsa si sveta,
Eve greha si izvzeta,
To očitno jest spoznati smem.

Dan že je. Že solnce visoko vstaja.
 Ti Marija! si Kraljica,
 Ti si vših devic Devica!
 To vzdiguje Te čez angele;
 Si brez madeža spočeta,
 Si Devica — Mati sveta,
 Le še višji to vzdiguje Te.

Noč pride. Že solnce za gore zahaja.
 Takrat, o Devica mila!
 K' bo mi zadnja ura bila,
 Ko bom tek odločen dokončal;
 Bodi meni pomočnica!
 De bom s Tabo, o Devica!
 Tam v nebesih večno kraljeval.

Volčič.

Slava Mariji, naši Materi I.

Tebi Marija, o Mati premila!
 Rad bi jest pesmico novo zapel,
 Rad bi razlil Ti vse serčne čutila,
 Revež ne vem le, kako bi začel.

Veš, o Marija! kako čem začeti!

Šel bom na griček, in tam bom začel:
 „**Slava Mariji,** oj slava prelepi!

Tak, o Marija! bom Tebi zapél.

Klical bom tamkej, na griču krog sebe,

Klical bom brate, naj z mano pojó;

Klical bom sestre, naj slavijo Tebe,

Mladi in stari naj slavo ženó.

Divje zverine naj Tebe častijo,

Voda v potoku naj Tebi šum'já,

Tički preljubi maj Ti žvergolijo,

Vetrec po gojzdu naj Tebi pihljá.

Hribje, planine, gorice, doline,

Travniki, logi, široko poljé,

Gojzdi, ravnine in sterme meline,

Vsi naj Te z mano, o Mati! časté.

Naj se razlega po silni daljavi,

Naj se odmeva in vedno glasi

Krogi in krogi v obnebni višavi:

„**Slava Mariji!**“ naj večno doní.

Volčič.

Slava Mariji, naši Materi II.

Slava Mariji, v nebesih visocib,
 Kjer se Zveličarjem vred veselí.
 Slava ji v zemlje pokrajnah širocib,
 Kamor obrača premile oči,
 Angelski kori nje hvalo zglasujte,
 Ker je Kraljico vam dal jo Gospod!
 Trume izvoljenih jo povišujte,
 Ker je oblast ji izročena povsod.

Družba očakov, prerokov ji spevaj,
 Mati — Devica prečudna je to,
 Zbor apostoljski nje čast razodevaj,
 Hvali jo svojo visoko Gospó.
 Verste mučencev se njej vpogibajte,
 Króna nje zmage nar slavniši je,
 Slóvesno jo spoznovavci spremljajte,
 Ona posoda svetosti je vse.

Pojte veselo ji v raju device,
 Čistosti venec nar lepši je njen,
 Povelčujte jo gor vse svetnice:
 Blagšlovljena je v množici žen.

Tudi jo verni vsi tukaj slavite,
 Mati nam dana je vsim od Boga;
 V njo se narodje iz zmot obernite,
 Svetla danica je v sredi temá.

Hicinger.

Slava Mariji, naši Materi III.

Tebe Marija! želim poslaviti,
 Šopek cvetlični prinesem Ti v dar.
 Sklenil sim zvesto, Te vselej ljubiti,
 O ne zaverzi darilca nikar!
 Zgornji veršiček je liljin cvet beli,
 Čistiga serca podoba naj bo,
 Čistost darujem na duši Ti celi,
 Daj mi storiti po sklepu serčno!

Druga cvetlica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je;
 S sercem ponižnim, kot Ti si kazala,
 Tako obljudim posnemati Te!
 Tretja cvetlica, kot iskra žareča,
 V šopku tak svitlo nasproti migljá;
 Tako naj klije ljubezen goreča,
 K Tebi, O Mati! iz moj'ga sercá.

Vse, kar premorem, darujem veselo,
 Tebi, ki Mati vse milosti si,
 Oh, kako rado pač serce bi pelo
 Slavo Ti večno iz cele moči!
 V sreči, nesreči, in britki težavi
 Tebe, o Mati! bom zmeraj častil;
 Upam pa tudi, de v rajske blišavi
 S Tabo tam gori se bom veselil!

Praprotnik.

V čast brez madeža spočeti Devici Mariji.

Iz latinskiga.

p Zdrava! zemlje vse Gospa,
S In nebés Kraljica!
p Zdrava zvezda jutranja!
S Vsih devic Devica.

p Zdrava! polna milosti,
p Vsih nebes svetloba!
S Pridi grešnim na pomoč,
p Tare nas hudoba.

Tebe je od vekomaj
 Zvolil Oče večni
 V Mater Sina svojiga,
 De bi mi b'li srečni.
 Zvolil Te je sveti Duh
 V ljubljeno nevesto,
 Čisto in brez madeža,
 Vselej Njemu zvesto.
 Modra D'vica, hvaljena !
 Hiša vse modrosti,
 V sedanjih stebrih stavljena
 Miza vse sladkosti !
 Greha si obvar'vana
 V duhu in po mesu ;
 Sveta in brez madeža,
 V maternim telesu.
 Vrata v raj si grešnikam ;
 Jakopa danica ;
 Živijočih Mati si,
 Angelov kraljica.
 Luciferju groza, strah,
 Nam vojšaška bramba,,
 Kristjanam vsim pomč,
 Vsim zavetna shramba.

Zdrava, skrinja Ti miru!
 Sedež prečastljivi!
 Ti nebeška mavrica!
 Germ neizgorljivi.
 Šiba roda Jeseta,
 Kerzno Gedeona!
 Vrata neodklenjene!
 Satovje Samsóna!
 Res se je spodobilo
 Božji Porodnici,
 Med ženami žegnani,
 Zvoljeni devici,
 De jo večni Božji Sin
 Hudi kači ubrani,
 Čisto greha Ev'niga
 Mater si ohrani.
 Mati in Devica skup,
 Tempelj Ti Trojice!
 Ti veselje angelov,
 Hiša lepotice!
 Ti tolažba žalostnih,
 Vert razveseljenja!
 Cedra svete čistosti,
 Palma poterpljenja!

Zemlja blagoslovljena,
 Duhovniška, sveta,
 In prekletstva Božjiga
 Prosta in izjeta.

Mesto Ti nar vikšiga,
 Protizorne vrata !
V Tebi milost zgolj je vsa,
 O Devica zlata !

Mesto pribежališe,
 Turn Davida znani,
Ves z orožjem obgrajen,
 Var'van s persobrani.

V svojim svetim spočetju
 Si v ljubezni ognjeni
Zmagala peklenško moč,
 Gada puh strupeni.

Prava močna Žena si,
 Judita vesela ;
Ti, Devica Abisag,
 Jezusa si grela.

Za Egipt odrešnika
 Rahel je rodila ;
Vsih ljudi Zveličarja
 Ti si Mati bila.

V Tebi prečudujemo
Ahacovo uro;
Je človeško nase vzel
V Tebi Bog naturo.

De bi revni grešni rod
Zvikšal, z Bogom spravil,
Se je Tvoj nebeški Sin
V revšino prestavil.

V žarkih solnca Božjiga
Se Marija sveti;
Čast njej, svetli zariji,
V čistosti spočeti.

Lilija med ternjem si,
Sterla kači glavo;
Lepa luna svetiš nam,
Kažeš pot nam pravo,

Ti Devištva beli cvet,
Mati in Devica!

O visoka, z zvezdami,
Kronana Kraljica!

Zmagaš Božje angele
V čistosti, svetosti;
V zlatni plajš oblečene
V Kraljevi stvetlosti.

Ljuba Mati milosti;
 Upanje zgubljenim;
 Mila zvezda mornarjem,
 Vtišje potopljenim.
 Ti nebeške Vrata nam,
 Zdravje Ti bolnikov,
 Daj, de Kralja gledamo
 V hiši vsih Svetnikov!

Bl. Potočnik.

Ozir v nebo.

Povzdigni se, žalostna duša! v višave,
 Zapusti en čas to dolino solzá,
 Ozri se v deželo zveličanske slave
 Tje gor, kjer otroci so Božji domá.
 Glej trume izvoljenih tam neštivilne
 Vtopljene v radosti nezmerno morjé;
 Pred kratkim pod teže britkosti še silne
 Na zemlji točile so gRENKE solzé.

Pa večno minule so zanje britkosti;
 Le rajska zdaj spomlad med njimi dihljá;
 Tam gledajo, vživajo v vedni radosti,
 Tri večne lepote — velič'ga Bogá.

O kraj veličanski, dom'vanje presveto,
 Ki v solncu se slave nebeške bliši!
 Pri tvojim spominu serce mi zavzeto
 Omolkne, — zastane, — čudenja stermi! —

Tu večni so dnevi, noben ne zakrije
 Več solnca radosti viharen oblak,
 Tu rajske lepote blišave le sije,
 Prot kteri so zvezde in solnce le mrak.
 In Jagnje nebeško kraljuje tu gori,
 Seráfov mil'joni obdajajo Ga,
 Pojejo mu slavo vsi angelski kori,
 Ker dal je življenje za grehe svetá. —

Glej tukej v sred' angelskih korov Marijo!
 Ji slavo prepevajo skozi vsi čez,
 Jo srečno in blagodarjeno slavijo,
 Ki mati je Jezusa — krone nebés.
 Vsim, ktere je žalost na svetu morila,
 Marija tu grenke zbrisuje solzé,
 Jih sprimplja v naročje, jim Mati je mila,
 Ker bili na zemlji otroci so njé.

Tu truma prebiva Serafov nešteta,
 K' je v luči začetku postavil jih Bog,
 Ki bili vesela so priča Očeta,
 Ko vstvarjal nezmerni svetá je okrog.

Veselja ukali so Božji duhovi,
 Takrat, ko o besedi visoc'ga Boga
 So rastli povsod neizmerni svetovi, —
 In čuda stermeči molili so Ga. —

In čakali želni so srečniga veka,
 De stopil na zemljo nebeški je Sin,
 In ž-njimi pobratene duše človeka
 Odrešil je ječe, pogube in tmin.
 Glej, trume mil'jonov iz neba zdaj vrejo,
 Odrešenim dušam naproti gredó,
 In v družbo jih svojo veseli sprejmemo
 Skoz solnačnate vrata k Očetu v nebó.

O lilijen vertec, o srečna dežela,
 Kjer Ženina rešena duša dobi,
 Po kterim tak dolgo je prej hrepenela, —
 Ga večno objame, Ga več ne zgbí!
 Tu duše cvetejo, kot nagelj dušeči,
 Lepota je ene vsim drugim radost,
 Ker v vsaki je Jezus, jih večno osreči,
 Kralj čiste ljubezni — nebeška sladkost.

Vsim ena je volja: Ljubezen ljubiti,
 Le ena, skoz nova, se pesem glasi;
 In v sereh neskončno ljubezen slaviti;
 Ta želja goreča nikar ne vgasi.

Jeziki se mnogi tu več ne glasijo,
 Le sveto zavzetje njih jezik je sploh;
 Nebeške lepote navzeti stermijo
 Ljubezni goreči v začudenem „oh!“

Njih pesem v soglasje presladko je vbrana,
 Kot reke dereče razlega se šum,
 Vse skozi, vse čez: „Aleluja! hosana!
 Svet, svet si mogočni Bog vojskinih trum!“
 O srečna, presrečna dežela ti sveta!
 Dom rajske lepote, kraj večniga dne!
 Izvoljena hiša preljub'ga Očeta!
 Kako hrepeni mi po tebi serce! —

O svatje nebeški, ovenčani v slavi!
 Ozrite se v nas, ki v dolini solzá
 Prot vam se ozéramo v boja težavi;
 Prosite, o bratje, za brate Boga!
 Enkrat de po zmagi veselo končani
 Na svatovšno večno pokliče tud' nas,
 De z vami krog Božjiga Jagnjeta zbrani
 V nebeški „Te Deum“ zedinimo glas!

M. Frelih.

Sedem žalost Marije Device.

Božje Matere Device

Čast prepevaj jezik moj,

Marternikov vsih Kraljice

Žalosti sočutje poj. —

Britkih žalost polna Mati!

Daj mi s Tabo žalovati,

De se grehov spokorim,

Odpušenje zadobim.

Ko si v tempeljnu darila

V rešnjo smert Zveličarja,

Ti je duša občutila

Meč terpljenja britkiga.

Britkih žalost itd.

V britkim potu skoz pušavo,

V begu pred Herodežam,

Si terpela trud, težavo

S svojim svvtim Detetam.

Britkih žalost itd.

S serčno žalostjo iskala

Si zgubljeniga Sinú,

Si po ljubljenim prašala,

Britke dneve brez mirú.

Britkih žalost itd.

Oh neznana bolečina
 Ti je tergala sercé,
 Ko si srečala tam Sina,
 K' na Kalvar'jo s križem gre.
 Britkih žalost itd.

Tvojo dušo meč prešine,
 Ker na Križu Sin visí;
 Čutiš smertne bolečine,
 Kadar dušo izročí.
 Britkih žalost itd.

Žalosti si kopernela
 Z dušo voljno in serčnó,
 Kadar si v naročje vzela
 Ljubiga mertvo teló.
 Britkih žalost itd.

Oh, prežalostno ločenje,
 V grob Ti Sina položé,
 Nad sercé Tvoj'ga življenje
 Težek kamen privalé.
 Britkih žalost itd.

Bl. Potočnik.

K Mariji za odvernjenje skušnjav.

Poželjivo se meso vzdiguje,

Gine, vpada slaba moč serca,

Satan močno vabi, zapeljuje,

Zakovati v greh mi če duha.

Kamo v stiski mi je pribegzati?

Kje pomoči revež čem iskati?

Tebi, o Marija! kam drugam?

Tebi, Mati! veržem se k nogam.

De bi Ti koga zametovala,

Ki objokan k Tebi pribegzti,

De bi Ti roke mu ne podala,

To se slišalo nikoli ni.

In zato se k Tebi vsak zateka,

Ki mu grešni plamen serce vpeka:

Ti mu mik žareči ugasiš,

Ti serce nemirno vpokojiš.

Ti svetilo moje miložarno,

V Te obračam noč in dan oči,

Oh posij, Te prosim, blagodarno,

Na Adamovo grešno kri!

Ti nam kresna luč si v nočni tmini,
 Ti danica zgodnja na višini!

Razsvitluj nam goličav stezé,
 Ki iz rév življenja k Teb' deržé.

M. Torkar.

Molitev.

Iz globine,
 Solz doline
 Kličem k Tebi, Stvarnik moj!
 Glasi mali
 Razlegali
 Naj pred sedež bi se Tvoj!

V sercu vneti,
 Slavo peti
 Tebi, Oče! hrepenim,
 Ni mogoče
 Sercu, vroče
 Vs'ga izreči, kar želim.

Tvoja roka
 Že otroka
 Zvesto je vodila me.

Oče mili!
 V vsaki sili
 Si pokazal ljub'ga se.
 Ti si vsadil,
 In zagrabil
 Vere cvetko v serce mi;
 Ti me vižaš,
 Luč prižigaš,
 De mi up v ljubezni tli.
 Vir modrosti
 In blagosti
 Le od Tebe mi lijè:
 Vse dobrote
 In slatkote
 Milost Tvoja mi dajè.
 Še plačilo
 Za slavilo
 Večno si obljudibil mi;
 Nezvenljivi
 Prečastljivi
 Dal boš venec serčnosti
 V večni slavi
 Po višavi
 Vse moči naj Te časté.

Vse naj služi
 In se združi
V Tvojo slavo in Imé.

V slavi sveti
 Mi umreti
 Enkrat, ljubi Oče daj!
 In de srečno
 V slavo večno
 Pridem k Tebi v sveti raj!
Praprotnik.

Čisto spočeti Devici.

Ena zvezda prikazala
 S temnih se oblakov je;
 Lepši kot danica zala,
 Lepši kakor zvezde vse;
 Clo stvarjenja bliš nar veči
 Nje lepoti ni enak;
 Solnca žar svetlogoreči
 Je prot Nji le temen mrak.
 Glej, Marija imenuje,
 Zvezda se izvoljena,
 Ktere prihod oznanuje
 Srečen dan zveličanja;

Ta je zar'ja lepa tista,
 K' sveti v rajskeim žaru se,
 Bolj ko zlato solnce čista.
 Lepši kakor zvezde vse.

Solnce nekdaj ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo;
 Pride čas in spreobernilo
 V prah se zopet vse to bo;
 Njena pa lepota zala
 Vsih preseže časov ték.
 Je vse veke presijala,
 In cvetla bo z veka v vék.

Predin Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmerérni krog,
 Niso b'li še časi šteti,
 B'la je večnost le in Bog;
 Predin vodam je tečaje,
 Predin luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje,
 Še nebés obok ni stal;
 Ti Devica, si presveta
 Bila že izvoljena,
 Bila v Večnemu spočeta
 Čista vsa, brez madeža. —

Kadar delati naravi
 Je podstavo bil začél,
 Kader sive na višavi
 Je oblake gor pripél;

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Po besedi se Njegovi
 Vse gibalo je povsod:
 Takrat Ti pri Njem si bila,
 Z Njim ravnala si že vse;
 V Njem se vedno veselila,
 In pred Njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
 Se nad Te obilno zlil,
 Blagoslov pa vših narodov
 Spet iz Tebe je priklil,
 Toraj vse Te srečno števa,
 O velika Ti Gospa!
 Tvoja s'ava s te odmeva
 Po okrajnah vših sveta.

M. Frelih.

Mariji, moji Materi.

O Marija, moja Mati !
 Ti Kraljica angelska !
 Nič ni treba mi se bati,
 Tvoja roka me pelja ! —
 Kadar satan spone kuje,
 V mreže svoje me loví,
 Se hinavsko prilizuje,
 Vidi Tebe — in beži.
 O Marija, moja Mati itd.
 Gerda kača me ovija,
 Clo samoto gre z menoj ;
 Ko pa zdihnem : o Marija !
 Hitro teče pred Teboj.
 O Marija, moja Mati ! itd.
 Clo v svetosti se privije
 Ino vžiga grešni žar ;
 Sliši pa Ime Marije,
 Mora bežat' gerda stvar.
 O Marija, moja Mati ! itd.
 Kadar koli se vzdiguje ;
 Svoje zanke stavi mi,
 Me v pregreho zapeljuje ;
 Zapodiš ga, Mati Ti !

O Marija, moja Mati! itd.
 Pšice njemu Ti zdrobila,
   Vso moč njemu vzela si,
 Si na glavo mu stopila,
   De ne more škod'vati.

Janez Volčič.

Ljubezen do Marije.

K tebi, o Marija, Mati mila!
 Moje tožno serce hrepení;
 Ti z vezmi dobrót si ga vklenila,
   Tebi torej vdano naj živí.
 Si zmed vših edina Ti odbrana,
   Nar svetejši, kar jih svet ima;
 Z vencem vših popolnamost obdana:
   Ti si tempelj živiga Bogá

 Ni na zemlji Ti nikjer enake,
   Ni je zdaj, in je ni b'lo nikdar,
 Nimajo nebesa same take,
   Kakor ti Marija, rajske žar!
 Ti prijazna zgodnja si Danica,
   Ti ljubezni Božje žlahnti vir,
 Ti vših čednost slavna si Kraljica,
   Ti nam zgled, tolažba, sladki mir.

Torej z upam nate se oziram
 Ko sveta me prazni bliš slepi,
 Za ljubezen sveto le umiram,
 Za ljubezen k Jezusu, Marij.
 Oh dovôli mi, Kraljica, Mati!
 De otrôk tvoj klicati se smém;
 Ak mudiš se milost to mi dati,
 Pa od tebe, Mati preč ne grem.

Jan. Valjavec.

K Jezusu.

a. Pred s. Obhajilam.

Se odperle so nebesa,
 Lej! že Kralj nebeški gré;
 Duša, vzdigni se 'z telesa
 In nasiti si željé,
 Truma angelov se zbira
 Tam na altarji, moli ga;
 Tam studenec gnad izvira,
 Lej tam svoj'ga Ljubiga!
 Oh! ne čakaj Jezus mili!
 Pridi, pridi ljubi moj!
 Prosim naglo se usmili
 Mene — skleni se z menoj! —

Res, Gospod! de nisem vreden,
 De pod mojo streho greš;
 Kak pa Tebe sem potreben,
 To nar bolj samo Ti veš.
 Sej ne morem več živeti,
 Če ne prideš, o Gospod,
 Tebe serčno čem objeti,
 Jez popred ne grem od tod.
 Torej, Jezus ljubeznjivi!
 Pridi in nasiti me,
 De v ljubezni nevgasljivi
 Večno s Tabo sklenem se!

Volčič.

K Jezusu.

b. Po s Obhajilu.

Zdaj, o duša moja, pevaj!
 Jezus Tvoj
 Je s Teboj;
 Zdaj zročuj,
 Zdaj zdihuj,
 In v ljubezni se ogrevaj!

Zdaj vesela glas zaženi?

Jezus moj!

Res si moj!

In kot zdaj

Vekomaj —

Prosim — moraš biti v meni!

In tak dolgo bom prosila:

Jezus moj!

Bod' z menoj!

De s Teboj,

Ljubi moj!

Po nebesih bom hodila!

Volčič.

**O kropljenju z žegnano vodo
ob nedeljah.**

(Asperges.)

Med letam.

Pokropi me s hisopam, in očišen bom,
Opêri me! in bolj ko sneg obeljen bom.

Usmili Bog se mene Ti,

Po svoji vel'ki milosti.

Naj čast Očetu, Sinu bo,
 In Duhu svetimu tako;
 Kot iz začetka, tudi zdaj,
 In vselej in na vekomaj. Amen.
 Pokropi me s hisopam' in očišen bom,
 Opêri me in bolj ko sneg obeljen bom.

Velikonočni čas.

Sim vidil v sredi tempeljna
 Na desni vodo izhajati; Aleluja!
 Do kterih tista je prišla,
 Zveličani so bili vsi; Aleluja.
 Boga hvalite, dober je,
 In večno Njega usmiljenje.

Naj čast Očetu, Sinu bo,
 In Duhu svetemu tako;
 Kot iz začetka, tudi zdaj,
 In vselej in na vekomaj. Amen.

Sem vidil v sredi tempeljna
 Na desni vodo izhajati; Aleluja!
 Do kterih tista je prišla,
 Zveličani so bili vsi. Aleluja.

Hicing er.

Svete pesmi.

Četerte bukvice.

Nabral in na svitlo dal

L. Jeran,

duhoven ljubljanske škofije.

(*Drugi natis.*)

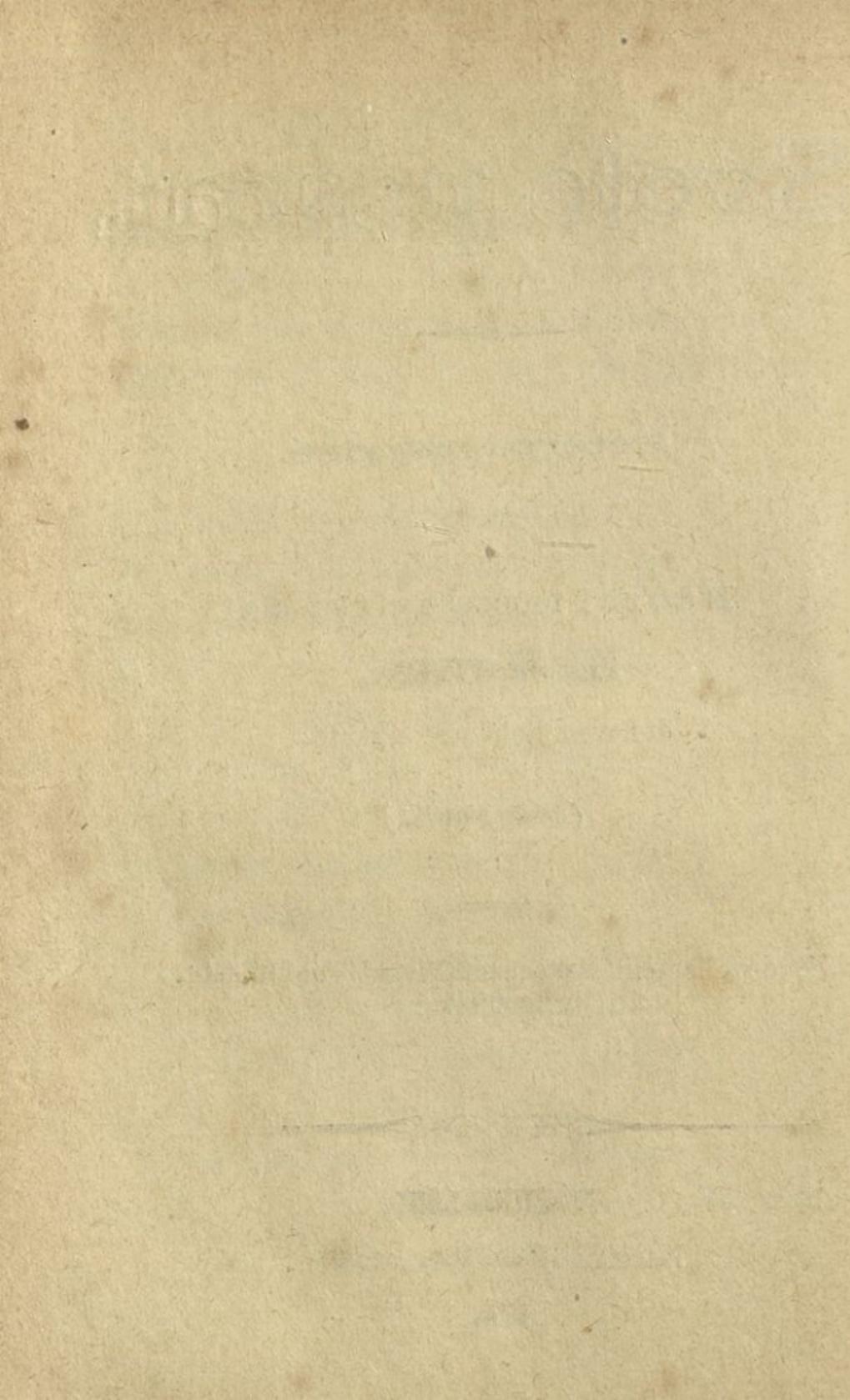
Z dovoljenjem visokočastitljiviga Ljubljanskiga
Škofijstva.

V LJUBLJANI.

Natisnili Blaznikovi dediči.

1874.

I. Svetе maše.

Perva sv. maša.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni želj ognjenih
K tebi zdihujemo.
Daritev svete maše
Si daj o Bog dopast',
In zdihovanje naše
Povikšaj tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
Je pri večerji tam
Prelomil in izročil
Ta kruh prijatelam,
Posvetil je tud' vino
Ter ga učencem dal,
To k mojimu spominu
Storite! je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri;
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti,
 O človek, pomni to!
 De dá ljudem živeti,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Uzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdihovanje
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki
 Dajali nekedaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.
K gloriji ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Na zemlji mir nam zlati
 Dedeli, mili Bog!
 Daj Tebe le iskati,
 Obvari vših nadlog.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud' greha mik pobriš,
 Bod hvala svet'mu Duhu,
 Tud' njemu čast gre še,
 Zbuduje serce gluho,
 Svoj oginj v njem užge.

Pred evangelijem.

1.

'z ust Božjih se izhaja
 Svet' evangelium,
 V serce se nam vsaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večen;
 Pri Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Kater se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 V nebesa gre od tod,
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas;
 Daj nam potem veselje
 Šeboj na večni čas.

Kredo ali vera.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To Božje Detice,
 Devištva ni zgubila,
 Ne pred, tud' potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodán,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raju zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen' čas,
 Nam pravi, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev verjemo,
 Občestvo tud' svetnikov,
 Zedinjeno v teló.
 Tud' grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje,
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo,
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo ;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmało, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Teló in prava kri.

2.

To naše je dar'vanje
 O Bog ! ne zverzi ga ;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih ná !
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečéh,
 Odvzemi z naše vesti
 Težilo vsih pregréh.

3.

Vse naše premoženje,
 Ves živež in teló,
 Blagó in tud' življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Ždaj dež, zdaj solnčni sej,
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K predglasju.

1.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj,
 Zapojmo tukej zbrani;
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevercem, Bog! pojemlji
 Vse zmote, uma noč!

2.

De sveto luč, katere
 Dozdaj ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:
 De čast mu skup pojemo,
 K' nebó ga dá med nas,
 Hrup mu vesel ženemo,
 Vsi z angelci v en glas!

• Povzdiganji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritega,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga dá.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog! te vidimo;
 Zadosti je beseda,
 De tu te molimo.

2.

Na lesu nekdaj križa
 Je bil ko Bog zakrit.
 Zdaj skriti se poniža
 Človeštva tudi svit.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angelov,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si zame umerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Naj enkrat se odgerne!
 De vid'mo tvoj obraz!

K Zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj uživa,
 Tud' vera ima oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečen, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Toljk' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane nas uči,
 Ljubezni neizmerna,
 Ki dušo nam živi.

3.

Če konec ga življenja
 Po vrednim vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bali ne bomo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Kater'mu bo v slabosti
 Ta kruh pomoči dal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Povsod naj tebi bo!
 Ljubezen nam je dala
 Nebeško jed le-to,
 Jed Rešnjiga telesa
 Je dala, in kerví,
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj, Jezus! oginj sveti,
 Goreče želje v nas,
 Prav vredno te prejeti,
 Ko pride smertni čas.
 De bomo v svetim miru.
 Na pot se vzdignili,
 In v čist'ga serca viru
 V nebesa enkrat šli.

K ite missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpéto
 In hvalo z angelci,
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga darú,
 Vir gnad bod' to dar'vanje,
 In dolžna čast Bogú.

2.

Pomóč' deržimo Božje
 Se skoz in skoz terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha dá naj stati
 Pred sodbo zadnji dan,
 Po angelih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

Druga sv. maša.**Kirje.**

1.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči,
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svoj'ga serca časti.
 Stor' milost tim, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgé.
 Odpusti, Oče, grešnikam,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljud — nam,
 Dobrotljiv skaž' se nam.

2.

Ob dari twoje smo prišli,
 Kakor zgubljeni sin;
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al Oče vsiga usmiljenja,
 Na serca polne vžaljenja
 Z dopadajenjem dol' poglej,
 In svojo gnado zopet dej,
 In gna — do — dej,
 In gnado zopet dej.

3.

Sej delo vsi smo tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabost svojih otrok,
 Ti vel'ki Gospodar!
 Za spravo zdaj darujemo,
 Tvoj'ga Sinú zročujemo;
 O Bog, skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Čast bod' na visokosti
 Bogu na vekomaj.
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.

V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlóg.

(dvakrat.)

Evangelij.

Iz Božjih ust se zliva
 Svet' evangelijum,
 Na temu dnu počiva
 Keršanski uk in um.
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi.

(dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna!
 In ve'rje z živim spoštovanjem,
 V tebe praviga Boga,
 Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svetiga Duha,
 Ko Jesova korenina
 V diviškim cvetju je svetla. (dvakrat.)

2.

De je prišel iz zgolj ljubezni,
 Ljudi nas spravit, Bog! s tebó,
 De na-se vzel je vsih bolezni,
 Prelil na križu kri svojó.
 De spet je vstal; pekel premagal,
 Na desnim tebi zdaj sedí:
 De nas bo enkrat vse prevagal,
 Sodnik pravični vsih stvari. (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vedno ž njo:
 De kdor se k njem' v solzah približa,
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali;
 Vsih svetih družba sprosi nam,
 De bomo skupej vživali
 Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté dari,
 Z njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s sercem kvišk' puhti.
 V tem kruhu je in vinu
 Za grehe naše dar,
 K two'jga Sina spominu
 Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem', Bog, letó dar'vanje,
 Dobrotljiv' Oče naš!
 Omeči te zdih'vanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Ljubiga Jezusa
 Nam up dá, de bo vzeta
 Milostna prošnja ta. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih no na zemlji
 Vso hvalo, čast veselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, no na vekomej. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svoj'ga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinú njegoviga. (dvakrat).

Po povzdigovanji.

1.

Poglej, naš Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan;
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse naše nosi,
 De nas pripravi v sveti raj.
 On pri Očetu za nas prosi,
 Deb' z njim živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 S prošnjami, Jezus, omeči,
 De se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Božje Jagnje,
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolgé,
 Pokraj'ne cele zemlje
 Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod, jest nisim vreden, (dvakrat)
 De tebe bi zavžil,
 Al reci, de bom vreden, (dvakrat)
 In vrednost bom dobil.
 V duhu te prejeti
 Iz serca hrepenim,
 Daj, ženin naš presveti, (dvakrat)
 De milost to dobim.

Pri koncu svete maše.

Zdaj Jagnje smo dar'vali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin;
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Daj, de bomo prejeli
 Rešenje z grešnih vez,
 In zadnjič nam dodeli
 Svoj blagoslov z nebes. (dvakrat.)

Tretja sv. maša.

Iz pasijona.

(Po stari popravljeni.)

1.

Premišljujmo, kristijani,
 Pri svet' maši vsaki čas,
 Kar je v bolečin' neznani
 Naš Gospod terpel za nas,

Ki v ljubezni neizrečeni
 V smert je bil za nas izdan;
 Kaj pri maši vse pomeni,
 Premišljujmo vsaki dan.

2.

Mašnik Božji sveto mašo
 Gre k altarju darovat;
 Jezus za pregreho našo
 V Getsemani gre žal'vat.
 Móli in medlí v težavi,
 In kervavi pot poti. —
 To premisli, vernik pravi,
 Se boš jokal tudi ti.

3.

Ko altar zdaj mašnik kušne,
 Mašo brati gre na stran,
 Juda 'z lakomnost nezdušne
 Jezusa izdat je gnan.
 Zdaj nevsmiljeno zvezali,
 Vlekli ga pred Anata.
 So tožili, zasram'vali
 Jezusa nedolžniga.

4.

Mašnik moli, in po šegi
 Reče: Z vam' naj bo Gospod!
 Peter Jezusa v zadregi
 Zatají, — o žal mu bod'!

Jezus ga pogleda milo,
 Peter spomni se na té!
 V serce se mu je žalilo,
 Gre in joka se britkó.

5.

Mašnik zdaj na dalje moli
 List prebere še zvestó:
 Judje Jezusa okoli
 Do sodnikov vodijo;
 Bil k Pilatu ino tudi
 Še k Herodu je peljan,
 V zasram'vanji, grenkim trudi
 Za neumniga spoznán.

6.

Mašnik zdaj na drugi strani
 Bere sveti evangelj;
 Jezusa k Pilatu zbrani
 Grejo tožit krivih dél.
 Vé Pilat nedolžnost Njega,
 Pa ga judam le izdá!
 Grešnik! kriv si sam ti tega,
 Ker prederzno žališ ga.

7.

Mašnik kelih zdaj odkriva,
 Jezusa pa slačijo;
 Mašnik vina v kelh naliva,
 Z biči Jezusa tepó;

Mašnik zopet kelh pokriva,
Jezusa pa kronajo;
Mašnik si roké umiva,
Delal je Pilat takó.

8.

Mašnik vérnikam naréka:
„O molite bratje vsi!“
„Lejte, tukaj vam človeka!“
K judam pa Pilat velí.
Méni s tem zagovoriti
Jim terpéč'ga Jezusa;
Pa derhal nejenja vpiti:
Križaj ga, le križaj ga.

9.

Dalje mašnik tiho moli;
Jezusa zapljujejo,
Svet' obraz v prehudi volji
Mu strašno zdelujejo.
Mašnik moli: sveto, sveto!
Prosijo za Baraba;
Jezusu pa smert okleto,
In Pilat obsodi Ga.

10.

Mašnik žive priporoča;
Jezus vleče križ na ram',
Peter Veronika mu zroča
Dá obraz svoj v dar ji sam.

Mašnik moli še brez glasa;
 Suje Jezusa derhal,
 De prišli bi še do časa
 Na goró mertvaških glav.

11.

Mašnik čez dar kruha, vina
 Križe dela zdaj z roko;
 Na Kalvarji Boga Sina
 Pa na križ pribijajo.
 Mašnik povzdiguje pravo
 Rešnje presveto Teló;
 Na Kalvarji b'lo v višavo
 Ravno to je vzdignjeno.

12.

Mašnik dvigne kelh enako,
 In nam sveto Kri naznan';
 Jezus ravno to in tako
 Toči Kri iz svetih rán.
 Mašnik zopet pokrižuje
 Hostijo in sveto Kri;
 Jezusa vse zasramuje:
 To pregreha naša st'ri.

13.

Mašnik dalje tiho moli,
 To naj bode ti spomin,
 De premilo s križa doli
 Gleda Mater Božjo Sin.

Mašnik se na persi vdari,
 Molil zdaj za mertve je:
 Jezus, — ved' te mladi, stari!
 Moli za sovražnike.

14.

Mašnik se moléč poniža
 Sedem prošenj zaporéd;
 Jezus je govoril s križa
 Sedem zadnjih še besed.
 Mašnik Hostijo prelomi,
 Jezus Kristus umerjé;
 Človek, več nikar ne dvomi,
 Dal življenje je za vse.

15.

Mašnik košček Host'je spuša
 V kelih, to pomeni nam,
 De je Jezusova duša
 Šla k očakam pred peklam.
 Mašnik Jagnje Božje kliče,
 Judje po spoznavajo:
 „Sin je Božji“, zdaj samo priče!
 Kdo nam greh odpustil bo?

16.

Mašnik se globoko nagne,
 Živiga Bogá časti;
 'z stranske rane Božje Jagnje
 Toči vodo ino kri.

Mašnik vžije prečešeno
 Jezusovo Kri, Telo:
 Spomni se, de položeno
 V grob je sveto truplo b'lo.

17.

Mašnik kelh izplakne, briše;
 Glej, z dišavami žené
 Grejo na grobá svetiše,
 Dokler še ni bilo dné.
 Mašnik kelh zagrinjuje,
 Jezus je od smerti vstal,
 Odrešenje oznanuje,
 Ker se jim je prikaz'val.

18.

Mašnik moli še na strani,
 To pomeni naj ti spét:
 Jezus je pri množ'ci vdani
 Dni na svetu štirdeset.
 Mašnik zadnjič nas pozdravlja,
 Jezus dvigne se v nebó;
 Mašnik s križem blagoslavlja,
 Sveti Duh gre na zemljó.

19.

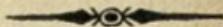
Zadnji evangelj zdaj brani
 Te spominja, verni brat!
 De učenci so poslani
 Po vsim svetu oznan'vat.

Vse narode so učili ;
 Kdor bo vér'val, kerst prejél,
 Njega se Gospod usmili,
 Svojo dušo bo otél.

20.

Dar takó se svete maše
 Jezusu godí v spomin.
 Nekervav za grehe naše
 Dar je v novič Božji Sin.
 Vsi zato ga zahvalímo
 Za neskončno milost zdaj ;
 Zdaj zvesto mu vsi služimo :
 On plačuje vekomaj !

Jeran.

II. Šmarnične

in druge

Marijne pesmi.

1. Sveta Marija, pomagaj!

Napev Riharjev V.

O Kraljica,
Pomočnia,
Mati vernikam!
V nadlogi
Smo ubogi!
Oh pomagaj nam.

Čez valove
In slapove
Mirno čolnič vod'!
Gremo trudno,
Ino budno
K teb' na božjo pot.
O Kraljica! i. t. d.

Zdaj viharji,
 Zdaj požarji
 Nas zadevajo;
 Zdaj vročine,
 Zdaj merzline
 K tlam pritiskajo.
 O Kraljica! itd

Celi rane,
 Nam zavdane;
 Jok sirot usliš'!
 Zapušene,
 Razboljene
 Dobra Mat' obiš'!

O slepoti,
 Grešni zmoti,
 K tebi kličemo.
 Spravo sebi
 Mi po tebi
 Najti upamo.
 O Kraljica! itd.

Oljka mira
 Naj izvira
 'z tvojiga serca.
 Vsak oblažen,
 Potolažen
 Naj se od tod podá!
 O Kraljica! itd.

Jeran.

2. Zdihljeji k Mariji Devici.

Napev Riharjev V.

Mariji Devici,
Nebeški Kraljici
Se čem izročiti,
Lepo jo prositi,
De ona premila
Bo za me prosila.

Koljkrat že za terdno sim obljubil,
O presveta moja Mati ti!
De le Jezusa bom serčno ljubil,
De le Njemu v vsi vdanosti
Bom Mu zvesto, vselej, večno služil;
Oh, pa ni je stanovitnosti.

Mariji Devici, itd.
Ko obljava komaj je storjena,
Komaj Tebi se priporočim,
Že je duša moja zadolžena,
Ker tak naglo spet se pregrešim;
In ljubezen zopet pogašena,
In za Jezusa več ne gorim.

Mariji Devici, itd.
O Marija, ljuba Mati moja!
Lej nevarnost, ki mi tu proti,
Glej, če mila močna roka Tvoja
Pred taisto me ne obderži,
Bo zgubljena vboga duša moja,
K tebi priti mi mogoče ni.

3. „Salve Regina“.

Napev Riharjev V.

Češeno bodi, o Kraljica,
 Nebes in zemlje Ti Gospa!
Mogočna, usmiljena Devica,
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija k tebi vboge reve,
 Mi zapušeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo.

Češena bod', presveta Mati,
 O Mati Božje milosti!
 Tako Te smemo imen'vati,
 Ker porodnica Božja si.
 Marija, k Tebi vboge reve itd.

Češena — naša bod' življenje!
 Življenje počastimo Te,
 Častito Tebi to češenje
 Ko Mater' Jezusovi gre.
 Marija, k Tebi vboge reve itd.

Češena bodi brez števila
 Velikrat naša Ti sladkost!
 Češena pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'
 Marija, k Tebi vboge reve itd.

Oči prijazne v nas oberni,
 O Sladka in Dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odverni,
 Po smert' pokaž' nam Jezusa!
 Marija, k Tebi itd.

Toman.

---

4. Roženkranska.

Napev Riharjev VI.

Češena cvetica, Marija češena!
 Glej v Te se oziram,
 Cvetlice prebiram,
 Tri cvetke: slavito,
 Kervavo, častito,
 Si v serca sadim,
 De Tebe častim.
 Češena cvetlica, Marija češena!

Češena cvetlica, Marija češena!
 Boš vedno slovela.
 Boga si spočela,
 Ponižno nosila,
 Prečisto rodila,
 Si šla ga dar'vat,
 Ga našla svoj sad.
 Češena cvetlica, Marija češena!

Češena cvetlica, Marija češena !
 Sin v mir naš in spravo
 Potí se kervavo,
 Vsiga se dá zbiti ,
 In s ternjem oviti ,
 Križ nese težkó ,
 Je križan britkó .

Češena ! cvetlica, Marija češena !

Češena cvetlica, Marija češena !
 Častim Te preživo !
 Sin vstal je častljivo ,
 Je v raj šel vse slave ,
 Poslal Duha sprave ,
 V nebesa te vzel ,
 In venčal vesel .

Češena cvetlica, Marija češena !

Češena cvetlica Marija češena !
 Po tebi zdihujem ,
 Nad grehi žalujem ,
 De Mati premila
 Bi Sina prosila ,
 De venča me kdaj
 S cvetlicami v raj .

Češena cvetlica, Marija češena .

Marešič.

5. Marija v rajske vertu.

Napev Riharjev IX.

V vertu tam unkraj sveta
 Rajske cvetke nam cvetó,
 Alj ne vidi jih oko!
 Tam svetost svoj dom ima;
 Tam v rokah nevesta sveta
 Sinka ima Boga Očeta,
 Vanj zemaknjena medli!
 Polna svete čistosti,
 Polna Božje milosti;
 Njega volji se zroči,
 In ponižna se skazuje,
 Mu serce in vse daruje.

Glejte Dete presveto
 Materi v naročji spí,
 Serce z njega govorí,
 Kako Mater prelepo
 Ljubi, čisla. in blagaruje.
 Čast in hvalo ji skazuje,
 Angeljci okrog stojé
 Za veselje ino čast,
 In vživaje rajske slast,
 Vstreči njemu hrepene,
 Rajske vence mu pletejo,
 Rajske pesmi mu pojejo.

E. Tomšič

6. Mati si moja — Marija.

Napev Riharjev IX.

Mati si moja, Devica Marija!
 Zate, cvetlica, serce mi gorí;
 Mati moja mi ostani,
 V svoj' ljubezni me ohrani.
 Slavo če Tvojo tud' pekel spodbija,
 Duša Te moja nebeško časti.
 Mati si moja.

Kaj bi brez Tebe b'lo, zvezdica mila?
 Kje bi vtolažil si svete želje?
 Ti Marija si bogata,
 Ti si mati moja zlata.
 Ti si za mene Boga porodila;
 V Bogu in v Tebi miruje sercé:
 Mati si moja!

Solnčni obraz če Ti v mene oberneš,
 Milo pogleda me Tvoje okó.
 Sladka si, o mati moja!
 Blagodušna milost Tvoja.
 Vse, vse britkosti od mene odverneš.
 Bog mi je mili, pri sercu sladkó:
 Mati si moja!

Angelci Božji Ti pevajo slavo,
 Ljudstva časté Te ponižno z menoj.
 Sej si mati, ljuba, sveta,
 In za blagor vsih uneta!
 Še mi pomagaj v nebeško širjavo
 Vačno Boga tam častiti s Teboj:
 Mati si moja!

Marešič.

---

7. Čast Marije Device.

Napev Riharjev IX.

O sveta Devica!
 Lej, večna je čast,
 Mogočna Kraljica!
 Lej, večna oblast,
 K'jo Bog Ti je dal,
 Od kar Te je zbral
 Za mater Sinú — nas
 Rešit težav.

Še preden je stavil
 V tečaje zemljo.
 Še preden je vgradil
 Studencev mejo,
 In solnce svitlo
 Na nebu ni b'lo,
 Ime je že Tvoje
 Zvoljeno b'lo.

Še preden migljale
 So zvezde svetlé,
 Na nebu kazale
 Neznane cesté,
 Po kterih, ko kdaj,
 Leskečejo zdaj:
 Si bila že v Njemu
 Od vekomaj.

In preden cvetlice
 Imele so rast,
 In pred ko so tice
 Zapele Mu čast;
 In pred ko spozna
 Ga angelj Boga,
 Je bival le Bog
 In bila si Ti!
 O sveta Devica, itd.

Volčič.

8. Dar Mariji.

Napev Riharjev IX.

S cvetlicami
 Te venčamo,
 In z limbarji
 Te kinčamo;

Naj krog neba
 Bo vših blišav
 In zrak svetá
 Polnó dišav;
 Naj solnčni žar
 In celi svet
 Bo Tebi v dar,
 O rajske cvet!
 Pred Tvoj obraz
 Pokleknemo,
 (Usliši nas
 Te prosimo!) dvakrat.

Iz serc puhti
 Molitev gor,
 Naj k Teb' doní
 Tud' petja zbor,
 Naj kviško gré
 Naš jek globok,
 In vse željé
 Na kraj visok,
 Kjer Mati tam
 V časti sedi,
 In grešnikam
 Pomoč delí;
 Marija Ti!
 Pomagaj nam,
 (De b' skupaj bli
 Kdaj z Jezusam) dvakrat.

Tomšič.

9. Perva šmarnica.

Napev Riharjev X.

Marija, vir si nam veselja
 Zakaj bi serčno Ti ne peli
 Častiti prav ne hrepeneli,
 Ko peti nas navdaja želja?

Marija, Ti si ljubeznička;
 Zakaj bi Tebe ne ljubili,
 Sladkosti Tvojih bi ne pili
 Obraz ko Tvoj se nam odkriva?

Marija, Ti si sladko mila;
 Zakaj bi k Tebi ne hiteli,
 Pomoči Tvoje ne želeti,
 Ko tare nas življenja sila?

Marija, Ti si nam Danica;
 Le kam oči bi obračali,
 Življenja čolnič kam peljali,
 Ko svetna krije nas tamnica?

Marija Ti nebeške vrata;
 Zakaj bi Tebe ne prosili,
 De enkrat bi nam v smertni sili
 Sijala Tvoja zarja zlata?

Praprotnik.

10. Marija ljuba Mati.

Napev Riharjev X.

O Marija, naša mati,
 Tebe ljubi celi svet;
 Vse želi Ti čast dajati,
 Kar živi in zná umet'.
 Angeli v nebeški službi
 Pozdrav Tebi pojejo,
 In svetniki v Tvoji družbi
 Vekomaj veseli so.

Zvezde mično se verstijo,
 Spleta venc Ti njih tečaj,
 Svitlo slavo Ti množijo;
 Zemlja ti je podnožaj,
 Solnce, mesec v Tebe zreta,
 V Te obrača ju nebo,
 Tebi streči poželeta,
 In služiti Ti zvesto,

Tu na zemlji rož'ce lepe,
 So oziraje v meglé,
 Nas ljudi od grehov slepe
 Zavračujejo na Té.
 O ti hladno serce moje!
 Kaj te vklepa, moti mar,
 De ne ljubiš mater' svoje —
 Bolj ko vso minljivo stvar?

Oh raztergaj vse vezala,
 Serčno zemlje prah otres'!
 Duša moja, boš li spala?
 Vstani, vstani že zares!
 Sproži, kar te v dušo gine,
 Vzdigni no zaženi glas,
 Ko zvonovi z bele line
 Poj Mariji vsaki čas!

Fr. Šrol.

---

11. Marija Danica.

Napev Riharjev X.

Marija bod' češena!
 Ti juterna Danica,
 Enaka ni nobena;
 Nebeška si kraljica,
 Pred solncam siješ z Jezusam,
 Vsa mila grešnikam:
 Naj k tebi priběžijo,
 De milost zadobijo!

Je Eva perva mati
 Nezvesta zlo grešila,
 Si hotla Ti postati
 Nam druga Mati mila.
 Ti kači sterla si glavo,
 Odperla nam nebo;
 Si Jezusa rodila,
 Po njem nas razsvetlila,

Pobožnim bod' Danica
 O, pravo pot jim kaži,
 V skušnjavah pomočnica,
 V nadlogah jih tolaži;
 Pridob' kristjansko jim serčnost,
 Jih pravo uč' modrost,
 Razsvetli pot resnice,
 Podoba Ti pravice.

Bod' grešnikam Danica,
 Ubozih srot se usmili,
 Bod' mila jim prošnjica,
 Pomagaj v dušni sili,
 Ko se poboljšati želé,
 In k Tebi priběžé;
 De bojo Te hvalili
 In Jezusa ljubili.

Spokornim bod' Danica,
 Podpiraj jih v slabosti,
 O Božja porodnica!
 Tolaži jih v britkosti;
 De v greh se ne povernejo
 In ne omagajo:
 V vsim dobrim močne stori,
 Poterdi jih v pokori!

Vsim vernim bod' Danica,
 Razsvetli dušno t'moto,
 Mogočna Ti Devica!
 Obvar', pred greham zmoto!

Le pot pravice vodi nas,
 Pomagaj zadnji čas.
 V nebesa nas pripelji,
 Na večno razveseli!

Burja.

---

12. Marija uzor lepote.

Napev Riharjev X.

Lepa res je luč danice
 Na modrini nébesa,
 Ko z blišečim svojim svitam
 Med sestrice priveslja.
 Mila lune je svitloba,
 Ko poljubi jo nebo,
 Da pobeli s čistim sjanjem
 Tonujočo v san zemljó.

Veličaven in mogočen
 Dneva kralja je obraz,
 Ko se izza gor vzdigava
 In poljublja zore pas ;
 Lepši, lepši pa Marija,
 Mati je Gospodova,
 Nadi vse, kar nas obdaja
 V lepim svetu lepiga.

Od danice, lune, solnca
 Jasniši je nje okó ; —
 Jutranjo, večerno za'rjo
 Ona premeni v temo.

O, z nečimur se ne more
 Nje lepota ličiti,
 Ona sama uzor edini
 Vsih uzorov nam žari.

S-n.

13. Pervi dar pomladı.

Napev Riharjev XI.

Z vijolic duhtečih,
 Se sladko smeječih
 Šopèk sim nabral.
 Jih roka povija
 Za Tebe, Marija,
 De k godu Ti danes
 V spomin jih bom dal.
 Al češ za vezilo
 Ta venec v vošilo,
 Prečista Gospa?
 Ljubezen nabrala,
 Ljubezen zvezala
 Je sama edina
 Ga moj'ga serca.

Tak smem Ti verjeti,
 Češ venček sprejeti,

Kraljica nebes !
 Ozerla z visosti
 Iz Božje svetlosti
 Se bodeš na mene,
 Marija zares ?
 Oh ná jo — ná kito,
 Z ljubezni jo zvito,
 Ná celo sercé !
 Le zate bo bílo,
 Le Tebe slavilo,
 Le Tebi bo pelo
 Do zadnjiga dné !

J. Virk.

---

14. Slava Mariji.

Napev Riharjev XI.

Naj Ti zvijem, Mati mila !
 Venček cvetja majnika,
 Naj razlijem Ti čutila,
 O Devica sladka vsa !
 Teb' naj dije cvetje maja,
 V Tvojo slavo naj cvetè,
 Vse naj lepi čas obhaja,
 Tvoja čast naznanja vse.
 Vse stvari naj Te častijo,
 Mati, spomladanski čas,
 Mile ptice žvergolijo
 Tvojo slavo naj na glas !

Vsi studenci, vsi potoki,
 Vse doline, vse goré,
 Zelenine vse po loki
 Naj v češenji združ'jo se !

Orgle, glasno zabučite,
 Glas povzdignite z menoj ;
 Vsi jeziki Njo častite,
 Vse, kar zna, glasno zapoj :
 Slava Tebi, o Devica,
 Večna slava naj Ti bo ;
 Tvojo slavo naj, Kraljica !
 Žene zemlja in nebó !

Karl Kaliger.

15. Slava Mariji, prečisti Devici.

Napev Riharjev XI.

Slava Mariji, prečisti Devici !
 Slavo ji pojmo veselo vsi !
 Slava v nebesih mogočni Kraljici,
 Slava po zemlji naj glasno doni !
 Angelski kori Marijo slavite,
 Slavo ji pojte iz cele moči !
 Slavo vse trume svetnikov ženite !
 V celih nebesih naj slava doni !

Slavo ji pojte nedolžne device!

Slava nji, ki je Devica devic!

Slavo ji pojte mladenčev dušice!

Nji, ki je varhinja vaših dušic;

Slavo ji pojte vi starčiki sivi!

Ki je var'vala vas mnogih nadlog,

B'la pomočnica vam vselej je v sili,

Je spremenila v veselje vaš jok.

Pevci pobožni, o vsi zaženimo,

Kdor le premore, naj vzdigne svoj glas;

Združeni v petji Marijo častimo,

„Slava“ zapojmo Mariji na glas:

Slava, Marija, o Mati premila!

Slava naj Tebi na večno doni!

D'vica, ti Jezusa si nam rodila;

Slava zato naj se Tebi glasi!

Janez.

16. Sladko imé Marija.

Napev Riharjev XI.

Sladko, sladko imé,

Marija! tvoje je:

Zvezda zgodnja si Marija,

Si danica presvetla!

Če temote duh me zvija,

Svetla si mi lučica;

O sveti, sveti mi,

Danica svetla ti!

Sladko, sladko imé,
 Marija! tvoje je:
 Si prečudna mila Mati,
 Milo Tvoje je sercé,
 Češ pomoč otrokam dati,
 Zbrisat' grenke vse solzé;
 Marija ti povsod
 Mi mila mati bod'!

Sladko, sladko ime,
 Marija! tvoje je:
 Vsa nedolžna d'vic Devica,
 Čista, modra, sveta si,
 Neomadežana cvetlica,
 Skrivna roža čistosti:
 Devica čisti me,
 Marija! prosim Te!

Sladko, sladko ime,
 Marija tvoje je.
 Ti Marija si Kraljica
 Vsega, zemlje in nebes,
 Vselej močna pomočnica,
 Kdor zaupa v tebe res:
 Me vidiš v britki sil' —
 Marija! smil' se smil'!

Sladko, sladko ime,
 Marija! Tvoje je!

Rajske, si Marija, vrata,
 Skrinja sprave in miru;
 O Marija, hiša zlata,
 Hiša Božjiga Sinú:
 Pripelj' me v zlati kraj —
 Marija! v sveti raj! —

Marešič.

---

17. Mariji.

Napev Riharjev XII.

Marija, mati ljubljena!
 O bod' češena Ti!
 Rodila si nam Jezusa,
 Zato Te vse časti!
 Mi svoje serca Ti damo
 In upno k Tebi kličemo:
 Marija, pros' za nas! (dvakrat.)

Marija, sladko Ti imé!
 Kristjanam močni var;
 Ti zdraviš žalostno sercé,
 Nam siješ upni žar.
 Zatoraj ne prenehamo,
 In vedno k Tebi kličemo:
 Marija, pros' za nas! (dvakrat.)

Praprotnik.

---

18. K Marijnimu presvetimu sercu.

Napev Riharjev XII.

O Marija, naša ljuba Mati !
 Sprejmi v milostno sercé,
 Verne vse skup, ki jih Tvoje množ'ce
 Tebi dans priporočé.

O Marija, o Marija !
 Ti imaš milostno Sercé,
 K tebi, k tebi kopernijo
 Naše misli in željé.

Vse duhovne, o Marija mati !
 Sprejmi v milostno Sercé ;
 Naše duše vedno jih težijo
 Naši grehi jih skerbé.

O Marija, o Marija ;
 Ti imaš milostno Sercé :
 Spros' naj Bog duhovnam vsliši
 Njih molitve in prošnjé.

Naše starše, o Marija Mati !
 Sprejmi v milostno Sercé,
 Ti jim vračaj, Ti obilno plačaj,
 Noč in dan za nas skerbé.

O Marija, o Marija !
 Ti imaš materno Sercé,
 Vsi smo Tvoji sini, hčere,
 Naše serca Te želé.

Vse nedolžne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Varuj, varuj, varuj njih nedolžnost,
 Varuj, da je ne zgubé.

O Marija, o Marija!
 Ti deviško imaš Sercé;
 Vsi želimo Tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestré.

Otročiče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé,
 Teb' nezvest noben nobeden biti
 Vekomaj nikolj ne smé.

O Marija, o Marija!
 otročiško imaš Sercé;
 otročiči Tvoj 'čmo biti:
 To je, to je ljubo imé.

Jeran.

---

19. Marija naša pomočnica.

Napev Riharjev XII.

Ti, ki nad trume nebeške vse
 Bližnja pred Jezusam znajdeš se!
 Ti mati Gospodova, naša pomoč!
 Razjasni nam uma in pameti noč,
 Prosi, Marija, prosi za nas
 Zdaj in posebno na zadnji čas!

Duše, ki v grešnih vezéh tičé,
K Tebi skesane vse priběžé;
 Prot Tebi obračajo solzne oči,
 O mati premila, usmil se' jih 'Ti !
 Prosi Marija i. t. d.

Duše terpičene od britkost
K Tebi zdihujejo za serčnost;
 Izroči, Marija jih ljub'mu Bogú
 Zadobi pomoč jim od svoj'ga Sinú !
 Prosi Marija i. t. d.

Ljuba nedolžnost tud' kliče v Té,
 Deb' privar'vala čisto sercé,
 Se v Tebe ozira z doline solzá,
 Zaupanja terdno do Tebe ima.
 Prosi Marija i. t. d.

Bog Ti veliko je dal oblast,
 Torej, Marija ! Ti gre vsa čast,
 Podpiraj nas s svojo mogočno prošnjó,
 De srečno vsi pridemo k Tebi v nebó!
 Prosi Marija i. t. d.

P.

20. Zaupnost k Mariji.

Napev Riharjev XII.

Ko leto se zbudi novó,
 In rožice se razcvetó,

Ko pesmi ptičev se glase,
 Mi nekam sili koj serce:
 K podobi mili upno grem,
 Mariji hvalo čast dajem.

Ko zar'ja zjutraj rumení
 In beli dan se nam rodí,
 In preden delat grem terdó,
 Me nekam želje že ženó:
 K podobi mili upno grem
 Mariji hvalo, čast dajem.

Ko solnce nam za goro gre,
 Število zvezdic se užge,
 In preden truden zamižim,
 Še nekaj v sercu prav želim:
 K podobi mili upno grem,
 Mariji hvalo, čast dajem.

Ko svet me tare, zapusti,
 In sreče za - me tukaj ni,
 Ko bliža se mi zadnja pot,
 Obernem k viru se dobrot:
 V podobo milo upno zrem,
 Mariji hvalo, čast dajem!

Praprotnik.

---

21. Od presvetiga serca M. D.

Napev Riharjev XII.

Marija, glej zročimo
 Ti serca v roke Tvoje,
 Daj serce nam Ti svoje,
 Devica čista vsa!
 Daj serce kakor Tvoje,
 Ko čist plemen goreče,
 Ko lilija cveteče,
 Leskeče vekoma.
 Daj serce nam Ti svoje,
 Devica čista vsa!

Daj serce za vesele
 Vedró, ko jutro krasno;
 Za tožne milo jasno,
 Ko zgodnja zarija.
 Daj serce krotko, spravno,
 Ki vest krivic mu mine,
 Ko v zraku dim pozgine,
 Al kamen v dnu morja.
 Daj serce nam i. t. d.

Daj serce upa polno,
 Ko ga tepó britkosti,
 In ko rosé sladkosti,
 Hvaležno do Boga.
 Daj serce terdno, križa

Okljeneno v življenji,
 De vzdigne se v vstajenji
 Do raja večniga.
 Daj serce nam i. t. d.

Hicinger.

22. Češena bod' Marija.

Napev Riharjev XIII.

Češena bod' Marija!
 Mi revni grešniki,
 Ki k Tebi zdaj bežimo,
 V nadlogah groznih vsi,
 Le k Tebi prihitimo:
 O Marija pros' za nas
 Zdaj ino na zadnji čas!

Ti polna gnade Božje,
 Gospod je sam s Teboj!
 Usmil' se nas, o D'vica!
 Dodel' zaslužek svoj
 Tud' nam, o pomočnica,
 O Marija pros' za nas!
 Zdaj ino na zadnji čas!

O blažena Devica,
 Med vsim' ženami Ti,
 Le enkrat, pros'mo srote,
 Na nas se mil' ozri!
 Odverni časov zmote!
 O Marija pros' za nas
 Zdaj ino na zadnji čas!

In blažen sad telesa
 Je Tvojga: Jezus Bog!
 Zatorej pomočnica,
 O reši nas nadlog!
 O reši, reši D'vica!
 O Marija, pros' za nas
 Zdaj ino na zadnji čas!

Volčič.

23. Pozdrav Mariji Devici.

Napev Riharjev XIII.

Devica počešena,
 V začetku posvečena,
 Marija, zdrava Ti!
 So serca za te vnete,
 Zakaj ljubezni svete
 Presladka mati si. (dvakrat).

O Mati milostljiva,
 V naročji ti počiva
 Tvoj Jezus mil zares;
 Sladko v nas pogleduje,
 Vse serca zveseljuje
 Nam ta pogled z nebes. (dvakrat.)

Naj dajo Tvoje roke
 Svet' raj za nas otroke,
 De bomo z Jezusam;
 Oh, res bi ga dobili,
 Naj čistih serc bi bili,
 Enako s Kristusam. (dvakrat).

Pobožne k sebi kliče,
 Ko svoje otročiče,
 Tvoj Sin po tebi vse;
 Kar on uči, slušajte!
 Kar kaže, spolnovajte!
 To glas Tvoj, Mati, je.

Svet' nauk spolnovati
 Željni smo, Božja Mati,
 Ah mila bodi nam!
 Ko bode nam umreti,
 O daj nas Ti sprejeti,
 Peljati k Sinu tam.

Hicinger.

---

24. K Mariji pomočnici.

Napev Riharjev XIII.

O Marija, Ti pomagaj nam!
 Te pozdravljam, Devica,
 Se Ti vklanjamo Kraljica:
 (Marija! Marija!
 Le Ti pomagaj nam!) (dvakrat.)

O Marija, Ti pomagaj nam!
 Kadar moramo umreti,
 Ti nam milost daj prejeti:
 Marija i. t. d.

O Marija, Ti pomagaj nam !
 Kadar že oči medlijo,
 Usta več ne govorijo :
 Marija ! i. t. d.

O Marija, ti pomagaj nam !
 Kadar duša gre 'z telesa,
 Nas britkost in strah pretresa :
 Marija ! i. t. d.

O Marija, Ti pomagaj nam !
 Tukaj nam pomoč dodeli,
 De tam bomo kdaj veseli :
 Marija ! i. t. d.

Hicinger.

25. Lepota Marije Device I.

Napev Riharjev XIV.

O Devica,
 Zvezd Kraljica,
 O Marija, rajske cvet !
 Te lepote,
 Te čistote,
 Kakor Tvoja, nima svet.

Lil'ja bela,
 Ni cvetela,
 Tak brez madeža, kot Ti ;
 Roža draga,
 Te ne zmaga,
 Naj kraljev jo vert rodi.

Luna mila
 Je uklonila
 Se globoko pred Teboi;
 Zvezde svetle,
 So se spletle
 Zgoraj v zlati venec Tvoj.

Svet mi mrakne,
 Ko zamakne
 V Té se serce in oko;
 Tebe D'vico
 Si kraljico
 Zvolim, naj Ti blago bo.

Hicinger.

26. Lepota Marije Device II.

Napev Riharjev XIV.

Zapohte jeziki
 Vse zemlje sladko,
 Vsi Božji svetniki
 In celo nebo:
 O lepa Marija!
 Vsa lepa si res,
 Lepot lepotija
 Si lepih nebes.

Na sijonski gori
 Se vtrinjaš svitlo,
 Vsi angelski kori
 Ti slavo pojó:

Od Tebe, Devica!
 Ni lepši stvari,
 Za Bogam kraljica
 Nar lepši si Ti!

J. Virk.

---

27. Marija moja pomoč.

Napev Riharjev XIV. in XX.

Se vihar skušnjav mi v sercu vname,
 Grešno poželenje oživi,
 Dušni mir veselje sladko vzame,
 Duh otožni v vojski že slabi:
 Berž k Mariji priběžim,
 In pri nji pomoč dobim.

Me storjeni greh zlo obtežuje,
 Vest serdita ojstro me svari,
 Satan pa le zvito zapeljuje,
 Grehe zamolčati me slepí:
 Berž k Mariji i. t. d.

Oh, za greh se moram pokoriti,
 Sej pravica Božja tirja to!
 V dobrim vedno stanoviten biti,
 Duh voljan je, slabo pa meso:
 Berž k Mariji i. t. d.

Je nesreča huda me zadela,
 Več' del' premoženja je ob tla;
 Smert nemila moje ljube vzela,
 Nimam več prijatla zvestiga:
 Berž k Mariji i. t. d.

Burja.

---

28. Marija Kraljica angeljska.

Napev Riharjev XV. in XVIII.

Pojemo Ti 'z serca veseliga,
 Marija, Kraljica Verhangelska!
 Na zemlji Ti angeli stregli so,
 V nebesih Ti angeli služijo,
 Češena si 'z serca veseliga,
 Marija Kraljica Verhangelska!

Marija, pozdravil je angel Te,
 Devico nar srečniši zemlje vse,
 Nevesta nebeška, prečista Ti,
 In polna Gospodove milosti!
 Poglej v nas iz serca premiliga,
 Marija Kraljica Verhangelska!

Marija, na strune je hvalo pel
 Ti angelov zvoljenih zbor vesel,
 Ko detice Božje in Kralj nebes
 V naročji bilo Ti je ubožno res.
 Le pojmo iz serca vnetiga:
 Marija Kraljica Verhangelska!

Si stala napolnjena bolečin
 Pri grobu, kjer položen bil je Sin;
 Pa angel pristopil je razsvetljen,
 Pokazal Sinú, ki je oživljen.
 Do Sina nas pelji preljubiga,
 Marija Kraljica Verhangelska!

In kadar poklical Te je Gospod,
 In mirno ločila si se od tod;
 Prišel je tu angelov svetli zbor,
 In nesel s častjo Te je k Bogu gor.
 In pel Ti je z duha vnetiga,
 Marija Kraljica Verhangelska!

Marija, med angele vdruži nas,
 Ki zbrani krog Tebe so vsaki čas;
 Marija, Ti Mati vse milosti,
 Med angele rajske nas pelji Ti,
 Te hvalit iz serca veseliga,
 Marija Kraljica Verhangelska!

Hicinger.

29. Vnebovzetje Device Marije.

Napev Riharjev XV.

Lepo se juterna zar'ja zlati,
 Lepo se solnce rumeno svetli,
 Al še vse lepši se sedež bliši,
 Kjer zdaj Marija Kraljica sedi.

V raju kraljuje zdaj mati čez nas,
 Prosi Boga za otroke na glas;
 Usmiljenje sije z Marijnih oči,
 Serce ljubezni do nas se topi.

Kaj bi še treslo se revno sercé,
 Kaj bi oko še točilo solzé?
 Sej je Marija vsa polna dobrot,
 Usmiljena Mati vših revnih sirot.
 Tudi očetje in matere vé,
 Le ne tožite čez križe svojé!
 K roži Mariji tecite tud vi,
 Ona vam križe polajšat' želi.

J. Virk.

30. Marija Mati svete ljubezni.

Napev Riharjev XVI.

Ljubezni svete Mati mila,
 Marija! kdaj me boš zvolila
 V število zvoljenih sinov.
 Kdaj Zarija! boš svetit' jela,
 In vse serce mi zase vnela,
 O kdaj me bo Tvoj žar došel (dvakrat.)

Na kar oprem se, že razpada,
 So upi prazni, zgine nada :

Ljubezen Tvoja le dá moč.
 O blagi mir, ki Ti ga dajaš,
 In serca revnih z njim napajaš:
 Le Tvoja nam ga dá pomoč. (dvakrat.)

Z udanim sercem se ponižam,
 Ljubezni Tvoji se približam;
 Podpiraj, Mati, slabiga!
 O daj mi solz, da za Te jokam,
 Prištej me zvoljenim otrokam,
 Pokaž' mi pot do Jezusa.

Bonač.

---

31. Marija majnikova Kraljica.

Napev Riharjev XVI.

Pozdravlja majnik Te, nebes Kraljica!
 Nar lepši vence Tebi v čast daruje,
 In v njem vse slavo Tvojo povikšuje,
 Marija, sveta Božja porodnica!
 O blagoslovi, zgodnja Ti danica!
 Ljud verni, ki se Ti priporočuje
 In prošnje svoje milo izročuje,
 Usmili nas se vših, devic Devica!
 Kak sladke so in blažene čutila,
 S katerimi napolniš mi, premila!
 Serce o šmarnicah v cvetečim maji:
 Kako še le je gori v večni sreči;
 Pomagaj toraj, blaga mi doseči,
 De gledal Tvoj obraz bom v svetim raji.

Bonač.

---

32. Slovez Marije Device.

Napev Riharjev XVI.

Bodi slava, o Devica,
 Tebi, hiša Večniga,
 Ki si naša pomočnica,
 Ki nam bodeš, si bila.
 Ti brez madeža rojena
 Bila zavolj Sina si,
 In od Sina posvečena,
 Ko te svet še vidil ni.

Vrata Ti nebes odpiraš,
 Zvezda hiše Jakopa!
 Z okam maternim oziraš
 K nam v dolino se solzá,
 Ti si kneginja nebesna,
 V sredi svojih ljubljencov,
 Ki obdaja breztelesna
 Truma Te nebeščanov.

Zopernikam Tvoje obliče
 Našim groza je in strah,
 Tvoje ime jim Božji bič je,
 Vsak pred njim trepeče plah.
 Toraj, zemlje glas, v čezječni
 Svet zadoni, da se bo
 Čul Marije slovez večni
 Po svetovih vsih v nebo.

S—n.

33. Mariji.

Napev Riharjev XVII.

K Tebi, Dvica ljubeznjiva,
 Zaupljivo priběžim,
 Dela vse in upe svoje
 V tvoje varstvo izročim.
 Vem, ne boš me zapustila,
 Moja Mati serčno mila!
 Ti stopinje moje vodi,
 Varuj vsiga hudiga,
 V Božji milosti ohrani
 In razcvetaj mi Duha.
 Če si z mano, ljuba Mati,
 Ni se treba nič mi bati.

Ko nesreča me preganja,
 V svoje krilo me zakrij;
 In če žalost me vtopuje,
 Ti veselje v serce lij;
 Ti preljuba, o Devica,
 Si gotova pomočnica!
 Še enkrat Tebi serce svoje
 Zaupljivo izročim,
 De boš Mati mi ostala,
 V sladkim upanju živim.
 Vem, ne boš me zapustila,
 Moja Mati serčno mila.

34. Marija Vertnarica.

Napev Riharjev XVII.

Vertic zali svet'ga raja
 Je s cvetlicami nas'jan,
 Vir vse gnade ga napaja,
 Z zlatim plotam je obdan ;
 In na vertu vertnarica
 V venček plete rožice,
 Vertnarica je Devica :
 Vert Marijno serce je. (dvakrat.)

Bod' češena Vertnarica,
 O Marija rožni cvet !
 Ti vsa lepa si cvetlica,
 Take nima celi svet ;
 In prelepo serce Tvoje,
 Z rajskev cvetjem venčan vert,
 Bodi pribegaljše moje,
 Stoj vsim grešnikam odpert. (dvakt.)

Biser Ti žareče lije
 Okrog senca solnčni svit ;
 Lepši pa ko solnce sije
 Materne ljubezni škit ;
 V žarnim plemenu goreče
 Vtrinja Tvoje se serce,
 V žar'ji zlati se leskeče,
 O Marija ! Tvoje ime. (dvakrat.)

Venec zalist rožic vije
 Se krog serca žarniga,
 Vender lepši od Marije
 Ni nobena rožica :
 In iz ran sedmerih teče
 Potok Božje milosti,
 Ven'c in rožice cveteče
 Z roso biserno poj.

V sercu sladko je počival
 Stvarnik večni, Božji Sin,
 In cvetlice je oblival,
 Spletel venec mi v spomin.
 Rad bom šel na vertic srečen
 Rože čednosti si brát,
 De Ti spletam venec večen
 V Tvojo slavo, ljuba Mat'.

O Marija, Vertnarica !
 Kliči mene v vertic Svoj,
 Bodi moja pomočnica,
 Vselej mi na strani stoj !
 In ob uri grenke smerti
 Tebi Mati se zročim,
 Naj Te zopet v Božjim verti
 Vertnarico počastim.

J. Virk.

35. Zdihljeji k Mariji.

Napev Riharjev XVIII.

O Marija v zarji zlati,
 Hiti, hiti pomagati !
 Oh smo revni, smo grešili,
 Nismo vredni, deb' prosili,
 Vender mati, usmil' se nas ! (dvakrat.)

Ko si še na zemlji bila,
 Si nam Mati obljubila,
 Če Te bomo kaj prosili,
 Bomo od Tebe vse dobili :
 Ljuba Mati usmil' se nas ! (dvakrat.)

Koljke si Ti že dobrote
 Razdelila med sirote !
 Tistiga, ki smo žalili,
 Prosil je obraz Tvoj mili,
 De bi ne pogubil nas. (dvakrat.)

Vsmiljena si, dobrodelna,
 Tega grešnikam le željna,
 De bi vsi se spreobernili,
 Samiga Boga ljubili —
 To, le to želiš od nas.

Tomšič.

36. V slavo Marije majnikove.

Napev Riharjev XVIII.

Romar pritekel sim k Tebi, o Mati !
 Roža Marija ! pred zlati Tvoj tron,
 S čiste ljubezni sim ževel nabrati
 Zalih cvetlic Ti v hvaležni poklon ;
 Vzemi Marija ! ljubezni cvetlice,
 Zvezane v šopek in venček lepo ;
 Venček ovil bom krog Tvoje glavice,
 Šopek položil bom Tebi v roko.

Perva cvetlica : rumena pšenica,
 Lepše se vtrinja ko čisto zlato,
 Jezus Tvoj Sin, o Marija Devica !
 Njo je spremenil v svoje Telo.
 Druga pa tertice vinsko je cvetje,
 Vince 'z nje teče za Jezusa Kri,
 Tebi, Marija, o moje zavetje !
 Serce v darilo jo dati želi.

Tretja cvetlica je roža sloveča,
 Lepši je v celim stvarjenju več ni,
 Ta ni nobena cvetlica dišeča,
 Ta si, o roža Marija, ie Ti !
 Ino četverta je solnčnica zlata,
 Zmeram za solncam obrača se le,
 Tudi té nima ne polje, ne trata,
 Ta le, Marija, je Tvoje serce.

Enih cvetlic Ti še moram nabrati:
 Šmarnice bele, cvetlice so té;
 Šmarnice svete so Tebi, o Mati!
 Vanje je vpisano Tvoje imé.
 S trakam ljubezni čem venček zaplestí,
 In ga oviti krog Tvoje glavé,
 Ž njim pa še svoje serce Ti prinesti,—
 Šopek zvestobe čem dati v roke.

Vzemi Marija, o ljubljena Mati!
 Venček in šopek in serce mojo;
 Z čiste ljubezni vse hočem Ti dati,
 De Te imel bom za Mater svojo.
 Grešnik spoznam se, de nisim Te vreden;
 Za Te Marija! preslab je moj dar;
 Vender, ker veš, de sim Tebe potreben,
 Me ne zaverzi, o Mati! nikdar.

Zdaj pa pokleknem na grešne koléna,
 Roža Marija; pred Tvoje noge,
 Zgrevan zgihujem: o Mati češena,
 Vsmili otroka se, prosi za mé!
 Sej Ti obljudim, Te večno ljubiti;
 Toraj me ljubi Marija, tud' Ti!
 Enkrat mi daj, Te v nebesih častiti,
 Tam, ki na veke Ti slava doni!

J. Virk.

---

37. Marijo hvalite.

(Iz laškiga.)

Napev Riharjev XIX.

Marijo hvalite
 Vsi verni jeziki,
 Na nebu svetniki
 Ji hvalo glasite !
 Hvalite Marijo,
 Hvalite, hvalite ;
 Hvalite Marijo,
 Hvalite ! (Ponavlј.)

Marija cvetlica,
 Si lil'ja prebela,
 Vse serca si vnela
 K' si Božja Rodnica.
 Hvalite i. t. d.

Uklanja na nebi,
 Marija predraga !
 Luč lunina blaga
 In solnce se Tebi.
 Hvalite i. t. d.

Ti sebi v slavo
 Zastarani kači
 In njeni zvijači
 Zaterla si glavo.
 Hvalite i. t. d.

Ti D'vica prečista,
 Preblago rodila
 In milo hranila
 Si nam Jezu-Krista.
 Hvalite i. t. d.

Kraljuj, o Češena!
 Ki v angelskih glasih
 V vsih krajih in časih,
 Si péta, blagrêna.
 Hvalite i. t. d.

Nebo Ti je dalo
 Vsih milost dražčice,
 Pletejo zvezdice
 Ti krono prezalo.
 Hvalite i. t. d.

O Božija Mati,
 O rožica skrivna,
 Svet' raj, Milostivna!
 Nam sprosi vživati.
 Hvalite i. t. d.

Jeran.

38. Mariji naši Materi.

Napev Riharjev XIX.

Marija ! pri Teb' bi rad bil,
 Ko večna modrost Te zvolila,
 Za mater presvet'ga Boga,
 Je angela k Tebi poslala,
 Oznanit veselje sveta ;
 V ponižnosti si privolila,
 Kar angel nebeški pové,
 Se dekla Gospodova imen'vala,
 In vender ni vikši od Té.

(O takrat pri Teb' bi rad bil,
 De Tebe bi serčno častil.) dvakrat.

Marija ! pri Teb' bi rad bil,
 Ko v jaslice si položila,
 Zveličarja cel'ga sveta,
 Te angelov truma vesela,
 Kraljico nebeško spozna ;
 Ko modre tri zvezda premila,
 Do Tebe, Marija, pelja,
 Je slava v višavi donela,
 K' je rojen Zveličar sveta.

(O takrat pri Teb' bi rad bil,
 De Tebe bi serčno častil.) dvakrat.

Marija ! pri Teb' bi rad bil,
 Tud' takrat, o Mati premila
 Ko Jezus je ves zapušen,
 Pa s ternjevo krono na glavi,
 In s križem je bil obložen,
 Si ga na Kalvar'jo spremila,
 Je meč Ti prebodel serce ;
 Ko visel na križu v višavi,
 Je terpel za moje dolgove.

(Tud' takrat pri Teb' bi rad bil,
 De Tebe bi serčno častil.) dvakrat.

Marija ! pri Teb' bi rad bil,
 Le tam, kjer zdaj srečna prebivaš ;
 Kjer angeli sveto pojo ;
 Le tam, kjer nobene težave,
 Oh ! nikdar nikdar več ne bo ;
 Kjer večno veselje vživaš,
 Serce se radosti topi,
 Tje zleti moj duh čez višave,
 Naj tam se pri Teb' veseli !

(Oh tamkej pri Teb' bi rad bil,
 In Tebe bi serčno častil.) dvakrat.

Marija ! pri Teb' bi rad bil,
 Kjer duše ljubezni so vdane,
 Se kori svetnikov versté,
 Krog Tebe, nebeška Kraljica !
 In Tebe ko Mater časté ;
 Deviške tam trume so zbrane

In pesmi neznane pojó,
S Teboj, o presladka Devica !
Za Jagnjetam belim gredó.

(Oh tamkej bi skor že rad bil,
In Tebe bi večno častil.) dvakrat.

Jan. Volčič.

39. Marija zgodnja Danica.

Napev Riharjev XV.

Ne skrivaj dalje, o Danica mila !
Predraziga obličja v sredi reve,
Ki Božjo čedo stiska zdajne dneve,
Ne mudi s Sinam, ki si ga rodila.
Pastirja v Rimu cerkev je dobila,
De modro, serčno vodi nje zadeve ;
Pa še proti nevihta z desne, leve,
Nad ovce, jagnjeta bi zdaj planila.
Tam varhi čede so na ptujem v ječi ;
Pa tu in tam volkovi še dereči,
Pripravljeni so v rop med čedo prosto.
Ozri se, ki vse zmote si končala,
Pokaži Jezusa, de bo bežala
Pred njim vsa moč sovražna v temo gosto.

Hicinger.

40. Marija naše zavetje.

Napev Riharjev XIX.

O Mati Devica, nam vsim tolažnica;
 Miru si zavetje nam rajskega Ti!
 Glej v Tvoje naročje ljubezni otročje
 Nas sili, nas žene, sej usmiljena si!
 Nebeška cvetlica, premila Danica,
 V lepoti neskončni z višave blišiš!
 Po Tebi zdihujem, le Tebi zročujem,
 O pridi, de skoraj serce vplameniš.

Po tvoji mi zar'ji v skušnjave viharji
 Oko se ozira, serce koperni,
 Prisveti Danica, pomagaj Devica,
 Nebeška Kraljica, sej Mati nam si!
 Naj v solnčni lepoti se svetijo poti
 Nam naše, de čednosti pot' ne zgreš'mo;
 Naj varstvo nam Tvoje odverne vse boje,
 Ki greh nam proti jih, ki k Tebi gremo.

Bonač.

---

41. Darovanje Mariji Devici.

Napev Riharjev XIX.

Skerbno nabiral sim rožice zale,
 De bi si pušeljček lepi nabral;
 Hodil po ternji sim, lazil čez skale,
 Kakor sim vedil, sim vse preiskal.

Našel sim vjol'ce temno zagorele.
 Pač res te rož'ce prijetno dišé, —
 So na samoti lepo dozorele:
 Sвето ponižnost me one učé. (dvakrat.)

Našel sim nageljne r'deče cveteče,
 Tudi te rož'ce prijetno dišé,
 In so mi znamnje ljubezni goreče,
 S ktero Bogá prav ljubiti me učé.
 Hodil sim dalje, še rožic iskaje ;
 Našel sim kmalo zelen rožmarin ;
 Tik ene skale duhti na vse kraje,
 Srečne keršanske zvestobe spomin. (dvak.)

Lepe cvetlice so, lepe, prav zale,
 Pušeljček zvezan prijetno dušeč ;
 Lepši težko bi se kdej še nabrale ;
 Pušeljček vender pa meni ni všeč.
 Manjka mi samo le rožice ene,
 Ki nadomesti mi sama vse té ;
 Lepši nikjer in nikdar ni nobene,
 Moje serce hrepeni le po té. (dvakrat.)

Lepe vijolice so zagorele,
 Rožmarin, nagelj, tih nisim iskal ;
 Za me nar lepši so šmarnice bele,
 Teh sim iskal in le teh sim nabral.
 Šmarnice, one so moje cvetlice,
 Teh bom jez v pušeljček lepi nabral ; —
 Za se ne, k časti Marije Device, —
 Te so podoba Njé, Nji jih bom dal. (dvakr.)

Šmarnice, v pušeljček nežno nabrane,
 Nesem tje v cerkev Marij' na altar,
 Njo tam ponižno poprosim, naj vzame
 Šmarnice v znamnje ljubezni za dar.
 O kak' bo duša zdaj moja vesela,
 Ko bom Mariji ta šopek oddal ;
 Vidil bom, de ga Marija bo imela ;
 Sej sim le samo za Njo ga nabral. (dvakrat.)

Zdihniti hočem, o Mati premila !
 Ljubim Te, v znamnje ljubezni Ti dam,
 Kar je ljubezen tù v šopek zavila :
 Pušeljc iz šmarnic ponižno nabran.
 Pa, o Marija ! zastonj Ti jez dati
 Šmarnic ne morem, in tud' jih ne dam ;
 Gnado mi sprosi, Boga prav spoznati ;
 Hud'ga na duši in telesu me bran'. (dvakrat.)

Naj bo duhovna vez šopek med nama,
 Znamnje, de ljub'jo Te moje moči ;
 Sej ga nabrala ljubezen je sama,
 Ker Te pa ljubim, me ljubi tud' Ti !
 O, kar premorem, res, Mati Marija !
 Ljubim Te, za Te gori mi serce.
 Veš, kaj želim, o presveta Marija !
 Vsi naj Te ljubijo, z mano časté. (dvakrat.)

Volčič.

42. V slavo Marije Device.

Napev Riharjev XX.

Serce moje
 Naj Mariji slavo poje,
 De, o Mati ! Te častim,
 Ker za Tebe ves gorim.

Hči očeta,
 Si Kraljica vsiga sveta,
 Mati moj'ga Jezusa,
 Roža svetiga Duha.

O Devica,
 Vsih sirot si pomočnica,
 Moja ljubeznjiva Mat' !
 K Tebi hočem pribrežat' !

O Marija !
 Bodи moja tovaršija,
 Kader bom slovo jemal,
 V dolgo večnost se podal.

Vsa vesela,
 Si Marija se spočela,
 Polna Božje milosti,
 Sterla kači glavo si.

Ti si sveta,
 Dvanajst zvezd Tí venec splete;
 Ti si zar'ja lepa vsa,
 Lilija brez madeža.

Mati mila!
 Ne boš mene zapustila:
 V križih mojih revnih dni
 Usmili se otroka Ti.

Mati zlata,
 Odpri mi nebeška vrata,
 De Te večno tam častim
 Z lepim petjem angelškim.

J. Virk.

44. Prošnja do Marije, *)

Sliši Mati!
 Nas zdih'vati;
 Stegni roke svoje svete
 Nad otožne
 In nadložne,
 In pokaž' nam svoje Dete.

*) Pri kterih pesmih ni napev zaznamnjan, so čisto nove in za velik del tudi teh so od r. Riharja napevi narejeni.

Ti pojemo,
 Prinesemo
 Mlado cvetje, milo petje ;
 Bi prosili,
 Ti se vsmili,
 In nas sprejmi v zavetje.

O Devica,
 Smiljenica !
 Lej, Te prosimo goreče,
 Daj v naročje
 Nam otroče
 Ježuška, cvetlico sreče.

Mu vsi radi
 Zdaj spomladji
 Venček 'z lilij bomo dali,
 In za sveče
 Serca žgeče
 Bomo Ježuška dar'vali.

Mu veseli
 Bomo peli,
 Ga v naročje svoje vzeli,
 Vsi v nesreči,
 Ino sreči
 Bomo k Detetu hiteli.

Umaknili,
Zaklenili
Bomo serca grešni včkani,
De živeti
In umreti
Ježušku zamor'mo vdani.

Jeran.

---

45. Marijno ločenje.

Naj pesem T'je draga,
Marija preblaga !
Si Stvarnika Mati,
Nevesta in hči.

Oj živi Marija,
Ti Božija Mati !
Bod' hvaljen moj Jezus,
Ti Božji njen Sin !

Ko Jezusa bila
Si s smertjo zgubila,
Kot lil'ja med ternjem,
Si bla še pri nas !
O živi itd.

Je serce gorelo,
 De k Sinu bi smelo,
 In vse koperneče
 Prosilo za smert.
 O živi itd.

V preserčni sladkosti
 Jo reši britkosti :
 Preljubljeni Jezus
 Jo vzame v nebo.
 Oj živi itd.

Življenje vzeti
 Ti Materi sveti,
 Že smert se približa!
 Ne upa se k nji.
 Oj živi itd.

Pristopi ljubezen,
 Brez rán in bolezen
 Ji serce zadene,
 Življenja jo loč'.
 Oj živi itd.

Tako je b'la vzeta
 Marija presveta
 Vsa mirna v ljubezni
 Z doline svetá.
 Oj živi itd.

Jo ko golobico,
 Naj lepši Devico
 Vso čisto njen Jezus
 Odpelje v nebó.
 Oj živi itd.

Ti zdaj si tam gori
 Med angelškim' kori,
 Oj srečna Gospá Ti —
 Pri Sinu sediš !
 Oj živi itd.

Smo grešniki vbogi
 V veliki nadlogi,
 O spomni tud nas se,
 Nam sprosi pomoč!
 Oj živi itd.

De Bogu služili,
 Bi vsi ga ljubili,
 Pri Jezusu vselej
 Ti prosi za nas !
 Oj živi itd.

Jeran.

---

46. Grešnik do Marije Device.

Koljkrat že, o Mati moja mila!

Sim v duhu zbranim Te častil,
Sim Te prosil: Naj bo serce moje,
Naj bo, naj bo saj že enkrat Tvoje!
Sim zdih'val, da bi za mé prosila,
De bi vender pogubljen ne bil.

Oh, kako se je serce topilo,

Ko sim v duhu tam pri Tebi bil,
Sim po otročje molil: „Mati moja!
Bodi, bodi res Ti Mati moja!“
V koljko srečo mi je takrat bilo,
Ko sim Tebe še tako častil!

Blagor, blagor meni uro tisto,

Ko sim k Tebi serčno zdihoval,
Sim potožil vse nadloge svoje,
Sim položil jih v naročje Tvoje,
Sim ponižno dušo — malo čisto
Vender Tebi priporočeval.

Oh, al to veselje! kje je? kje je?

Išem, išem ga, pa ga ni več.
Grenka žalost le me zdaj navdava,
Duša moja tužna križem tava.
Kri po žilah dolgočasno lije,
Serce mi prebada ojster meč. —

O Marija, Mati ljubeznjiva,

Oh, grešil sim — grozno sim grešil! —

Kam pa hočem zdaj se oberniti?

Kje, koga pomoči čem prositi?

Še se k Teb' ozrem, o Mati mila!

Saj sim nekdaj dete Tvoje bil.

Prosim, lepo prosim, Mati mila!

„Pelji mene k Jezusu nazaj;

Prosi za-me revše zadolženo

De mi Jezus gnado vso zgubljeno,

Ktero Ti si našla, Mati mila!

Prosi, de mi vse spet dá nazaj.“

Prosim, lepo prosim, Mati moja!

Sliši, oh usliši me še zdaj!

„Naj pod Tvojim plajšem jez prebivam

Gnado stanovitnosti vživam,

De bo vedno čista duša moja,

De s Teboj vesel bom vekomaj!“

Volčič.

47. Marija pomočnica.

Marija, skoz življenje

Ti srečno vozit' znaš;

Ti pelji skoz terpljenje

Življenja čolnič naš;

Ti kermi ga v valovih,

Ti brani ga v vetrovih:

Marija, hiti na pomoč!

Tu sroto zapušeno
 Vsa revšina topí;
 Tam dušo zadolženo
 Pekoča vest morí;
 Tu brez pomoč' zdihuje
 Bolnik, in omaguje:
 Marija, hiti na pomoč.

O spros' nam, v ljubim miru
 Skerbeti za svetost,
 Zedin', kar je v prepiru,
 Pridobi nam modrost !
 De bi Boga ljubili,
 In Tebe prav častili :
 Marija, hiti na pomoč !

Jeran.

---

48. Darček za Marijo.

Mi Šmarnice
 Obhajamo,
 Marij' na čast
 Darujemo.

Naj Šmarnica
 Če lil'ja v dar,
 Marija ! bo
 Ti na altar.

Marija, Teb'
Cvetličice
Mi zbiramo
Nar lepši vse.

Cvetlični duh
Naj dviga se,
V Marijno čast
Nakviško gre.

Za svitli venc
Ti lučice
Prižigamo
In svečice.

Vse zvezdice,
K' na nebu so,
Se Tebi v čast
Leskečejo.

Mi pesmice
Ti pojemo,
Ino v pomoč
Te kličemo.

Marija, Mat'
Si vsaki čas,
Te prosimo,
Ozri se v nas!

Ti čista si,
Brez madeža,
Pomagaj nam
Iz hudiga!

Pokoro strit'
Daj grešnikam,
Bogá ljubit'
Pomagaj nam!

In sprosi nam
Vsih čednost cvet,
De zórimo
Za boljši svet.

Sveto živet'
Želimo zdaj,
In enkrat prit'
V sveti raj.

Te milosti
Vsi prosimo,
Za njó k Bogú
Zdihujemo.

Marija, Mat'
Si vsaki čas,
O prosimo:
Podpiraj nas!

49. Šmarnična.

Marija Kraljica, nebeška Gospá,
 Nam bod' pomočnica, o Mat' milostna!
 Za pranik slovesni Ti podar'mò
 Ponižno to pesmico in serčno.

Iz liliј bliskečih, podobe čistost',
 Iz vertnic rudečih, ljubezni skrivnost',
 'z ponižnih vijolic Ti venc damo,
 Marija, oj sprejmi ga radostno!

Naj čistosti serca se naše blišé,
 V ljubezni goreči naj vedno plamté,
 De vsaki zmed nas prav sveto živi,
 Ponižnost ga vodi do konca dni.

O smerti nam hiti, Marija, v pomoč,
 Razganjaj nam tmine, skušnjav hudo noč;
 Tolaži Sodnika, nas okrepčaj,
 De dojdemo srečno v sveti raj.

50. Daritev Mariji.

Kaj v dar Mariji ljubljen prinesti
 Al nam otrokam njenim nič ni mar?
 Cvetličic venček vsaj ji dajmo splesti,
 In ne pozab'mo Je častit' nikdar!

Saj mahniga darú je tud' vesela,
 Solzno dolino našo saj pozná,
 Tud' majhni čednost venc bo rada vzela'
 De pridejo le 'z vdaniha serca.

Cvetličic, ki jih Ona vsadila
 V gredice rahle nam otrekam še,
 Pač nam je vender ktera lepa dozorila;
 Al mar sta mraz in veter vzela vse?

Sej jim mati Cerkev prilivala,
 Podpiralo jih vedno je nebó;
 Marija Mati jim je rast dajala
 Pri Sinu, kjer premore vse s prošnjó.

Pred njen altar pobožno pokleknimo,
 Darujmo Ji serce in vse moči,
 Gorečnosti v molitvi Jo prosimo,
 Naj Ona nas Boga iskat' učí.

Če Ti Marija nam boš pot kazala
 Prot ljub'mu Jezusu v nebeški raj,
 Je temelj upa naš'ga terda skala,
 Cvetela nam bo sreča vekomaj!

Bonač.

51. Marijna lepota.

Hvalo pojte, dol, višava,
 Travnik, polje in gošava!
 Hvalo dajte dvi'c Devici,
 Ona je nar lepši stvar.
 Vé vodice šumljajoče,
 In vé tice pevajoče:
 Hvalo dajte vse Mariji,
 Pojte in častite Jo!

O Marija, slava Tvoja
 Je presladka radost moja:
 Hvaljen bodi na višave
 Večni Bog, začetnik Tvoj!
 Ti si solnce imen'vana,
 Ker v ljubezni vsa si vžgana;
 Luna si, ki zalo sveti,
 Od nebeške čistosti.

Vsa brez madeža devica —
 Bela lil'ja si cvetlica,
 Duh nebeški Te obdaja,
 Ljubeznjiva vsa si Ti;
 Nar bolj pa je ljubeznjivo,
 Tvoj'mu Bogu dopadljivo,
 De ko si vsa lepa čista,
 Si pri tem ponižna vsa.

D'vica lepa, bogomila !
 Vselej milost si ljubila :
 Lej, Tvoj Sin Te toljkanj ljubi.
 Tudi Ti se usmili nas !
 Oh usmili se, usmili , —
 Zlast' ob naši zadnji sili
 Se ozri na reve naše,
 In nikar nas ne zapust' !

Jeran.

52. Majeva.

Že slavčki žvergolijo,
 Se maj vesél zbudi ;
 Naj serca podarijo,
 Kar lepi maj rodí.
 Glej, rožic Ti delimo,
 Te vneti poslavimo.
 Marija, Marija !

Devica Ti premila,
 Ne zverzi rožic tih,
 Ki v venček je zložila,
 Ljubezen nas je vsih.
 O čuj ! serce boleče
 V té kliče hrepeneče:
 Marija, Marija !

Glej, cvetja Ti podamo,
 V zastavo bo za nas,
 Za Mater Tebe imamo;
 Nas brani vsaki čas!
 Ti daj, de v Tvojem krili
 Ko lepi cvet bi bili,
 Marija, Marija!

Odbrana Vertnarica
 Za Božji vert si Ti,
 Ohrani nas, Devica,
 V nadlogah zdajnih dni.
 Vsih zlegov vari svoje
 Pod senco brambe Tvoje,
 Marija, Marija!

Marija, vir dobrote
 Nam rosi v dno serca;
 Ti čista luč brez zmote,
 Osveti nam duha;
 Naj Bog, ko gremo z zemlje,
 V nebeški vert nas jemlje,
 Marija, Marija!

Tam gor na rajske trati
 Nebeški maj cvete,
 Tam gor nam, sveta Mati!
 Pokaži milo se,
 De z venčki lep'ga maja,
 Ti pojemo sred raja,
 Marija, Marija!

53. Šmarnični dar v slavo Marije Device. *)

Marija, Marija,
O ljubljena Mat'!
Kaj hočem Ti letas
Za Šmarnice dat'?
Vse bisere zemlje,
Srebro in zlato
Z ljubeznijo vpletel
Bi v krono Tvojó; —
Pa biser nar lepši
Ti sama si le;
Marija, Marija,
Oglej se na me!

Marija, Marija,
O ljubljena Mat'!
Kaj hočem Ti letas
Za Šmarnice dat'?
Po tratah vse zemlje
Bi rad se podal,
Vse rožce cvrteče
Ti v venec nabral; —
Pa roža nar lepši
Ti sama si le!
Marija, Marija,
Oglej se na me!

*) Napev je Majerjev: „Spomin na sv. Luštarje.“

Marija, Marija,
 O ljubljena Mat'!
 Kaj hočem Ti letas
 Za Šmarnice dat'?
 Glej, biserna zar'ja
 Zlatí vse goré,
 Ž nje svit bom osnoval
 Krog Tvoje glavé; —
 Pa zar'ja nar lepši
 Ti sama si le! —
 Marija, Marija,
 Oglej se na me!

Marija, Marija,
 O ljubljena Mat'!
 Kaj hočem Ti letas
 Za Šmarnice dat'?
 Po zvezdah nebeških
 Stegujem rokó,
 Rad ž njimi bi venčal
 Podobo Tvojó; —
 Pa zvezda nar lepši
 Ti sama si le; —
 Marija, Marija,
 Oglej se na me!

Marija, Marija,
 O ljubljena Mat'!
 Kaj hočem Ti letas
 Za Šmarnice dat'?

Kar najdem na nebu,
 Na zemlji stvari,
 Vse, vse so preslabe
 Za Tvoje darí;
 Kir Mati clo Božja
 Ti sama si le,
 Marija, Marija,
 Oglej se na me!

Marija, Marija,
 O ljubljena Mat'!
 Kaj neki čem Tebi
 Za Šmarnice dat'?
 Skesan ves, o Mati!
 Pokleknem pred Té,
 In prosim Te, sprejmi
 V dar moje sercé!
 Pa tega ni vredno,
 Ga grehi skelé:
 Marija, Marija,
 Oglej se na mé!

J. Virk.

54. Mati užaljenih.

'Z hiše Očetove pregnani
 K babilonskim smo vodam,
 V terdo sužnost smo poslani,
 Tuj'c se posmehuje nam;
 Tukaj tož'mo srote vboge
 Svoje reve in nadloge.

Serca v žalost zakopane,
 Grenk obup zmaguje nas,
 Harpe vse na stran so djane,
 Je obmolknil pevski glas;
 Oh Marija, v sercu Tvojim
 Daj počit' otrokam svojim.

Sliši Mati otročiče
 Zdihajoče več in več,
 Suši britke njih solzice,
 Sej tud Ti s' čutila meč,
 Križ objemala v grenkosti:
 Oh pomagaj nam 'z britkosti!

Mične majnkove cvetlice
 Mati zemlja obrodi,
 Al ko razcvetó se klice,
 Že jih zopet smert morí;
 Ker na večer že ovéne,
 Kar se zjutraj razodene.

Mnogi, mnogi nam preljubi
 So prečuli leto noč
 V bolečini, skerbi, zgubi —
 Brez tolažbe, brez pomoč',
 Celi Mati njim njih rane,
 Nas pa stori serčno vdane.

Lačno tava po pustoti
 Tam zgubljeno sirotè,
 Joka, zdiha po samoti,
 Al ne sliši ga nihče:
 Oh preljuba domačija !
 Daj jim najti jo, Marija !

Kje so starši, bratje mili,
 K' jih ljubilo je sercé?
 V večnost so se preselili,
 In za njim' gredó željé:
 Spros' jim, Mati! ohladilo,
 Tud' na nas ozri se milo !

Ti pa, Jezus! vsim privôli,
 V večni dom de dojdemo,
 Otročičem nam pomoli
 Svojo roko usmiljeno,
 De, ko vsak svoj trud prebije,
 V Tvojim sercu opočije.

Jeran.

55. Žalostna Mati Božja pod križem.

Poglej, o grešnik! Mater ljubezljivo
 Pod križem stati, ko Nje Šin umira;
 Sedmeri meč britkosti Ji predira
 Serce dobrotno, in premilostljivo!

Na križu vidi Tistiga terpeti,
 Ki ga v plenice bila je povila,
 Ki tak preserčno zmiraj Ga ljubila, —
 In zdaj tak strašne smerti mora umreti!

Pomisli, koljko žalost je prestala.
 Ko čula je, kak so Ga preklinjali,
 In grenki žolč Mu piti ponujali,
 Kako je britko se takrat jokala! —

Oh, kdo britkost veliko bo izustil,
 Ki sveta Mat' jo v sercu je čutila,
 Kako je Njo beseda ta ranila:
 „Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil!“ —

Oči je v tugi v Ranjeniga vperla,
 Ko on v terpljenju ves že omaguje;
 Al vender na Njo milo pogleduje,
 Ker muka Mu besedo je zaperla.

O grešnik, misli Njeno to terpljenje!
 Ko Sina glas — „dopolnjeno je“ — čuje
 In kak Očetu dušo izročuje —
 Ter umerje za tvoje odrešenje! —

Vtopljena v žalost kliče ti Marija:
 Poglej, kaj grehi tvoji so storili?
 Sinú preljub'ga so na križ pribili;
 Lej kak' ranila ga je hudobija! —

Poglej pa tudi žalno serce moje!
 Oh v silni žalosti mi utonuje,
 Ko strašne rane Sina premišljuje,
 Ki jih prejel je za pregrehe tvoje.

Pred Te pod križ, o Mati v britkosti!
 Skesano grešnik padem na kolena,
 Spoznam, jez kriv sim Vajniga terpljenja;
 Odpusti, prosim, grehe in slabosti!

Prisežem Ti, nikoli več grešiti,
 Nikdar več Tvoj'ga Jezusa križati;
 Ponižno prosim, o prežalna Mati!
 Ne daj mi grešniku se pogubiti:

Dodeli milost, de storim pokoro,
 Pomagaj zbrisat' težke zadolženja;
 In sprosi mi, ko pride čas ločenja,
 O Milostljiva! srečno zadnjo uro.

Fr. Silvester.

---

56. Češena si Marija Ti!

Veselo pesem, jezik moj !
 Mariji v čast in slavo poj !
 Ki je brez madeža spočeta,
 Postala Božja Mati sveta ;
 Zato Ji vedno čast doní
 Od vseh jezikov in stvari :
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti !

Če vprašam drobne ptičice :
 Zakaj tak lepo pojete,
 De sladkih pesem glas medeni
 Odmeva log in gaj zeleni ?
 „Marijo mé pozdravljamo ,“
 Mi ptičice odpevajo :
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti !

Če prašam zale rožice :
 Kaj tak lepo se spletate
 V prekrasni venčik razcveteni ?
 Iz njega klije duh medeni :
 „Mariji venec pletemo ,“
 Mi rožice odmevajo :
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti !

Če prašam svitle zvezdice:
 Kaj tak lepo se vtrinjate,
 Po nebu se vaš svit razliva,
 Ko rajska žar'ja ljubeznjiva?
 „Mariji krono kinčamo“,
 Mi zvezdice odkimajo:
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam Božje angelce:
 Kaj tak lepo prepevate,
 Da vse nebo v radosti plava
 In vedno se razlega slava?
 „Mariji čast prepevamo,
 Kraljico jo pozdravljamo“:
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!
 Razlegaj se po zemlji celi,
 Odpevaj sveti raj veseli!
 Kraljici slave in časti
 Pozdrav na vekomaj doní:
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Jože Virk.

---

57. O slovesnosti Marije majnikove.

Krasen majnik ne razliva
 Po cvetlicah žlahten cvet,
 In spomlad vsa ljubeznjiva
 Rojstva god obhaja spet;
 Ptice glasno po gošavah
 Slavo Jezusu pojó,
 In Mariji po dobravah
 Venec šmarnice pletó.

Biserna odeja krije
 Gaj, ledine in poljé,
 Vse drevesa v čast Marije
 Nos'jo venčane glavé;
 Serce moje pa raduje
 In veselja se topí,
 Čast Marijno oznanuje,
 Za Marijo vse gorí.

Bodi vekomaj češena,
 O Marija rožni cvet!
 Taka ni cvetlic nobena,
 Take nima celi svet;
 Vse cvetlice obledijo,
 Ko Ti roža zacvetiš,
 Žarne zvezde! otemnijo,
 Ko Ti, Žar'ja prisvetliš.

Lepši stvari od Marije
 Nima zemlja in nebó,
 Iz nje Božje Solnce sije,
 Luna plava pod nogo ;
 Žarki zvezd se lesketajo
 V rajske kroni nad glavó,
 V tronu biseri igrajo,
 V sercu limbarji cvetó.

Tako kinča Bog Marijo,
 Kader majnik pricveti,
 In na zemljo se rosijo
 Gnade Božje milosti ; —
 Vsa nebeška tovaršja
 Pa povzdigne sveti glas :
 Vsa si lepa, o Marija !
 Ti Kraljica, vladaj nas !

Kaj pa bomo darovali
 Mi otroci Materi ?
 Ná, Marija ! venec zali
 Z rožic svete čednosti !
 Na, Marija ! vse Ti damo,
 Svojo dušo in telo,
 Vse, kar smo in kar imamo,
 Vse naj večno Tvoje bo !

Ti pa reve nas tolaži,
 O Marija polna gnad !
 Ino v križih nam pokaži
 Svojiga telesa Sad ! —

Kadar bomo se ločili,
 Vzemi dušo v sveti raj,
 De Te bomo tam častili,
 Kjer kraljuje večni maj.

J. Virk.

---

58. Češenje Marije velikega travna pri domači kapelici.

Spet kliče nas venčani maj,
 K Mariji nas kliče svet' raj ;
 Cvetlice, gošave
 Si venčajo glave,
 Raduje se polje in gaj.

Vse drevca na verti cveto,
 Po drevju pa ptice pojo,
 Nebeški Kraljici,
 Mariji Devici
 Pozdrav ino slavo dajo.

Že šmarnice nežne cvetó,
 In venec vertnice pletó,
 De krasniga maya
 Se slava obhaja
 Cvetlici Mariji lepó.

Pod lipo kapel'ca stoji,
 V kapel'ci oltar se bliši,
 In biser oltarja
 Ko juterna žar'ja
 Podoba Marije slovi.

In kader spet maj pricveti,
 Kapel'ca ko vertic diši,
 Oltar ino stene
 So vse razcvetene,
 Da bolj se Marija časti.

Sem trikrat na dan priběžim,
 Marijo prav lepo častim;
 Do Nje vse veselje
 In srečne imam želje,
 Za čast Njé živim in gorim.

Ko žar'ja zlati vse goré,
 Darujem Mariji sercé;
 Opoldan spet tečem
 V kapel'co in rečem:
 Oh prosi Marija za me!

Kdar solnce za goro beži
 In Ave Marijo zvoni,
 Zdihujem; o Mati!
 Tvoj hočem ostati
 Tak dolgo da zaprem oči. —

Tako se Marija časti,
 Ko maj njene slave cveti;
 Za grešne sirote
 Pa Mati dobrote
 Pred sedežem Božjim kleči.

Le kliči nas, venčani maj;
 K Mariji, nas kliči v svet' raj!
 De večno veseli
 Bi slavo tam peli
 Mariji, o Jezus, nam daj!

J. Virk.

59. Slovo od cerkve Marijne

*na kakšni božji poti, morebiti tudi za sklep
 šmarnic.*

Vse prepeva, veseljuje,
 Do nebes radost doní; —
 Moja duša le žaluje,
 Serce v solzah se topí;
 Kir slovesna ura bije,
 De ločiti od Marije,
 Moram se podat' nazaj,
 Zapustit' veselja kraj.

Prišel sem vesel, ko dete,
 K Materi na božjo pot,
 Pel Mariji pesmi svete,
 Ki je polna vših dobrat.

Komaj prišel, že jemati
 Moram slovo, ljuba Mati!
 Križem — svet od tebe grem,
 Alj še pridem sem, ne vém.

Če Marija! Tebi v lice
 Danes gledam zadnjikrat,
 Slednjič tečejo solzice
 Mi na cvetje tvojih trat;
 Oh tak padem k Tvojim nogam,
 In še enkrat zdihнем! z Bogam!
 Srečno! gnadepolni kraj,
 Vse radosti sladki raj!

Ti Marija! pa ohrani
 Me v ljubezni materni,
 Stoj v nadlogah mi na strani
 Po vsih potih mojih dni!
 Moja ljuba Mati bodi,
 V sveti raj me dete vodi!
 De Te večno tam častim,
 Nikdar več ne zapustim.

O Marija! tudi usmili
 Zvestih varhov se doma,
 V dneh življenja, v smertni sili
 Prosi za-nje Jezusa!
 Starše, brate in sestrice,
 Rajnih romarjev dušice
 Izročim Ti, Mati! zdaj,
 Sveti blagoslov jím daj.

Zdaj zvonovi zazvonite
 Milo — žalostno slovó,
 Vroče solze se razlite
 Zadnjikrat na to zemljo! — *Domač*
 Ti pa, z Jezusam Marija! *moja žena*
 Bodi moja tovaršija!
njegova
 Klical te bom na pomoč,
 Kader pride smertna noč.

J. Virk.

60. Marija v nebo vzeta.*)

Dans je odperlo se sveto nebó,
 Vse po nebesih veselo je b'lo,
 Angeli čast ino hvalo pojó,
 V sveti raj rožo Marijo nesó.

*) Koliko pesem imamo še Slovenci tako prostolepih, priserčnih, gladko tekočih in skoz in skoz slovenskih, kakor je pričujoča? — Le škoda, de se vseh prvih 10 verstic končuje zméraj na ó, kar je ušesu neprijetno. Dalo bi se prestrojiti, al potem zgubi naravnost, izvirnost; in bi le motilo že navajene pevce.

Pa tudi napev je kaj vesel in skoraj še prevesel, ker, če pévan le koliko kaj hitro, je poskočin. Ko sem to pevkam očital, se koj ena — še solarica — kaj bistroumno odreže: „Al kakšno veselje je bilo tudi v nebesih, ko so sprejemale svojo Kraljico!“ — Ni pa v tem napevi čutiti nič nepristojnega, ako se poje polagoma in preserčno; veliko več je ueizrečeno gioljiv. **Hladnik.**

Družba nebeška z naj veči častjó
 Sprejme Marijo, Kraljico svojó;
 Jezus objame pa Mater serénó,
 Pelje na sedež kraljevi v nebó.

Sveta Trojica Mariji glavo
 S krono kraljevo ovenča lepo:
 Vsih devet korov zapoje pa vmés
 Angeljsko pesem kraljici nebés.

Lepo se juterna zar'ja zlatí,
 Lepo se solnce rumeno bliší;
 Ali še lepši prestol se svetlí,
 Kjer zdaj Marija Kraljica sedí.

V raji kraljuje zdaj Mati čez nas,
 Prosi Boga za otroke vsak čas;
 Usmiljenje sije 'z Marijnih očí,
 Serce ljubezni do nas ji gorí.

Ka bi še treslo se revno sercé,
 Kaj bi okó še točilo solzé;
 Sej je Marija vsa polna dobrót,
 Usmiljena Mati vših revnih sirót!

Tudi očetje in matere vé,
 Le ne tožite čez križe svojé;
 K roži Mariji tecite tud vi,
 Ona vam križe polajšat' želi.

Kaj pa ti grešnik nesrečni ječis!
 Šibe se Božje pravice boljiš?
 Glej, priběžaljše vseh grešnikov je
 Mati Marija, in prós' tud' za té.

Tud' ti, nedolžni, imaš dosti terpét'
 Révšin, skušnjáv in krivice na svèt';
 Pa ne odupaj, nikar se ne bój,
 Zdihni: Marija, na strani mi stój!

Kadar se bomo pa mogli ločit',
 Ino za vselej ta svét zapustit':
 Takrat, Marija! Te pros'mo lepó,
 Pelji nas k Jezusu v sveto nebó!

*Slišana v Slatin
na Štajerskim.*

61. Na Šmarni gori.

Napev Riharjev V.

V višavah kraljuješ, Kraljica svetá!
 Z nebes ogleduješ dolino solzá;
 Široko se širi vse Tvoje poljé,
 In v Tebi so viri osrećit' sercé.
 O zgodnja Danica, nebeška Kraljica!
 Češena mi bod'!

Marija premila! — Ti zame skerbiš,
 Marija, je sila, — znebes se spustiš,
 Med nami prebivaš — poslušaš svoj ljud,
 In svete razlivaš — polajšaš nam trud.
 O zgodnja Danica, nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Na grešno pot zajdem, — Bog stegne že meč,
 Pa usmiljenje najdem, — pri Tebi trepeč;
 Skesana vsa duša — se k Tebi podam,
 Po Tebi odpnša — Bog grehe mi sam.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Me grenke težave — bolezni deržé,
 Alj druge zmotnjave — preostro moré,
 Na goro pritečem — pri Tebi klečim,
 Besedo Ti rečem, — si serce ohladim.
 O zgodnja Danica — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marija Ti draga! — prav Božji si sad!
 Marija preblaga! studenec si gnad,
 Nad Tabo raduje — se vsako okó.
 In vsak obiskuje — rad Smarno goró.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marija ! ostani — mi Mati vselej,
 Marija me brani! — grešiti ne daj!
 Nauč' me Danica! — pravično živet',
 Pomagaj, Kraljica : — nebesa prejet'.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica :
 Češena mi bod' !

Marešič.

---

62. Marija moje želje.

O Marija, moje želje!
 Kadar spomnim se na Té,
 Žalost zgine, in veselje
 Pride v tožno mi sercé.
 Ti deliš veselje, mir,
 Milosti si blage vir.

Ko na zemlji si zaspala
 Serčno, mirno, presladko,
 Si v višave se podala,
 Te ne vidi zdaj okó ;
 Pa pri Teb' so še željé,
 K Tebi zdiha še sercé.

Ti v nebeških si višavah,
 O preljuba Mati mi !
 Meni v zemeljskih težavah
 Pa britko sercé medli.
 O, do rajskeh naj planin
 Pridem k Teb', s pušave sin !

Bi pri Tebi hotel biti,
 Pri Kraljici svoji stat'
 In se s Tabo veseliti,
 O ljubezni polna Mat'!
 K Materi otrok hiti,
 Sej brez nje veselja ni.

Rad bi Tvoje obličje vžival,
 Je nad angeljsko svetlost,
 Rad pri Tebi bi prebival,
 O to bila bi sladkost!
 O de bi že vslisan bil,
 In pri Bogu Te častil!

Vodi, vodi, srečno vodi
 Čolnič moj življenja mi,
 V zadnji uri z mano bodi,
 De se duša ne zgubi.
 Serčno prosim, sladka Mat'
 Prid' me takrat obiskat'!

Ant. Namre.

III. Raznotere pesmi.

---

1. Dan Gospodov.

Napev Riharjev VIII.

Povzdigni duša se iz praha
 Prot nebu danas se ozri! —
 V čutilih serčnih svet'ga straha
 Zapusti svetne vse reči:

Gospodov dan
 Naj praznovan
 Le v duhu bo pobožnosti.

Češenje Božje serc pobožnih
 Razlega naj se zdaj samo,
 Karkoli čutov je le zmožnih
 Naj slavo Božjo zdaj pojó:
 Gospodov dan
 Naj praznovan
 V češenje Božje vedno bo.

Za Božje milosti nezmerne
 Zahvale večne smo dolžni,
 Udani vsi ljubezni verne
 Darujmo na altar dari.

Gospodov dan
 Naj praznovan
 V zahvalo bo vših milosti.

In kadar duh nam omaguje,
 Ko čert in zleg nas tareta,
 Naj v sveti hiši izprosuje
 Pomoč zato od Stvarnika:

Gospodov dan
 Naj praznovan
 S ponižno prošnjo bo serca.

Praprotnik.

2. Sveti večer I.

Napev Riharjev VII.

Sam: Na nebu prelepo nocoj se žari:
 Gotovo že zar'ja tako ne sveti.
 O zar'ja nebeška prečudna nam sije,
 Nebeške sladkosti na serce nam lije.

Sam: Kje vender tak lepo veselo pojó?
 Gotovo to petje na zemlji ne bo!

Vsi: Na nebu duhovi
 Tak lepo pojejo,
 Bogu v visokosti
 Zdaj slavo dajejo.

Sam: Povejte, kaj vender pomeni vse to,
Zakaj veseluje se celo nebo?

Vsi: Nocoj se obljava
Presveta spolnuje,
Mesija na zemljo
Se nam ponižuje.

Sam: O sreča nezmerna za nas je ljudi,
Tak srečne ni bilo nikolj še noči!

Vsi: O čase presrečne
Smo mi doživeli,
Kar davno želeti,
O zdaj smo prejeli! —

Sam: Povejte, kje Dete presveto leži,
Oj Dete nebeško, Mesija ljudi?

Vsi: To Dete presveto,
Neskončno češeno,
Je v revnemu hlevcu
Ponižno rojeno.

Sam: O čudna ponižnost Zveličarjeva,
On stvarnik, neskončni se v hlevcu poda!

Vsi: Pastirčiki revni
Zdaj k njemu hitijo,
V nedolžnosti svoji
Ga lepo častijo.

Sam: Hitimo, tecimo zdaj k njemu tud' mi,
Pri njemu se milost naj večja dobi!

Vsi: Le pojmo vsi k njemu,
Ga serčno častimo,
In svoje nadloge
Mu zdaj potožimo.

Praprotnik.

---

3. Sveti večer II.

Napev Riharjev VII.

Po konci narodi,
Iz sanj se zdramite,
Gospod je prejenjal
Od jeze serdite;
Že angel naznanja
Pastircem veselje,
De spolnil Jehova
Narodov je želje.

Postala nocoj je
Beseda resnica,
De Sina rodila
Na svet bo Devica:
Zveličar je rojen —
Berž k staji tecimo,
Ležečiga v jaslih
Častimo, molimo!
Zveličar itd.

Nebesa in zemljo
 Veselje prešinja,
 Lej! v sredi nočí se
 Zor jutranji zgrinja —
 V višavi duhovi
 Slavijo Gospoda,
 Ki vzel je prekletje
 Iz Eve naroda.
 Zveličar itd.

Vse ljudstva po zemlji
 Ukajte veselo,
 De vam je rešenje
 Presrečno dospelo.
 Stopila je kači
 Na glavo Marija,
 Odkar vam Devica
 Je dala Mesija.
 Zveličar itd.

J. Valjavec.

---

4. Božična za otročiče.

Otroci, veselje
 Nocoj se glasí:
 Se spolnijo želje,
 Se Ježčik rodí.

Že angelčik poje,
 Pastirci gredó,
 Darove mu svoje
 Že kralji nesó.

Tud' mi prístopimo,
 Le pejte z menoj!
 To Dete molimo
 Ponižno nocoj.

Bo detice zalo
 Nebeških darov
 Prav rado nam dalo,
 Če mol'mo ga prav.

Že glorijo čujem,
 Pa vse je svitló,
 Že vidit' zdihujem
 To Dete lepo.

O Ježušek dragi,
 Pred Tabo klečím,
 V ljubezni preblagi
 Tvoj biti želim.

Očesce premilo
 Oberni na-mé;
 Daj, de Te ljubilo
 Bo moje sercé.

Priserčno čutilo
 Ponudim Ti v dár,
 Daj, de Te žalilo
 Ne bode nikdar.

Jeran.

---

5. Misli pred sv. Križem.

Pred svetim križem rad stojim,
 Pa grešnik — prašat' se bojim :
 Kak rešim dušo svojo ? —
 Mi pravi s križa moj Gospod :
 Po ozki pot' pokore hod' !
 Boš rešil dušo svojo.

Bo Bog odustil meni res
 Prehudih grehov mojih zmés,
 Opral mi dušo mojo ? —
 Spet pravi, ki lagat' ne zná :
 Kdor se kesá in greh spozná,
 Si reši dušo svojo.

Jez ver'jem to, de Božji Sin,
 Na križu mož si bolečin
 Za bogo dušo mojo. —
 Le ver'vaj to, in ki sim dal
 Življenje za te, ti opral
 Bom tudi dušo twojo.

To upam, al — ko sodil boš,
 Obisti, serce gledal boš:
 Kak rešim dušo svojo? —
 Duhovnimu odprì sercé,
 Spovej na tanko grehov se:
 Boš rešil dušo svojo.

In če duhoven mest' Boga
 Odvezo sveto meni da,
 Je varna duša moja? —
 Ogibaj se priložnosti,
 In zadostuj po zmožnosti:
 Bo varna duša tvoja.

Oh, to obljudil sim večkrat,
 Pa storil še nobenikrat,
 Kak' rešim dušo svojo? —
 Sovraži svet in ljub' Bogá,
 Ga ljubi 'z serca celiga:
 Tak rešiš dušo svojo.

Al duša moja vredna je,
 De toljko tirja Bog od nje,
 De Njemu bi se vdala? —
 Le misli si, kar veš in znaš,
 Ti cene take ne poznaš,
 De b' dušo ti plačala.

Gospod, če duša toljk' veljá,
 O naj mi Tvoja milost dá,
 De rešim dušo svojo!
 Naj Tvoja roka res pelja
 V Tvoj raj me očišeniga :
 Tak rešim dušo svojo.

Ant. Namre

---

6. Sedem besedi Jezusovih na križu.

Milo, milo Jezus prosi
 S križa za sovražnike,
 Naših grehov težo nosi,
 Nam ljubezni zbled daje:
 Prizanesi, Oče mili!
 Če so tud' hudo grešili ;
 Vender ne vedo,
 Kaj mi delajo.

Tud' razbojnika se usmili
 Jezus razkesaniga,
 Raj mu obljubi v smertni sili,
 In odveže grehov ga :
 Ko se k Jezusu zateče,
 Precej mu dobrotno reče :
 Vedi, še necoj
 V raju boš z menoj.

Jezus milo pogleduje
 S križa Mater v žalosti
 Janezu jo izročuje,
 Njega 'z nam pa Materi :
 Janez, lej tu Mater mojo !
 Vzemi jo zdaj ti za svojo ;
 Žena, lej tvoj sin !
 Za-me varh edin'.

Solnce v toljki grozi zgine,
 Svet je v mraku zatemnjen ;
 Jezus silne bolečine
 Toži Očetu zapušen :
 Moj Bog, moj Bog, ljubi Oče !
 Sliši zdihovanje vroče :
 Ti, ki vse živiš,
 Mene zapustiš ?

Ogenj žeje grozno peče,
 Jezusa hudo suši,
 Kir mu kri že zlo uteče ;
 Žeja duš še bolj gorí :
 Vse ljudi bi rad zveličal,
 To je s križa glasno pričal :
 Reče : Žeja me,
 Oh ! po dušah le.

Dokončano bo terpljenje
 Zdaj zdaj, Jezus kliče sam,
 Spolnjeno je odrešenje !
 Priča vbogim grešnikam :

**Kar so od mene kdaj pisali,
In preroki prerokvali,
Zdaj dopolnjeno
Vse, vse zvesto je.**

**Kak de naj pravični vmira,
Jezus s križa nas uči;
Svést naj se v nebo ozira,
Kdor po Božji volj' živi:
Ko sim spolnil voljo Tvojo,
Oče, Tebi dušo svojo
V roke izročim,
V miru zdaj zaspim.**

Burja.

7. Velikonočna I. *)

**Sercé zapoj! Zveličar tvoj gre z groba:
Živí, živí, je zmagal smert;
Je presvitljen, ob moč je zdaj truhnoba;
Je zbrisal greh, nam spet je raj odpert.
Aleluja!**

**Zdaj vi stvari vse hvalo zadoníte,
Raduj, raduj se nov' Jeruzalem!
Tvoj Ženin, hvaljen v čase vekovite,
Oznanil je rešenje vsim ljudem.
Aleluja!**

*) Se dá peti po nemški: Er ist erstanden itd.

**Kar kolj učil, kar storil bil v življenji,
In spolnil, ker je bil na križ razpét,
To spričal v slavnim je vstajenji,
To zvē in sliši naj vesoljni svet.**

Aleluja !

**Ta glas naj gré do vas, zemlje tečaji,
Rosila je za vse Njegova kri ;
Sprejmite uk Njegov naj daljni kraji,
Spolnujte ga, brez njega blagra ni.**

Aleluja !

Jeran.

---

8. Pri posvečevanji nove cerkve, altarja ali tabernakeljna. *)

Nova cerkev se vzdiguje,
Vsa dodelana je zdaj,
Že altar se posvečuje:
Hvaljen Bog bod' vekomaj !
Ta kraj smo si mi zvolili.
Tukaj bomo v s i hodili
Te, Bog ! molit in častit,
Tvoje milosti prosit.

*) Se je pela pri posvečevanji vélikiga altarja v Ternovskem predmestji. Po napevu : Bog je Duh, je brez telesa.

Kako véljk' altar se svéti,
 Tabernakelj lesketá,
 Cerkev vsa je v rajskeim cvéti,
 Nova je in lepa vsa. —
 Jezus naš bo tu prebival,
 V tabernakeljnu počival,
 Božji žegen čez nas lil,
 In solzice nam sušil.

Srečne roke, ki dajale
 So za cerkev mili dar,
 Kar so za Boga dar'vale
 Zgub'lo se ne bo nikdar.
 Božje Jagnje vse plačuje,
 Sveti Janez *) povračuje,
 Kar se dá za Božjo čast,
 In Njegovi cerkvi v rast.

Vi pa rodovine stare,
 Prebivalci čislani,
 Vsi ljudje Ternovske ***) fare,
 V novi cerkvi združeni :
 Dans glasove povzdignite,
 In Bogú se zahvalite,
 Za današnji srečni dan,
 Ker zdaj trud je dokončan.
 Amen. Jeran.

*) Se imenuje svetnik ali svetnica, kteriga podoba
 je v altarji.

**) Se imenuje fara ali soseska.

9. Pervo sv. Obhajilo.

(Se poje po naši pesmi: Ljuba duša moja itd.)

Ljuba duša moja ! lej, kaj se godí!
 Bog, ljubezen tvoja, malim se deli!
 Sveti kruh mašnik zdaj tam razdeluje,
 Male — nedolžne Bog sam nasituje.
 De b' ljubili Ga, — sam'ga sebe dá.

Jezus ljubeznjivi, naših duš pastir!
 Jezus dobrotljivi, vsih gnad sladak vir!
 O le v obilnosti gnade razlivaj!
 Sam seboj ljubljen'čke svoje poživljaj,
 De Te, kakor zdaj, ljub'jo vekomaj!

O Marija mila, in vsi angelci,
 Sveta Margarita, *) in svetniki vsi!
 Združeno k Jezusu se povzdignite,
 K Njemu zdihajte, Ga serčno prosite,
 De te ljubljen'čke svete ohrani vse.

Janez Volčič.

---

*) Namesto sv. Margarita se farni patron postavi.

---

10. Pesem od vernih duš.

Popravljena po stari pesmi.

Vas k daritvi svete maše
 Mili zbral zvonóv je klic,
 Naj puhté molitve vaše,
 De gasi se ogenj vic.

Kteri dans smo tukaj zbrani,
 Bog vé, če več bomo kdaj;
 B'li ení so tukaj lani,
 Ki jih vidit' več ni zdaj.

Černa zemlja trupla krije,
 Duša šla je pred sodbó,
 Tam od čednost, hudobije
 Dala terd odgovor bo.

Kje so zdaj leté dušice,
 To Sodnik sam večni vé;
 Če obsojene so v vice,
 Hude martre tam terpé.

Torej dans zvesto molimo
 Za te vboge duše vse,
 K večnimu Bogu zdihnimo,
 De jim skaže usmiljenje.

De bi Bog se hitro vsmilil
 Tih terpečih sirotic,
 Ki k nam kličejo premilo,
 Naj jih reši kdo iz vic.

Morebit je oče, mati,
 Brat, sestrica ali stric,
 Ki nas pros'jo pomagati,
 De se rešijo iz vic.

Mož ne mara je, al žena,
 Tvoj sin, tvoja ljuba hči,
 Ki od tebe zapušena
 Dolgo časa tam terpi.

Al tovarši naši ranjei
 K nam prebritko kličejo,
 Ali tud' preljubi znanci
 Zdaj pomoči išejo.

Milošnje in svete maše,
 Post, molitve naj zveste,
 Spovdi, obhajila vaše,
 Dušam ogenj vic gasé.

Varite narbolj se greha
 Vsega, še nar manjšiga,
 Praznih marenj ino smeha,
 De b' ne žgal vas oginj tá.

Za žaljenja pokorite
 Radi se že zdaj na svet',
 Vôljno vse zdaj prenesite:
 V vicah je hudo terpet'!

Ti pa, Jezus naš premili,
 Zlij na duše svojo Kri,
 Vsih dobrotno se usmili,
 Sveti raj jim dans odpri.

Jeran.

11. Svetimu Jožefu.

Napev Riharjev VIII.

Sveti Jožef! dans naj poje
 Pesem moje ti sercé;
 In slavi zasluge tvoje,
 Ki ti venec tam krasé.
 Blažen si, ki te je zbrala
 Milost Božja ženina,
 In moža Mariji dala
 Po spočetji Kristusa.

Čast Devici ti si hranił,
 Ź njo v devištvu si ostal;
 In umora Dete ubranił,
 Ko Herod ga je iskal.
 Kralja bil nebes si zemlje,
 Ki svetnikov je svetnik,
 In svetá pregrehe jemlje —
 Samiga Boga rednik.

On zato pa dal je tebi
 Polnost gnad, oblast, časti :
 Slednjiga ti sprosiš k sebi,
 Kdor se koli ti zroči.
 Ti tedaj nam prigovori,
 Sveti Jožef ! božji raj,
 De s teboj v nebeškim zbori
 Bomo skupaj vekomaj !

Janez Valjavec.

---

12. Sveti Lukež evangelist.

Poglej kristjan, veséli dan,
 Ki nam je od Boga poslan !
 Svetnik ko lepa zar'ja čist,
 Sv. Lukež, véljk' evangelist,
 Je dans od cerkve praznovan.

Je bil zdravnik, svet marternik,
 Bolnikam stréžnik, tolažnik ;
 Visoko čislal učenost,
 Je čistost ljubil že v mladost' ;
 Marijo zmala je svetnik.

Po svetu hodi, učí povsod
 Goreče le Gospodov pot ;
 Gospodov nôsi križ voljan,
 Z ojstrostjo svojo dušo ohran',
 Zatira gnjus neverskih zmót.

Še storil več svetnik goreč;
 Je zoper zmote, greh proteč,
 Popisal sveti evangelj,
 In zgodbe apostoljskih del —
 Resnici ino vér' služeč.

Po Galiji, Italiji,
 Dalmaciji, Macedoniji,
 In še po Egiptu je učil,
 Čez osemdeset lét doživ'l,
 Za Jezusa prelil je kri.

Tud' nam Bog daj, te pro'smo zdaj!
 Živeti čisto in ojstrej,
 Po zgledu svet'ga Lukeža
 Iskat' le sam'ga Jezusa,
 In priti enkrat v sveti raj.

Jeran.

13. Slava,

spevana svetima aposteljnama slovenskima

Cirilu in Metodu.

(Po Majerjevi nekoliko predelana.)

Dve lepi zvezdi svetite
 Na nebu nam Slovenam:
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Na nebu nam Slovenam.

Sta sveto vero širila
 Služabnika Gospodova,
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Služabnika Gospodova.

Slovene podučavala,
 Nebesa jim odpirala
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Nebesa jim odpirala.

Slovenski rod ljubila sta,
 Za Slovene molita
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Za Slovene molita.

De Bog naj um nam razsvetli,
 V ljubezni serce razjiskri,
 Sprosita nam, Ciril, Metod,
 V ljubezni serce de gori!

De se keršansko ljubimo
 Z narodi vsimi bratovsko,
 Sprosita nam, Ciril, Metod,
 Z narodi vsimi bratovsko.

Dve lepi zvezdi svetite
 Na nebu nam Slovenam:
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Na nebu nam Slovenam.

---

14. Svet Jošt.

Sveti Jošt, ti cvét kraljevi!

Trudni romarji k teb' kličemo,
Se v nadlogi, v britki revi
Ti v prošnjé zročujemo:
Oh, poslušaj mil'ga petja glas,
Prosi pri Bogu za nas!

Služil si Bogu v pušavi,

Zanič'val bogastva kratki bliš,
Hodil si po stezi pravi,
Jezusov si vselej ljubil križ,
Nas učil za dušo prav skrbet',
Če čmo srečno kdaj umret'.

Čednost si v samoti skrival,

Nisi maral za posvetno čast,
V ojstrim postu malo vžival;
Si okušal pa nebeško slast,
S čudeži bil revežem v korist,
Vselej kakor angel čist.

Sveti Jošt, ti mašnik Božji,

Veseliš pri Jezusu se zdaj,
Pros'mo te ob tvojim znožji,
Tudi nam pridobi sveti raj,
In de dans, vsi z Bogam spravljeni,
Mirno k domu bomo šli. Jeran.

15. Sveti Anton pušavnik.

Napev Riharjev VIII.

Svet' Anton izgled nam kaže,
De krotimo vsako strast;
Ker posvetna sreča laže,
In zapelje v grešno slast.

Po Gospodovim prihodu
V tretjim veku se rodil,
Pri egiptovskim narodu
Žlahtniga stanú je bil.

Neki dan ko v cerkev pride,
Božji glas ga doleti:
„Polna milost ga doide,
Kdor ubogim vse zdeli.“

To si za ukaz postavi;
Revnim vse blagó razdá,
Sestro v samostan pripravi,
In v pušavo se podá!

Kruh le in vodo je vžival,
Ležal pa na golih tleh;
Z delam in molitvo zbival
Je skušnjava, zmote, greh.

Mnogo let tako v ostrosti
Živel samimu Bogú.
Zvedši od njega svetosti
Vrejo k svetimu možú.

K njemu učenci so se zbrali,
 Njega sprednika storé;
 Si zaklade pripravliali,
 Ki jih molj, rijà ne sné.

Maksimijan zdaj z morijo
 Verne končevat' začnè,
 Anton gre v Aleksandrijo,
 Tudi njim pridruži se.

V veri tam jih poterduje,
 Muk nobenih se ne bat';
 In živo jih spodbuduje
 Vse za Kristusa prestat'. —

Ko v Egiptu od Arija
 Kriva vera se vpeljá,
 Srečo spet Aleksandrija
 Viditi Antona imé.

Serčno zmote je zavračal,
 Krivoverca osramotil,
 In zgubljene spreobračal,
 Ter v pušavo zopet šel.

Ko mu smert se približuje,
 K seb' učence skliče vse,
 V stanovitnosti vterduje,
 Zadnje uke jim dajè.

„Bratje, jim priserčno pravi,
 Koncu bliža se moj čas ;
 Tamkej v boljši očetnjavi
 Upam zopet vidit' vas.“

„Serca od ljubezni Božje,
 Naj se bolj in bolj vžgó,
 Naj v skušnjavah vaše orožje,
 Delo in molitev bo.“

Starčik v sto in petim letu
 Zdihnil dušo je Bogú,
 Zgled zapustil nam na svetu,
 Sel k Očetu je domú

Ki v nebesih zdaj prebivaš,
 O preljubi svet' Anton !
 Tam, kjer čast neskončno vživaš,
 Bod' mogočen nam patron !

A. Pintar.

16. Sveta Magdalena II.

Napev Riharjev VI.

Magdalena, mlada zala,
 Se ljubezni grešni vdá,
 Sebi, drugim pot kazala,
 Ki prot peklu tje peljá.

Pa poslušati je jela,
 Švete uke Jezusa,
 Jo ljubezen je unela,
 Žalostna se v sé poda.

K nogam Jezusa se vsede,
 Jokajoča v Njega zrè,
 Tolaživno sliš' besede:
 „Odpušeno ti je vse.“
 In od zdaj je le ljubila
 Samo njega preserčno;
 Je nar boljši del zvolila,
 Ki ji odvzet ne bo.

Pa tud' Jezus jo je ljubil,
 Kar takrat je očitno b'lo,
 Ko je Lazarja obudil,
 Je uslišal nje prošnjo,
 Ko se pervo njej prikaže
 Sam, ki vstane z vso močjo,
 Tudi takrat on pokaže,
 Kak močno, de ljubi njo.

Če za tabo smo hodili,
 Ko si bila grešnica;
 De bi zdaj Bogu služili,
 Prosi, o spokornica!
 De bi tu se spokorili;
 In, ko ti, ljubili ga,
 Bi za grehe zadostili,
 Prosi, o spokornica!

---

17. Sveti Neža.

O sveta Neža, Tebi bodi hvala,
 Bogatih staršev serčna rimska hči;
 V mladosti že si se Bogú dar'vala,
 Obvar'vala si ven'c nedolžnosti,

V možitev grešniki so te vabili,
 Ponudili časti, bogastva bliš,
 Ti pa v nedolžnosti ko angel mili
 Snubivcu brez strahu odgovoriš:

„Ti živež smerti! preč, le preč se spravi
 Posoda greha, pojď od mene preč!
 Prehitel te je že moj Ženin pravi,
 Za té prostora v sercu ni ga več.“

„Le njega sam'ga vselej bom ljubila,
 Kater'ga žlahtnost je nad kralje vse,
 Na veke sim se Njemu zaročila,
 Ki Njega mati čista d'vica je.“

„Moj Ženin v službi angelske ima kore,
 Je lep nad solnce, mesec in zvezdé,
 Že s sapo mertve obudvat' zamore,
 Po Njem tud' bolni zdravje zadobé.

„Ljubezen je Njegova vselej blaga,
 Nedolžin je Njegov nebešk' objem,
 Presveta je sklenitev z Njim, predraga,
 Devištva biser ceno ima le v Njem.“

„Devicam dal on doto bo cyetečo,
 Na roko perstan vere jim bo djan,
 Z obleko čednost **zaljšal** jih leskečo,
 Na čelo vtisnil znamnje svojih rán.“

„Z vezjó jih sklenil bo zaveze večne,
 Zedinil v raju bode jih seboj,
 Z zakladi nestrohljiv'mi storil srečne,
 Bo venčal s slavo v večnim jih pokój.“

Germado, kremplje, žuganje, nateze,
 Za to spoznanje mora preterpet',
 Al sveta Neža, pomnijoč zaveze,
 Že koperní za Jezusa umret'.

V nevarnosti še čistost ohranila,
 Sam angel Božji varh je bil tedaj,
 Potem je svojo sveto kri prelila;
 Dušica čista šla je v sveti raj.

Tud' tebi blagor, romar moj preljubi,
 Če vselej čisto in sveto živiš;
 Če pa grešil si, časa več ne zgubi,
 De duše vekomaj ne pogubiš.

O sveta Neža, čista ti devica!
 Lej, tukaj zbrani k tebi kličemo:
 Pri Jezusu nam bodi pomočnica,
 De tud' mi enkrat pridemo v nebó.

Jeran.

IV. Nekaj Latinskiga za p e v c e.

**Odgovori pri blagoslovu s sv. Rešnjim
Telesam pri petih mašah.**

Tantum ergo.

Tantum ergo Sakramentum
Veneremur cernui;
Et antikvum dokumentum
Novo cedat ritui:
Prestet fides suplementum
Senzum defektui.

Pri sv. maši.

Gloria.

Gloria in ekscelsis Deo. Et in tera paks
hominibus bone voluntatis, Lavdamus te,
Benedicimus te, adoramus te, glorifikamus te.
Gracias agimus tibi propter magnam gloriam
tuam. Domine Deus Reks celestis, Deus Pa-

ter omnipotens. Domine Fili unigenite Jezu Kriste. Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Kvi tolis pekata mundi, mizerere nobis. Kvi tolis pekata mundi, suscipe deprekacionem nostram. Kvi sedes ad deksteram Patris, mizerere nobis. Kvoniā tu solus sanktus, tu solus Dominus, tu solus altissimus, Jezu Kriste, kum sankto Spiritu in gloria Dei Patris, Amén.

Mašnik, Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. Per omnia sekula sekulorum.

Pevci. Amen.

K evangeliju.

Mašnik (ali diakon). Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. Sekvencia sankti evangelii itd.

Pevci. Gloria tibi Domine.

Kredo.

Kredo in Deum, Patrem omnipotentem, faktorem celi et tere, vizibilium omnium, et invizibilium. Et in unum Dominum Jezum Kristum, Filium Dei unigenitum. Et eks Patre natum ante omnia sekula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non faktum, konsubstancialē Patri; per kvem omnia fakta sunt. Kvi propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de celis. (Se priklone.) Et

inkarnatus est de Spiritu sankto eks Maria Virgine: Et homo faktus est. Krucifiksus eciam pro nobis, sub Poncio Pilato pasus, et sepultus est. Et resureksit tercia die, sekundum Skripturas. Et ascendit in celum: sedet ad deksteram Patris. Et iterum venturus est kum gloria judikare vivos et mortuos; kujus regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum, Dominum et vivifikantem; kvi eks Patre Filiokve procedit. Kvi kum Patre et Filio simul adoratur, et konglorifikatur; kvi lokotus est per Profetas. Et unam, sanktam, katolikam et apostolikam Ekleziam. Konfiteor unum baptizma in remisionem pekatorum. Et ekspektu resurektionem mortuorum. Et vitam venturi sekuli, Amen.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Predglasje.

Mašnik. Per omnia sekula sekulorum.

Pevci. Amen.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. Sursum korda.

Pevci. Habémus ad Dominum.

Mašnik. Gracias agamus Domino Deo nostro.

Pevci. Dignum et justum est.

Po povzdigovanji.

Mašnik. Per omnia sekula sekulorum.

Pevci. Amen.

Mašnik. (Poje: Oremus itd. Paternoster ali Oče naš, in sklene:) Et ne nos indukas in tentacionem.

Pevci. Sed libera nos a malo.

Mašnik. Per omnia sekula sekulorum.

Pevci. Amen.

Mašnik. Paks Domini sit semper vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Proti koncu.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. Per omnia sekula sekulorum.

Pevci. Amen. (Enkrat ali pa davkrat.)

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. (ali diak.) Ite misa est (ali pa: Benedikámus Domino.)

Pevci. Deo gracias.

Pri mašah za mertve.

Masnik (ali diak.) Rekviescant in pace.

Pevci. Amen.

Od Velike noći do Bele nedelje.

(Mašnik ali diak.) Ite missa est. Aleluja, Aleluja.

Pevci. Deo gracias. Aleluja, Aleluja.

Pri blagoslovu sv. Rešnjega Telesa.

Genitori.

Genitori, Genitokve,
 Lavs et jubilacio,
 Salus, honor, virtus kvokve
 Sit est benedikcio:
 Procedenti ab utrokve
 Kompar sit lavdacio. Amen.

Magnifikat.

Magnifikat * anima mea Dominum.
 Et ekzultavit spiritus meus, * in Deo
 salutari meo.

Kvia respeksit humilitatem ancile sue: *
 ekce enim eks hok beatam me dicent omnes
 generaciones.

Kvia fecit mihi magna, kvi potens est: *
 et sanktum nomen ejus.

Et miserikordia ejus a progenie in pro-
 genies * timentibus eum.

Fecit potentiam in brahio suo: * dis-
 perzit superbos mente kordis sui.

Depozuit potentes de sede, * et eksal-
 tavit humiles.

Ezurientes implevit bonis: * et divites
 dimizit inanes.

Suscepit Izrael puerum suum, * rekor-
 datus mizerikordie sue.

Sikut lokutus est ad patres nostros, *
 Abraham, et semini ejus in sekula.

Gloria Patri, et Filio, * et spiritu sancto:

Sikut erat in principio, et nunk, et semper, * et in sekula sekulorum, Amen.

Zahvalna pesem

ali

Te Deum.

Te Deum landamus : te Dominum konfitemur.
Te eternum Patrem : omnis tera veneratur.
Tibi omnes Angeli : tibi celi, et univerze
 potestates.

Tibi Kerubim et Serafim : incesabili voce
 proklamant.

Sanktus, Sanktus, Sanktus ! Dominus Deus
 Sabaot !

Pleni sunt celi, et tera majestatis glorie tue.
Te gloriozus apostolorum korus.

Te Profetarum lavdabilis numerus.

Te Martirum kandidatus lavdat eksercitus.

Te per orbem terarum sankta konfitetur
 Eklesia.

Patrem immenze Majestatis.

Venerandum tuum verum, et unikum Filium.

Sanktum kvokve Paraklitum Spiritum.

Tu reks glorie Kriste.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem
 non horuisti Virginis uterum.

Tu devikto mortis akuleo : aperuisti kreden-
 tibus regna celorum.

Tu ad deksteram Dei sedes : in gloria Patris.

Judeks krederis ese venturus.

Te ergo kvezumus, tuis famulis subveni:
kvos preciozo sangvine redemisti.
Eterna fak kum sanktis tuis: in gloria nu-
merari.

Salvum fak populum tuum Domine, et be-
nedik hereditati tue.

Et rege eos, et ekstole ilos uskve in eternum.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et lavdamus nomen tuum in sekulum: et
in sekulum sekuli.

Dignare Domine die isto: sine pekato nos
kustodire.

Mizerere nostri Domine: mizerere nostri.

Fiat mizerikordia tua Domine super nos:
kvemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi: non konfundar in
eternum.

Mašnik. Benedikamus Patrem itd.

*Pevci. Lavdemus et superekusaltemus eum
in sekula.*

Mašnik. Domine eksavdi oracionem meam.

Pevci. Et clamor meus ad te veniat.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et cum spiritu tuo.

*Masnik. Oremus. Deus itd.... Per omnia
sekula sekulorum.*

Pevci. Amen.

*Mašnik. Divinum avksilium maneat sem-
per nobiskum.*

Pevci. Amen.

*Emitte spiritum etc. et creabanti
Estre maliciacionem terra*

Za procesijo o sv. Rešnjim Telesu.

Pange lingva gloriozi
 Korporis misterium,
 Sangviniskve preciozi
 Kvem in mundi precium
 Fruktus ventris generozi
 Reks efudit gencium.

Nobis datus, nobis natus,
 Eks intakta Virgine:
 Et in mundo konverzatus,
 Sparzo verbi semine,
 Sui moras inkulatus
 Miro klavzit ordine.

Verbum karo, panem verum
 Verbo karnem eficit.
 Fitkve sangvis Kristi merum,
 Etsi senzus deficit:
 Ad firmandum kor sincerum
 Sola fides suficit.

„Tantum ergo“ in „Genitori“ je spredej
 pri maši.

Pervi blagoslov.

Mašnik (ali diak.) Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. Inicium sankti evangelii sekundum Mateum.

Pevci. Gloria tibi Domine.

Mašnik. *A fulgure et tempestate.*

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. *A peste, fame, belo, et ab omni malo.*

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. *A subitanea et improviza morte.*

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. *Ut fruktus tere dare et konservare digneris.*

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. *Ut inimikos sankte eklezie humiliare digneris.*

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. *Ut domnum apostolikum, et omnes eklesiastikos ordines in sancta religione konservare digneris.*

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. *Domine, eksavdi oracionem meam.*

Pevci. Et clamor meus ad te veniat.

Mašnik. *Dominus vobiskum.*

Pevci. Et cum spiritu tuo.

Mašnik. *Oremus. Deus . . . . Per omnia sekula sekulorum.*

Pevci. Amen.

Mašnik (*blagoslov dajoč.*)   *Celesti benedikcione itd.*

Pevci. Amen.

Sakris solemniiis junkta sint gavdia
 Et eks prekordiis sonent prekonia;
 Recedant vetera, nova sint omnia,
 Korda, voces, et opera.

Noktis rokolitur cena novisima,
 Kva Kristus kreditur agnum et azima
 Dedise fratribus, juksta legitima,
 Priscis indulta patribus.

Post agrum tipikum, ekspletis epulis,
 Korpus dominikum datum discipulis,
 Sik totum omnibus, quod totum singulis,
 Ejus fatemur manibus.

Dedit fragilibus Korporis ferkulum,
 Dedit et tristibus Sangvinis pokulum;
 Dicens: akcipite, quod trado, vaskulum,
 Omnes eks eo bibite.

Sik sakrificium istud instituit
 Kujus oficium komiti voluit
 Solis prezbiteris, kvibus sik kongruit,
 Ut sumant, et dent ceteris.

Panis angelikus fit panis hominum,
 Dat panis celicus figuris terminum,
 O res mirabilis! mandukat Dominum
 Pavper, servus, et humilis.

Te trina Deitas, unakve poscimus,
 Sik nos tu vizita, sikut te kolimus:
 Per tuas semitas duk nos, quo tendimus,
 Ad lucem, kvam inhabitas. Amen.

Drugi blagoslov.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. Inicium sancti evangelii secundum Markum.

Pevci. Gloria tibi Domine.

Mašnik. A fulgare et tempestate.

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. A peste, fame, belo, et ab omni malo.

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. A subitanea et improviza morte.

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. Ut fruktus tere dare et konservare digneris.

Pevci, Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. Ut inimikos sankte eklezie humiliare digneris.

Pevci. Te rogamus avdi nos.

Mašnik. Ut imperatorem nostrum Franciskum Josefum, totamkve austriakam domum protegere et prosperare digneris.

Pevci. Te rogamus avdi nos.

Mašnik. Domine, eksaudi oracionem meam.

Pevci. Et clamor meus ad te veniat.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritutuo.

*Mašnik. Oremus. Deus . . . Per omnia
sekula sekulorum.*

Pevci. Amen.

---

*Mašnik (blagoslovljevaje.) Celesti bene-
dikcione . . . Spiritus sankti.*

Pevci. Amen.

Tretji blagoslov.

Mašnik. Dominus vobiskum,

Pevci. Et kum spiritu tuo.

*Mašnik. Inicium sankti evangelii sekun-
dum Lukam.*

Pevci. Gloria tibi Domine.

Mašnik. A fulgure et tempestate.

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik A peste, fame, belo, et ab omni malo.

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. A subitanea et improvisa morte.

Pevci. Libera nos, Domine.

*Mašnik. Ut fruktus tére dare et conser-
vare digneris.*

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

*Mašnik. Ut inimikos sankte eklezie hu-
miliare digneris.*

Pevci. Te rogamus avdi nos.

*Mašnik. Ut regibus et principibus kri-
stianis pacem, et veram konkordiam donare digneris.*

Pervci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. Domine eksardi oracionem meam.

Pervci. Et clamor meus ad te veniat.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pervci. Et cum spiritu tuo.

Mašnik. Oremus . . . Deus, kvi . . . Per omnia secula seculorum.

Pervci. Amen.

Mašnik (*blagostovljeraje*): *Celesti benedikcione . . . et Spiritus sancti.*

Pervci. Amen.

Četerti blagoslov.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pervci. Et cum spiritu tuo.

Mašnik. Inicium sancti evangelii secundum Joanem.

Pervci. Gloria tibi Domine.

Mašnik *A fulgure et tempestate.*

Pervci. Libera nos, Domine.

Mašnik. *A peste, fame, belo, et ab omnimalo.*

Pervci. Libera nos, Domine.

Mašnik. *A subitanea et improviza morte.*

Pervci. Libera nos, Domine.

Mašnik. *Ut fruktus tere dare et konservare digneris.*

Pervci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. *Ut inimikos sankte eklezie humiliare digneris.*

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. *Ut provinciam istam, ejuskve optimates graciis tuis argmentare digneris.*

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. *Domine eksavdi oracionem meam.*

Pevci. Et clamor meus ad te veniat.

Mašnik. *Dominus vobiskum.*

Pevci. Et cum spiritu tuo.

Mašnik. *Oremus. Deus kri . . . eundem Kristum Dominum nostrum.*

Pevci. Amen.

Mašnik (*blagoslovjeraje*) : *Celesti . . . Spiritus sancti.*

Pevci. Amen.

Sklep.

Mašnik. *Panem de celo prestitistieis, aleluja.*

Pevci. Omene delectamentum in se habentem, aleluja.

Mašnik. *Dominus vobiskum.*

Pevci. Et cum spiritu tuo.

Mašnik. *Oremus. Deus qui . . . Per omnia sekula sekulorum.*

Pevci. Amen.

Mašnik. „*Tantum ergo in „Genitorib“.*

Pevci oboje odpojejo.

O škofovim obiskovanji.

Ekce Secerdos magnus, kvi in diebus suis plakuit Deo. Ideo jurejurando fecit illum Dominus krescere in plebem suam, benedictionem pmnium gencium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super kaput ejus. Ideo jurejurando fecit illum Dominus krescere in plebem suam. Gloria Patri, et Filio, Spiritui sankto, sicut erat in principio, et nunk et semper: et in sekula sekulorum. Amen. Ideo jure . . .

---

63. Zadnji majnikov dan.

Marija se poslovluje s svojimi častivci, v svoji neizmerni ljubezni pa se ozira tudi na mlačne in terdovratne Adamove otroke.

„Z Bogam!“ dans Marija pravi,
 „Z Bogam!“ ljubo vas pozdravi:
 „Ste v majnku hodili,
 Vsak dan me častili,
 Lepe navke poslušali,
 De bi se po njih ravnali,
 Za vas bom prosila:
 Oj z Bogam preljubi!“

„Z Bogam!“ dans Marija pravi,
 „Z Bogam!“ serčno vas pozdravi!

„Ki čas ta premili
 Ste se spokorili,
 Jezusu se zaročili,
 Mu služiti obljudili,
 Za vas bom prosila:
 Oj z Bogam preljubi!

„Z Bogam!“ dans Marija pravi,
 „Z Bogam!“ žalno vas pozdravi:
 „Oj mlačni kristjani,
 Za dobro ne vžgani,
 Dneve zlate ste mudili,
 Me slaviti opustili,
 Za vas bom prosila:
 Oj z bogam preljubi!“

„Z Bogam!“ dans Marija pravi,
 „Z Bogam!“ rezno vas pozdravi:
 „Oj hčere, sinovi,
 Ki grehov okovi
 Žugajo vas pogubiti,
 V večni oginj pogrezniti,
 Za vas bom prosila:
 Oj z Bogam preljubi!“

„Z Bogam!“ dans Marija pravi,
 „Z Bogam, z Bogam!“ vse pozdravi,

„Ne bom zapustila
Vas, čedica mila!
 Šmarnice si v prid storite,
 Bogoljubno vsi živite:
 Za vse bom prosila,
 Oj z Bogam preljubi!“ *J. Levičnik.*

Opomba. Kdor bi kaj pogrešil v tih bukvicah, na kar se morebiti o naglim zbiranji in natisovanji ni mislilo, naj blagovoli opomniti in se bo drugikrat privzelo.

KAZALO.

I. Volčičeve bukvice.

Pesmi sv. Alfonza (od Bl. Potočnika).

	Stran.
Marija naše upanje I.	3
Marija naše upanje II.	5
Marija naša Mati	6
Ljubezen do Marije I.	8
Slava Marije	9
Lepota Marije	11
Smert Marije	12
Marija v nebo vzeta I.	14
Marija v nebo vzeta II.	16
Žalostna Mati Božja	17
Ljubezen do Marije II.	19

Pesmi pri sv. Obhajilu.

Pot prot nebesam . . . . . , ...	22
Pri sv. Obhajilu	23

	Stran.
Nar slajši serce	25
Pred sv. Rešnjim Telesam	29
Marija	31
Mariji	32
Marija, zgodnja Danica	34
Sveti Devici	35
Jezus	36
Ime Marijno	37

Pesmi od Matere Božje.

Marija pomočnica	38
Sladko serce Marije	40
Mariji	41
Pesem mornarjeva	44
Marija	45
Izročilo Mariji	47
Božji rožici	48
V god Marijina serca	49
Marija, Mati milosti	51
Dobri pastir	53
Češena si Marija	55
Vesela pesem Jezusu	56
K svetimu Duhu	58
Spokorna pesem	59
Sv. Cicilija	62
Mariji prečisti Devici	63
Slava Mariji, naši Materi I.	64
Slava Mariji, naši Materi II.	66
Slava Mariji, naši Materi III.	67

V čast brez madeža spočeti Devici Mariji	68
Ozir v nebo	73
Sedem žalost Marije Device	77
K Mariji za odvernjenje skušnjav	79
Molitev	80
Čisto spočeti Devici	82
Mariji, moji Materi	85
Ljubezen do Marije	86
K Jezusu a) pred sv. Obhajilam	87
K Jezusu b) po sv. Obhajilu	88
O kropljenju z žegnano vodo ob nedeljah . . .	89

III. Jeranovače bukvice.

I. Sveti maše.

Perva sv. maša	93
Druga sv. maša	102
Tretja sv. maša	108

II. Šmarnične in druge Marijne pesmi.

1. Sveta Marija, pomagaj!	116
2. Zdihljeji k Mariji Device	118
3. Salve Rogina	119
4. Roženkranska	120
5. Marija v rajskega vrtu	122
6. Mati si moja — Marija	123

	Stran.
7. Čast Marije Device	124
8. Dar Mariji	125
9. Perva šmarnica	127
10. Marija ljuba Mati	128
11. Marija Danica	129
12. Marija uzor lepote	131
13. Pervi dar pomladi	132
14. Slava Mariji	133
15. Slava Mariji, prečisti Devici	134
16. Sladko imé Marija	135
17. Mariji	137
18. K Marijnim presvetimu sercu	138
19. Marija naša pomočnica	139
20. Zaupnost k Mariji	140
21. Od presvetiga serca Marije Device	142
22. Češena bod' Marija	143
23. Pozdrav Mariji Devici	144
24. K Mariji pomočnici	145
25. Lepota Marije Device I.	146
26. Lepota Marije Device II.	147
27. Marija moja pomoč	148
28. Marija Kraljica angeljska	149
29. Vnebovzetje Device Marije	150
30. Marija Mati svete ljubezni	151
31. Marija majnikova Kraljica	152
32. Slovez Marije Device	153
33. Mariji	154
34. Marija Vertnarica	155
35. Zdihljeji k Mariji	157
36. V slavo Marije majnikove	158

	Stran.
37. Marijo hvalite	160
38. Mariji naši Materi	162
39. Marija zgodnja Danica	164
40. Marija naše zavetje	165
41. Darovanje Mariji Devici	165
42. V slavo Marije Device	168
44. Prošnja do Marije	169
45. Marijno ločenje	171
46. Grešnik do Marije Device	174
47. Marija pomočnica	175
48. Darček za Marijo	176
49. Šmarnična	179
50. Daritev Mariji	179
51. Marijna lepota	181
52. Majeva	182
53. Šmarnični dar v slavo Marije Device .	184
54. Mati užaljenih	187
55. Žalostna Mati Božja pod križem .	189
56. Češena si Marija Ti!	191
57. O slovesnosti Marije majnikove	193
58. Češenje Marije velikega travlja pri domači kapelici	195
59. Slovo od cerkve Marijne	197
60. Marija v nebo vzeta	199
61. Na Šmarni gori	201
62. Marija moje želje	203

III. Raznotere pesmi.

1. Dan Gospodov . . . . .
  2. Sveti večer I. . . . .
- 205
206

	Stran.
3. Sveti večer II.	208
4. Božična za otročiče	209
5. Misli pred sv. križem	211
6. Sedem besedi Jezusovih na križu	313
7. Velikonočna I.	215
8. Pri posvečevanji nove cerkve, altarja ali tabernakeljna	216
9. Pervo sv. Obhajilo	218
10. Pesem od vernih duš	219
11. Svetimu Jožefu	221
12. Sveti Lukež evangelist	222
13. Slava, spevana ss. aposteljnama slovenskima Cirilu in Metodu . .	223
14. Sveti Jošt	225
15. Sveti Anton pušavnik	226
16. Sveta Magdalena II.	228
17. Sveta Neža	230

IV. Nekaj latinskih za pevce.

Odgovori pri blagoslovu s sv. Rešnjim Telesam pri petih mašah	232
Pri sv. maši	232
Pri blagoslovu sv. Rešnjiga Telesa	236
Magnifikat	236
Zahvalna pesem ali Te Deum	237
Za procesijo o sv. Rešnjim Telesu	239
O škofovim obiskovanji	246
Zadnji majnikov dan	246

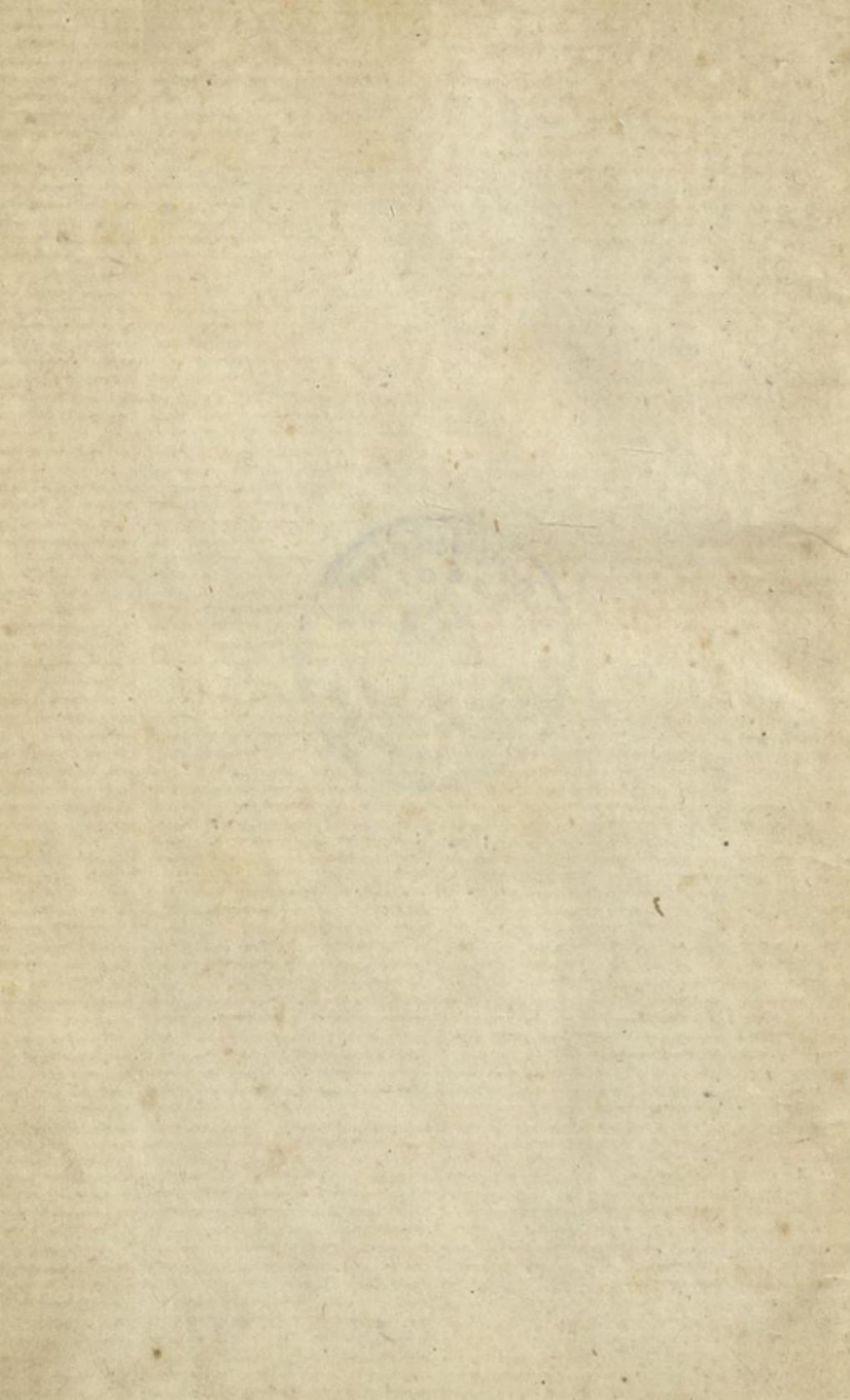

Popravek. Na naslovu Volčičevih bukvic naj se
bere **tretje** (namesto četerte)
bukvice.

Opomba. Da se pevci ne begajo, kterih ení uteg-
nejo imeti stareji . drugi novejši natis ,
smo manj ki je bilo moč prenarejali,
— tudi le oblike so pušene poprejšnje.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

CODISS 8

00000075184

*National Library of Sweden
in Lund*